

Sikkerhedsbestemmelser for boksning

Betænkning afgivet af det
udvalg, som justitsministeren nedsatte
den 11. august 1986

BETÆNKNING NR. 1167

MAJ 1989

ISBN 87-503-7840-6
Ju 00-212-bet.
B.Stougaard Jensen, Kbh.

Indholdsfortegnelse.

	Side
<u>Kapitel 1</u> <u>Indledning</u>	9
1.1 Udvalgets sammensætning	10
1.2. Udvalgets kommissorium	11
1.3 Udvalgets arbejde	12
<u>Kapitel 2</u> <u>Resumé</u>	13
<u>Kapitel 3</u> <u>Retsgrundlaget</u>	18
3.1 . Politilovene og politivedtægten	18
3.2. Boksecirkulærerne	19
3.2.1. Boksecirkulærerne fra 1924	19
3.2.2. Boksecirkulærerne fra 1956	20
3.2.3. Boksecirkulærerne fra 1978	21
<u>Kapitel 4</u> <u>Den nyere viden om bokseskader</u>	27
<u>Kapitel 5</u> <u>Vurdering af de nyere undersøgelser</u>	41
<u>Kapitel 6</u> <u>Sikkerhedsbestemmelserne for offentlige boksekampe i de øvrige nordiske lande</u>	45
6.1.1. Karantæne	46
6.1 .2. Maksimering af antal kampe pr. sæson	47
6.1.3. Minimumsinterval mellem kampene	48
6.1 .4. Varigheden af den enkelte boksekamp	48
6.1.5. Lægekontrol efter karantæne	48
6.1.6. Handskevægt	49
6.1.7. Hovedbeskyttelse (boksehjelm)	49
6.1.8. Tandbeskyttelse	49
6.2.1. Lægekontrol i øvrigt	50
6.2.2. Synsprøve m.v.	50
6.2.3. Startbøger	51
6.2.4. Automatisk udelukkelse	51

	Side	
6.2.5.	Jævnbyrdig matchning	51
6.2.6.	Kamplederens og stævnelægens virksomhed ..	52
6.2.7.	Minimums-/maksimumsalder	53
6.2.8.	Minimumsfærdighed	53
6.2.9.	Ringunderlaget	54
Kapitel 7	Udvalgets forslag	55
7.1.1.1.	Karantæne	56
7.1.1.2.	Maksimering af antal kampe pr. sæson	57
7.1.1.3.	Minimumsinterval mellem kampene	58
7.1.1.4.	Varigheden af den enkelte boksekamp	59
7.1.1.5.	Lægekontrol efter karantæne	60
7.1.1.6.	Handskevægt	61
7.1.1.7.	Hovedbeskyttelse (boksehjelm)	61
7.1.1.8.	Tandbeskyttelse	62
7.2.1.	Lægekontrol i øvrigt	63
7.2.2.	Synsprøve m.v.	64
7.2.3-4.	Startbøger og automatisk udelukkelse	65
7.2.5-6.	Jævnbyrdig matchning, kamplederens og stævnelægens virksomhed, m.v.	66
7.2.7-9.	Minimums-/maksimumsalder, minimumsfærdighed og ringunderlaget	67
Litteraturliste	69

Bilag

<u>Bilag 1</u>	Justitsministeriets cirkulære nr. 139 af 17. august 1978 om offentlige boksekampe..	73
<u>Bilag 2</u>	Sundhedsstyrelsens cirkulære nr. 144 af 24. august 1978 vedrørende stævnelægers pligter og beføjelser under offentlige boksekampe	77

	Side
<u>Bilag 3.</u> Uddrag af Dansk Amatør Bokse-Unions reglement (senior-, junior-, ungdoms-, drenge-, og dommer- og kamplederreglement)....	81
<u>Bilag 4.</u> Uddrag af Dansk Professionelt Bokse-Forbunds love (regler om bestyrelsens og sportoskomitéens virksomhed, licensregulativ og sportsregulativ).....	94
<u>Bilag 5.</u> Det internationale amatørbokseforbunds (AIBA) reglement for internationale konkurrencer eller turneringer. Dansk oversættelse udarbejdet af DABU, 1987.	106

Kapitel 1.

Indledning.

I de seneste år har spørgsmålet om de sikkerhedsmæssige forskrifter for boksning ofte været overvejet, og særligt sikkerhedsforskrifterne for amatørboksning har været drøftet i Nordisk Råd.

Sundhedsstyrelsen har på baggrund af nyere litteratur om boksningsens **skadevirkninger** indstillet over for Justitsministeriet, at der nedsættes et udvalg til at vurdere behovet for at revidere sikkerhedsforskrifterne i Justitsministeriets cirkulære nr. 139 af 17. august 1978 om offentlige boksekampe og Sundhedsstyrelsens cirkulære nr. 144 af 24. august 1978 vedrørende stævnelægers pligter og beføjelser under offentlige boksekampe.

Justitsministeren har blandt andet på denne baggrund nedsat et bokseudvalg, som skal vurdere behovet for at indføre **skærpede** sikkerhedsbestemmelser.

1.1. Udvalgets sammensætning.

Udvalget blev nedsat den 11 . august 1986 og fik følgende sammensætning:

Formand:

Kontorchef Jens Møller, Justitsministeriet.

Medlemmer:

Generalsekretær Bent Agerskov efter indstilling fra Dansk Idræts Forbund.

Generalsekretær, læge Jørgen Huusom efter indstilling fra Dansk Professionelt Bokse-Forbund.

Journalist Jens-Carl Kristensen.

Overlæge Michael von Magnus efter indstilling fra Sundhedsstyrelsen.

Læge Vågner Mortensen efter indstilling fra Dansk Amatør Bokse-Union.

Lektor Klaus Nielsen efter indstilling fra Kulturministeriet.

Filminstruktør Jørgen Roos.

Den 1. april 1987 blev kontorchef Jens Møller fritaget for hvervet som formand for udvalget. Som ny formand udnævnte justitsministeren samtidig kontorchef A. Walsted Hansen, Justitsministeriet.

Den 30. december 1987 blev kontorchef A. Walsted Hansen fritaget for hvervet som formand for udvalget. Som ny formand udnævnte justitsministeren fuldmægtig H. Bloch Andersen, Justitsministeriet.

Filminstruktør Jørgen Roos er udtrådt af udvalget.

Som sekretær for udvalget blev udpeget fuldmægtig Lars Hjortnæs, **Justitsministeriet.**

1.2. Udvalgets kommissorium.

Kommissoriet for udvalgets arbejde blev angivet således:

"Det er udvalgets opgave at vurdere behovet for en revision af de gældende regler i Justitsministeriets cirkulære nr. 139 af 17. august 1978 om offentlige boksekampe og Sundhedsstyrelsens cirkulære nr. 144 af 24. august 1978 vedrørende stævnelægers pligter og beføjelser under offentlige boksekampe med henblik på indførelsen af skærpede sikkerhedsbestemmelser, særligt angående:

- 1) forlængelse af karantæneperioden efter knock out eller hård medfart,
- 2) maksimering af antal kampe pr. sæson for junior- og **senior**-boksere,
- 3) minimumsinterval mellem boksekampe,
- 4) maksimering af antallet af "omgange" i en boksekamp, d.v.s. varigheden af den enkelte kamp,
- 5) obligatorisk, neurologisk speciallægeundersøgelse efter karantæne,
- 6) graduering af handskestørrelsen,
- 7) **hovedbeskyttelse** (boksehjelm), og
- 8) tandbeskyttelse.

Det er endvidere udvalgets opgave at indhente oplysninger om reglerne for offentlige boksekampe i andre nordiske lande med henblik på at undersøge, i hvilket omfang det vil være muligt at samordne de danske regler hermed."

1.3. Udvalgets arbejde.

Udvalget har holdt ialt 7 møder.

Formanden for Dansk Amatør Bokse-Union, politiassistent Søren B. Thomsen, har på udvalgets opfordring deltaget i flere af møderne. Endvidere har overlæge, dr. med., nu medicinaldirektør Palle Juul Jensen på udvalgets opfordring deltaget i et af møderne.

Udvalget har primært gennem Sundhedsstyrelsen indsamlet og gennemgået nyere videnskabelig litteratur om bokseskader. Endvidere har udvalget gennem de nordiske landes bokseorganisationer indhentet oplysninger om de gældende sikkerhedsforskrifter i de øvrige nordiske lande.

Udvalget har af ressourcemæssige grunde ikke fundet at burde optrykke det **videnskabelige** materiale, der er refereret i kapitel 4, og sikkerhedsbestemmelserne for offentlige boksekampe i de øvrige nordiske lande, der er omtalt i kapitel 6, som bilag til betænkningen. Materialet findes i **Justitsministeriet**, og interesserede kan ved henvendelse til Justitsministeriet få adgang til materialet.

Kapitel 2.

Resumé.

Det har været udvalgets opgave at vurdere behovet for en revision af de gældende regler om offentlige boksekampe med henblik på indførelsen af skærpede sikkerhedsbestemmelser.

I de senere år har navnlig spørgsmålet om bokseres risiko for at udvikle kroniske hjerneskerader givet anledning til diskussion.

Det foreliggende videnskabelige materiale giver efter udvalgets opfattelse ikke grundlag for at drage sikre konklusioner om, hvorvidt risikoen for, at bokkere udvikler kroniske hjerneskerader, er større, end man antog, da reglerne om offentlige boksekampe i 1978 sidst blev revideret.

For så vidt angår amatørboksere giver materialet ikke grundlag for at fastslå, at risikoen for kroniske hjerneskerader er større end hidtil antaget, endsige påfaldende stor i det hele taget. Materialet giver på den anden side heller intet holdepunkt for at fastslå, at risikoen for hjerneskerader er mindre, end man hidtil har regnet med.

For så vidt angår professionelle bokkere synes det foreliggende materiale i højere grad - men dog ikke undtagelsesfrit - at ty-

de på, at risikoen for kroniske hjerneskrader er større end hidtil antaget. Ingen af de foreliggende undersøgelser vedrører imidlertid danske professionelle bokkere. De amerikanske undersøgelsesresultater kan ikke uden videre overføres til danske forhold, idet professionelle amerikanske bokkeres karrierer gennemsnitligt er både længere og i særdeleshed hårdere end danske bokkeres, ligesom der ikke i USA findes nationale regler eller et nationalt forbund, som regulerer den professionelle bokkesport. Der er således ikke **videnskabeligt** grundlag for at fastslå med nogen større sikkerhed, at professionelle bokkere, der efterlever de nugældende danske sikkerhedsforskrifter for bokkesningen, har større risiko for at udvikle kroniske hjerneskrader end hidtil antaget.

Undersøgelsesresultaterne synes derimod at underbygge en formodning om, at risikoen for kroniske hjerneskrader forøges, jo flere hårde kampe en bokker har, og jo længere bokkeskarrieren varer.

Det foreliggende videnskabelige materiale tyder desuden på, at bokkesning muligvis indebærer en risiko for øjenskrader, der måske vil kunne være synstruende på længere sigt, men der kan ikke siges noget nærmere om omfanget af denne risiko for danske bokkeres vedkommende. Ingen af de meget få undersøgelser om øjenskrader vedrører nordiske bokkere.

Det har endvidere været udvalgets opgave at undersøge, i hvilket omfang det vil være muligt at samordne de danske sikkerhedsbestemmelser med reglerne i de øvrige nordiske lande.

Udvalget har fundet det rimeligt at skærpe cirkulærernes sikkerhedsforskrifter på en række punkter. Baggrunden herfor er bl.a. hensynet til denne samordning. En sådan samordning vil bl.a. kunne medvirke til at styrke den førende rolle, som de nordiske lande på internationalt plan har haft gennem de senere år med hensyn til at forbedre bokkesportens sikkerhedsbestemmelser.

Herudover har udvalget fundet, at der grundlæggende må lægges vægt på, at der utvivlsomt er en vis risiko forbundet med at bokse, blandt andet for så vidt som boksning kan medføre permanente hjernesknader. Denne risiko bør mindskes mest muligt ved gennemførelsen af effektive sikkerhedsbestemmelser, uden at sporten dog derved lægges afgørende hindringer i vejen.

Udvalget foreslår følgende skærpedelser af sikkerhedsbestemmelserne:

- Reglerne i kamplederinstruksen om obligatorisk karantæne efter "knock-out" (KO) eller "hård medfart" bør gælde tilsvarende for professionelle.

- Det bør fremhæves i Sundhedsstyrelsens vejledning for stævnelæger, at stævnelægen har en selvstændig beføjelse til at pålægge karantæne, ligesom det bør uddybes, hvilke kriterier lægen skal lægge vægt på, når lægen skal træffe afgørelse om eventuelt at pålægge længere karantæne, end hvad der følger af **kamplederinstruksen**, eller om at pålægge karantæne af andre grunde end KO eller "hård medfart".

- Der bør i Justitsministeriets cirkulære fastsættes et maksimalt kampantal for alle bokkere. Juniorbokkere (17-18 årige) bør højst bokse 15 kampe pr. sæson bortset fra repræsentative kampe, og seniorbokkere (over 19 år) - herunder også professionelle - bør højst bokse 20 kampe pr. sæson bortset fra repræsentative kampe.

- Det bør fremhæves i Sundhedsstyrelsens vejledning for stævnelæger, at lægen bør være opmærksom på den særlige risiko for skader eller "hård medfart", som bokkere kan være udsat for, når de deltager i flere kampe med korte intervaller.

- Det bør fastsættes i Justitsministeriets cirkulære, hvor længe boksekampe må vare. Det bør fastsættes, at der i kampe mellem ungdomsbokkere (bokkere under 17 år) højst må bokses 3 om-

gange a 2 minutter med 1 minuts pause mellem hver omgang, og at der i øvrigt i kampe mellem amatørboxere må bokses 3 omgange a 3 minutter med 1 minuts pause eller op til 6 omgange a 2 minutter med 1 minuts pause. I kampe mellem professionelle må der højst bokses 12 omgange a 3 minutter med 1 minuts pause mellem hver omgang.

- Det bør præciseres i Sundhedsstyrelsens cirkulære, at **stævnelægen** skal undersøge en bokser straks efter knock-out eller anden "hård medfart" og henvise bokseren til egen læge, hvis det skønnes nødvendigt.

- Det bør fastsættes i cirkulærene, at bokkere under 67 kg skal bruge handsker, der vejer mindst 8 ounce, og at bokkere over 67 kg skal bruge 10 ounce-handsker.

- Det bør fastsættes i **cirkulærene**, at der i kampe mellem amatørboxere skal bruges individuelt tilpasset boksehjelm, samt at alle bokkere skal bruge individuelt tilpasset tandbeskytter.

- Det bør fastsættes, at bokkere, som er fyldt 30 år eller har bokset over 100 kampe, skal gennemgå en neurologisk speciallægeundersøgelse for at kunne få startbogen/licensen fornyet. Undersøgelsen skal gentages, når bokseren har bokset 150 kampe, og herefter efter hver 25. kamp. Det bør endvidere fastsættes, at bokseren samtidig med den neurologiske speciallægeundersøgelse skal gennemgå en **øjenlægeundersøgelse**.

- Det bør præciseres i Justitsministeriets cirkulære, at bokseforbundene, for Dansk Amatør Bokse-Unions vedkommende efter indstilling fra sin rådgivende læge, kan nægte at udstede eller godkende startbog/licens til en bokser, hvis bokseren skønnes at udsætte sig selv for en særlig risiko ved at bokse.

- Sundhedsstyrelsens cirkulære bør ændres således, at den synsprøve, som skal foretages i forbindelse med udstedelse eller fornyelse af startbog/licens, skal foregå uden korrektion og

I udvise normalt syn på begge øjne - herunder normalt synsfelt eller i hvert fald mindst 6/18 på bedste øje og mindst 6/30 på dårligste øje (prøvet på Snellens tavle). Det bør endvidere fastsættes, at lægen skal sikre sig, at bokseren højst er nærsynet med **+3,0** (målt i dioptrier).

Efter udvalgets opfattelse udøves boksporten i almindelighed forsvarligt i Danmark på trods af de økonomiske interesser, der knytter sig til især professionel boksning. Det er udvalgets indtryk, at der i betydeligt omfang forekommer en løbende, selvkritisk vurdering blandt de, der er involveret i sporten. Det samme gør sig gældende i de øvrige nordiske lande, og efter udvalgets vurdering udøves boksningen i de nordiske lande med betydeligt større vægt på hensynet til boksernes sikkerhed, end hvad der er tilfældet i de fleste andre lande. Dette skyldes ikke blot, at sikkerhedsforskrifterne på en række punkter fortsat er strengere i de nordiske lande, men også at der generelt råder en mere ansvarlig indstilling blandt de involverede.

Efter udvalgets opfattelse er den store og ofte kritiske opmærksomhed om boksporten fra det øvrige samfunds side medvirkende til at fremme en ansvarlig indstilling blandt stævnelæger, kampledere, stævnearrangører, ledere og aktive. Udvalget finder det således vigtigt, at denne kritiske opmærksomhed fastholdes, og at der løbende foregår en dialog mellem læger, bokseledere og myndigheder bl.a. om nye forskningsresultater.

Kapitel 3.

Retsgrundlaget.

3.1. Politilovene og **politivedtægten.**

Politolovene - lov af 11. februar 1863 angaaende Omordning af Københavns Politi m.v. og lov nr. 21 af 4. februar 1871 indeholdende Bestemmelser om Politiet udenfor København - indeholder bestemmelser om, at der skal udarbejdes politivedtægter, og at vedtægterne skal indeholde bestemmelser om bl.a. ordenspolitiet. I § 2, litra a, i loven fra 1871 er det bl.a. præciseret, at **politivedtægterne** skal indeholde "Forskrifter med Hensyn til offentlige Forestillinger m.m."

I overensstemmelse hermed indeholder **normalpolitivedtægten**, jf. Meddelelse nr. 203 af september 1968 om ny normalpolitivedtægt med senere ændringer, i § 48 bestemmelse om, at en række offentlige forlystelser, herunder boksekampe, ikke må finde sted uden politiets tilladelse. Den nævnte bestemmelse i **normalpolitivedtægten** er gennemført i samtlige politivedtægter for politikredsene.

3.2. Boksecirkulærene.

Justitsministeriet har siden 1924 - gennem udstedelsen af cirkulærer om offentlige boksekampe - fastsat, forskrifter for politimestrenes og politidirektøren i Københavns administration af beføjelsen til at meddele tilladelse til afholdelse af offentlige boksekampe.

I cirkulærene har det været foreskrevet, at offentlige boksekampe skulle overværes af en læge. Sundhedsstyrelsen har sideløbende med Justitsministeriets' cirkulærer udstedt cirkulærer om lægens pligter i forbindelse med offentlige boksekampe.

3.2.1. Boksecirkulærene fra 1924.

Ved Justitsministeriets cirkulære nr. 86 af 24. april 1924 bestemtes, at der til en tilladelse til afholdelse af offentlige boksekampe skulle knyttes betingelse om, at arrangørerne engagerer en læge, som overværer kampen, og hvis forskrifter og påbud vedrørende denne efterkommes. Endvidere blev der fastsat krav til ringens indretning.

Ved Sundhedsstyrelsens cirkulære af 20. juni 1924 instrueredes **stævnelægerne** om, hvad de skulle påse i forbindelse med kampene. Boksernes sundhed skulle dokumenteres ved en lægeattest, som højst måtte være et halvt år gammel, eller ved en undersøgelse på stedet. Lægen skulle være opmærksom på, om bokseren var i dårlig kondition som følge af forsøg på at holde sig i en lavere vægtklasse. Hver bokser skulle udspørges, om han tidligere var blevet slået ud. Lægen skulle endvidere påse, at de nødvendige rekvisitter til pleje i pauserne var til stede, og lægen skulle være i besiddelse af nødvendige stimulanser m.v. Lægen skulle stoppe en kamp, når fortsættelse skønnedes at rumme fare for én af parterne.

Det præciseredes, at lægen skulle skride ind og stoppe kampen,

når lægen skønnede, at en bokser ikke længere fuldt ud var herre over sine handlinger. Der henvistes herved til den situation, at en bokser under kampen modtog stød eller slag på hovedet, uden at han blev slået ud, men sådan at han efterhånden blev delvis uklar.

3.2.2. Boksecirkulærerne fra 1956.

Boksecirkulærerne fra 1924 blev afløst af to cirkulærer fra 1956 - Justitsministeriets cirkulære nr. 43 af 20. marts 1956 og Sundhedsstyrelsens cirkulære af 20. marts 1956.

Justitsministeriets cirkulære indeholdt en række nye regler. Det bestemtes, at stævnelægen skulle honoreres af arrangørerne, men udpeges af politiet. Der blev indføjet et krav om, at ringunderlaget skulle være af kanvas og et 6 mm tykt lag filt. Det bestemtes endvidere, at kampe ikke måtte finde sted mellem boksere, som ikke tilhørte samme vægtklasse. Boksehandskernes vægt skulle være mindst 8 ounces, dog sådan at der kunne dispenseres ved internationale stævner med professionelle boksere.

Sundhedsstyrelsens cirkulære gentog nogle af reglerne i Justitsministeriets cirkulære, idet også lægen skulle påse, at bokserne tilhørte samme vægtklasse, og at kravene til ringunderlag, ringens indretning og handskernes vægt var opfyldt. Desuden indeholdt cirkulæret nogle nye regler. Lægen skulle gennemse boksernes startbøger, som blev indført pr. 1. januar 1957, og indføje nye oplysninger, herunder om eventuelle karantæner. Reglen gjaldt ikke for udenlandske boksere, hvis deres forbund ikke havde indført startbøger. Lægen skulle påse, at boksere bar skridtbeskytter, og anbefale brug af tandbeskytter. Lægen skulle endvidere give en "passende" karantæne fra både kamp og træning, hvis en bokser blev slået ud. Karantæne kunne endvidere gives, hvis en bokser blev udsat for en hård medfart. En karantæne kunne forkortes efter undersøgelse hos en speciallæge i neurologi.

3.2.3. Boksecirkulærene fra 1978.

Boksecirkulærene fra 1956 blev i 1978 afløst af de gældende cirkulærer - Justitsministeriets cirkulære nr. 139 af 17. august 1978 (bilag 1) og Sundhedsstyrelsens cirkulære nr. 144 af 24. august 1978 (bilag 2). Disse cirkulærer blev gennemført på baggrund af de resultater, der var opnået af et nordisk udvalg og et udvalg, der var nedsat under Indenrigsministeriet.

Det nordiske udvalg.

I 1963 havde Nordisk Råd således henstillet til regeringerne at foretage en fællesnordisk undersøgelse af boksningens skadevirkninger. Der blev nedsat et nordisk udvalg bestående af læger. I 1967 afgav udvalget betænkningen "Boksningens medicinske skadevirkninger" (Nordisk udredningsserie 1967:16).

Udvalgets arbejde bestod først og fremmest i at vejlede regeringerne om den eksisterende viden om boksningens medicinske **skadevirkninger**, om hvilke konsekvenser der ud fra et medicinsk synspunkt kunne drages af denne viden med hensyn til samfundets regulering af boksesporten, og om, hvilke supplerende undersøgelser om boksningens medicinske skadevirkninger, der kunne anbefales.

I betænkningen redegjorde udvalget for de gældende sikkerhedsforskrifter for boksesportens udøvelse - såvel lov- og andre myndighedsforskrifter som bokseorganisationernes egne forskrifter.

I betænkningen vurderedes den eksisterende viden om boksningens medicinske skadevirkninger. Man redegjorde dels for bokseskadernes art (ydre læsioner, akutte hjernelæsioner og kroniske hjerneskader - især det såkaldte punch-drunk syndrom), dels for hypigheden af kroniske hjerneskader hos **boksere**. Redegørelsen indeholdt følgende resumé:

- "1 . Bokselæsioner af kraniet, ansigtets bløddele og deres benede underlag samt af hænderne er i reglen ikke af væsentlig betydning. Alvorligere læbeskader og øjenskader er dog rapporteret i enkelte tilfælde.
2. En enkelt boksekamp med hårde slag mod hovedet kan fremkalde tegn på akut hjerneskade i to alment kendte former: "knockout" eller "groggy state" (omtåget tilstand), som begge er udtryk for hjernerystelse. Hjerneskade kan dog opstå, uden at disse to tilstande er forekommet.
3. Svære akutte hjernelæsioner er ret sjældne ved boksning, men der er dog i den internationale faglitteratur refereret ialt ca. 300 dødsfald i tilslutning til boksekampe, i en del af disse tilfælde har bokseren i faldet slået hovedet mod gulvet.
4. Der kan ved boksning - især professionel - opstå symptomer på permanente hjerneskader, blandt andet i form af forskellige grader af punch-drunk syndrom.
5. Risikoen for kronisk hjerneskade er særlig stor hos primitive, hårdføre bokkere med mangelfuld defensiv teknik. Ved langvarig kampvirksomhed og begyndende hjerneskader kan risikoen yderligere øges.
6. Det er ikke antallet af knock-outs, som er afgørende, men derimod antallet af hårde slag mod hovedet. Kronisk hjerneskade kan forekomme hos bokkere, som aldrig har været udsat for knockout.
7. Hos amatører synes punch-drunk syndromet hidtil kun at være påvist hos bokkere, som havde deres aktive periode før de nuværende skånebestemmelers indførelse.
8. Det er eksperimentelt påvist - og ved klinisk arbejde sandsynliggjort - at gentagne slag mod hovedet, som ikke hver

for sig medfører bevidsthedsforstyrrelser, kan fremkalde irreparable hjerneskader. Dette gælder, hvad enten slagene modtages i løbet af et kort tidsrum (for eksempel modsvarende en enkelt boksekamp), eller - ved summation - gennem en længere periode.

9. Det er en klinisk erfaring, at der efter svære akutte hjernelæsioner kan opstå psykiske defekter, som er vanskelige at påvise ved almindelige testningsmetoder, men som især viser sig ved individets svigtende sociale funktioner.
10. Skønt døde hjerneceller ikke kan erstattes, kan følgerne af enkelte hjernelæsioner tilsyneladende helt overvindes, idet døde nervecellers funktion overtages af andre nerveceller. Ved gentagne læsioner kan en kompensation kun foregå, så længe hjernens reserver er tilstrækkelige."

På denne baggrund vurderede udvalget spørgsmålet om yderligere sikkerhedsforskrifter. Man anførte, at "boksning i de former, hvorunder sporten for tiden udøves i Danmark, Finland, Norge og Sverige ... **frembyder** en fare for hjerneskader, hvorfor yderligere, regulering af boksnesporten bør gennemføres". Kravet om sikkerhedsforskrifter gjaldt både amatør- og professionel boksning.

Udvalget stillede på dette grundlag en lang række forslag til yderligere sikkerhedsforskrifter, hvoraf en del allerede var gældende i Danmark. Man anførte: "Forslagene er først og fremmest udtryk for, hvad man ud fra et lægeligt synspunkt må finde påkrævet eller ønskeligt. De foreslåede sikkerhedsforskrifter må ikke blive så omfattende og strenge, at gennemførelse af de nye regler bliver ensbetydende med et camoufleret forbud. På den anden side må de dække rimelige sikkerhedskrav ud fra et medicinsk synspunkt".

Indenrigsministeriets udvalg.

På baggrund af den nordiske betænkning nedsatte Indenrigsministeriet i 1970 et udvalg vedrørende begrænsning af boksningens medicinske skadevirkninger. Dette udvalg afgav efter drøftelser med Dansk Amatør Bokse-Union en betænkning til Indenrigsministeriet i 1973, "Fastsættelse af yderligere sikkerhedsforskrifter vedrørende boksportens udøvelse". Grundlaget for udvalgets arbejde var den nordiske betænkning samt en rapport fra 1969 udarbejdet af The Royal College of Physicians i London om en undersøgelse af hjerneskader hos en gruppe professionelle bokkere.

Betænkningen indeholdt både udvalgets forslag til yderligere sikkerhedsforskrifter, et forslag til vejledning for stævnelæger, som skulle afløse Sundhedsstyrelsens cirkulære, og udvalgets vurdering af et forslag til regulativ for drengerboksning, som Dansk Amatør Bokse-Union havde udarbejdet i 1969.

Udvalgets forslag til yderligere sikkerhedsforskrifter konkretiserede en række af forslagene i den nordiske betænkning. Man formulerede primært forslagene med henblik på amatørboxning.

De gældende cirkulærer.

Da Justitsministeriets og Sundhedsstyrelsens cirkulærer blev revideret i 1978, skete det som nævnt på grundlag af de omtalte betænkninger. De forslag, som Indenrigsministeriets udvalg havde stillet, blev i det store og hele fulgt, således at de pågældende forslag blev optaget i cirkulærerne. Sikkerhedsforskrifterne blev herved væsentligt skærpet.

I Justitsministeriets cirkulære blev der fastsat nedre aldersgrænser for deltagelse i kampe. Grænsen blev fastsat til 11 år for amatører og 21 år for professionelle. Man optog samtidig i cirkulæret særlige regler om dreng- og ungdomskampe; det bestemmes bl.a. i cirkulæret, at disse kampe skal afgøres på point, og at tælling ikke er tilladt, ligesom dreng- og ung-

domsboksere højst må deltage i 10 kampe pr. sæson. I Justitsministeriets cirkulære optoges endvidere en regel om minimumsinterval mellem kampene, således at en bokser højst må deltage i én kamp pr. døgn og 2 kampe pr. uge, bortset fra årlige lokale og nationale mesterskabsstævner. Endvidere optoges de internationalt gældende regler om bokseringens indretning, hvorefter underlaget skal være 1,5 - 1,9 cm tykt og af filt eller gummi med dække af sejldug. Man ophævede endvidere adgangen til at dispensere fra reglerne om handskevægt ved professionelle stævner.

Desuden blev der optaget en regel om obligatorisk brug af skridtbeskytter, og om, at tandbeskyttere skal være tilpasset individuelt. Endelig blev der indsat en regel om, at kamplederne skulle følge reglerne i en særlig kamplederinstruks, som blev udformet som et bilag til cirkulæret.

I kamplederinstruksen optog man to regler, som skal sikre, at bokserne besidder et vist minimum af færdighed. Dels skal kamplederen sikre sig, at det fremgår af bokserens startbog/licens, at han har modtaget mindst 4 måneders bokseundervisning, dels skal kamplederen forbyde en bokser at deltage i kampe i en periode på 4 måneder, hvis bokserens tekniske færdigheder skønnes helt utilstrækkelige. Instruksens pålægger endvidere kamplederen at give karantæner til amatørbokserne efter følgende regler:

En bokser, som er blevet slået ud eller har fået en hård medfart som følge af mange slag mod hovedet, skal have karantæne fra træning og kampe i mindst 4 uger.

Hvis en bokser får to karantæner inden for 3 måneder, skal den 2. karantæne være på mindst 3 måneder. Hvis en bokser får 3 karantæner inden for 1 år, skal den 3. karantæne være på mindst 1 år.

I instruksens pålægges det endelig kamplederen at være opmærksom på, om bokserne er dopede, og det pålægges kamplederen generelt

at følge stævnelægens anvisninger.

Som bilag til Justitsministeriets cirkulære optoges endvidere regler om startbøger/professionel licens. I forhold til Sundhedsstyrelsens cirkulære fra 1956 indføjedes blandt andet nye regler om, at startbogen/licensen skal godkendes af bokseforbundene hvert år på grundlag af en ny lægeundersøgelse af bokseren, og om, at DABU skal føre et centralt register over amatørbokserne på grundlag af startbøgerne. Endvidere skal startbogen/licensen indeholde en oversigt over boksningsens særlige risici.

I Sundhedsstyrelsens cirkulære er nogle af reglerne i Justitsministeriets cirkulære gentaget, idet også stævnelægerne skal påse, at de overholdes. Det gælder bl.a. reglerne om startbøger/licens, samt de ændrede regler om ringens indretning.

Som nye regler i forhold til cirkulæret fra 1956 blev kravene til den årlige generelle lægeundersøgelse, som bokserne skal gennemgå, udvidet og præciseret. Endvidere optoges en bestemmelse om, at stævnelægen kan pålægge en bokser en længere karantæne end den, som kamplæderen skal pålægge i medfør af kamplæderinstruksen, og om, at stævnelægen kan pålægge karantæne, hvis det i øvrigt er helbredsmæssigt påkrævet af andre grunde end de, som nævnes i kamplæderinstruksen. Den sidstnævnte regel gælder også for professionelle bokserne. En særlig regel i 1956-cirkulæret om, at karantæner kunne afkortes, blev ophævet.

Endvidere blev der udarbejdet en vejledning for stævnelæger. Denne vejledning blev udformet som et bilag til cirkulæret. Vejledningen indeholder en relativt kortfattet redegørelse for de typiske virkninger af akutte og kroniske bokseskader. Endvidere indeholder vejledningen anvisninger på, hvad stævnelægen skal foretage sig før, under og efter en kamp. Bestemmelserne herom i de tidligere cirkulærer blev herved væsentligt udvidet.

Kapitel 4.

Den nyere viden om bokseskader.

Bokseskader kan i det væsentlige deles op i tre grupper:

- 1) ydre skader - f.eks. hånd- og øjenskader,
- 2) akutte hjerneskader - groggy tilstand eller knock-out,
- 3) kroniske hjerneskader - permanente organiske forandringer i hjernen.

I de seneste år har navnlig spørgsmålet om bokseres risiko for at udvikle kroniske hjerneskader givet anledning til diskussion.

Udvalget har derfor i første række gennemgået det nyere videnskabelige materiale om kroniske hjerneskader som følge af bokse-ning. Udvalget har herved medtaget undersøgelser, som er offentliggjort siden 1978, da boksecirkulærerne sidst blev revideret. Ved revisionen i 1978 blev sikkerhedsforskrifterne skærpet væsentligt på en række punkter, og udvalgets gennemgang af det nyere materiale har haft til formål at vurdere, om der siden 1978 er kommet sådan ny viden om bokseres risiko for at udvikle hjerneskader, at det på den baggrund er rimeligt nu at skærpe sikkerhedsforskrifterne yderligere.

I betænkningen: "Boksningens medicinske skadevirkninger", der blev afgivet af det nordiske udvalg vedrørende en undersøgelse af boksningens medicinske skadevirkninger i 1967, og som lå til grund for revisionen i 1978, anførtes (side 23-24) bl.a. om hyp-pigheden af kroniske hjerneskrader hos bokserne:

"Der foreligger hidtil ingen systematiske undersøgelser af repræsentative grupper af bokserne, men enkelte forfattere har foretaget skønsmæssige vurderinger af frekvensen af kroniske skrader. I U.S.A. mente Carroll (1936) at kunne forudsige, at ca. 5% af de bokserne, som havde været professionelle i mere end 5 år, ville blive punch-drunk i udtalt grad, og at ca. 60% ville blive psykisk ændrede. La Cava fandt i 1949 blandt 106 italienske professionelle bokserne lettere eller sværere objektive tegn på hjerneskrade hos 26%, heriblandt 8% med klassisk punch-drunk syndrom. I Tjekkosllovakiet har Sercl Q. Jaros (1965) undersøgt 2153 bokserne og fundet, 10% frembød forskellige neurologiske forandringer, især refleks-anomalier; intellektuel reduktion eller karakterændring registreredes hos knapt 1% af bokserne. Ifølge Blonstein (1966) er der i løbet af de sidste 20 år ikke observeret punch-drunk syndrom hos hverken professionelle bokserne eller amatører. I Sverige har Naumann i 1961 på basis af en enquete blandt psykiatere, neurologer og neurokirurger fået oplysninger om ca. 30 bokserne med hjernesymptomer, som antoges at være et resultat af boksning. Langt de fleste af disse bokserne havde haft deres karriere inden startbogens indførelse i 1953. Ganske enkelte frembød et veritabelt punch-drunk syndrom. 5-10 havde en til dels fokalt præget hjerneskrade (epilepsi eller parkinsonisme), medens de resterende frembød vekslende symptombilleder, væsentligst inden for det psykiatriske interesseområde. Endelig er nærværende udvalg bekendt med, at der ved neurologisk og psykiatrisk undersøgelse blandt 100 københavnske amatørbokserne, som havde haft deres karriere før karantænebestemmelsernes indførelse, påvist et enkelt tilfælde af punch-drunk syndrom samt 5 tilfælde af lettere subjektive symptomer (Marquardsen).

Man kan af den ovenfor citerede, sparsomme litteratur få indtrykket af, at kroniske hjerneskrader hos nutidige bokkere er en sjældenhed. Udvalget vil dog fremsætte følgende kommentarer :

Hovedtraumer kan forekomme ved forskellige sportsgrene, men hårde traumer gentages givetvis aldrig tilnærmelsesvis i den udstrækning, som forekommer ved boksnng. Hvis der ved boksekampe opstår akutte hjerneskrader, kan disse passere ubemærkede, også for en medicinsk sagkyndig, idet de ofte kun medfører lette eller slet ingen umiddelbare symptomer. Også kroniske læsioner kan i begyndelsen være symptomløse. Fra klinikken ved man, at visse psykiske defekter, som opstår ved et svært hjernetraume - inaktivitet, svigtende selvkritik, affektlabilitet - kan være af stor betydning, men vanskelige at påvise ved psykologisk testning, især da den målelige intellektuelle defekt ofte er ringe; sådanne defekter kan især vise sig i patientens sociale tilpasning. Man kan ved boksekampe let få det indtryk, at ingen skade er sket, eller at følgerne af den eventuelle skade helt er overvundet. Imidlertid kan hjerneskrader ikke læges på samme måde som læsioner i andre organer. Når en akut hjerneskrade medfører cellebortfald, er dette permanent, og eventuelle nye skrader vil adderes til den forud bestående. Summationen af cellebortfald gennem en årrække kan således blive betydningsfuld. Følgerne af en enkelt hjerneskrade kan tilsyneladende overvindes helt, idet de døde nervecellers funktion kan overtages af andre nerveceller, men dette kan kun foregå, så længe hjernens reserver er tilstrækkelige; når dette ikke længere er tilfældet, optræder defektsymptomerne. Et udpræget punch-drunk syndrom er let at konstatere, men det må nødvendigvis forudgås af lettere symptomer, hvis karakter er vanskelig at bestemme. Spørgsmålet er, hvor mange og hvor hårde kampe der kræves for, at permanente defekter skal opstå."

I det følgende redegøres der for de nyere undersøgelsers vigtigste resultater.

I materialet findes én afsluttet dansk undersøgelse om kroniske hjerneskrader som følge af boksning (A. Thomassen, et al., Acta Neurol Scand. 60: s. 352-362, 1979). Man undersøgte 53 tidligere **amatørboksere**, som havde deltaget i de jyske mesterskaber inden for perioden 1955-1965, og som havde haft startbøger. Som kontrolgruppe undersøgte man 53 tidligere fodboldspillere i samme aldersgruppe. Man brugte forskellige neurologiske undersøgelsesmetoder, herunder elektroencefalografi ("EEG-undersøgelse", hvorved man registrerer elektriske strømninger i hjernen), men ikke tomografisk computerscanning ("CT-scanning", som består af en række snitoptagelser af hjernen med røntgenapparat). Blandt undersøgelsesmetoderne var forskellige neuropsykologiske tests, og i forbindelse hermed udvalgte man fra hver af de undersøgte grupper 19 personer, som var parvist sammenlignelige med hensyn til **uddannelsesniveau** og ordforråd. Disse personers resultater blev sammenholdt parvis.

Ved ingen af de neurologiske undersøgelser, som blev foretaget, konstaterede man relevante forskelle mellem de to undersøgte grupper, på nær ved en enkelt neuropsykologisk test, som vedrørte venstre hånds motoriske funktion, hvor bokserne klarede sig dårligere end kontrolgruppen. Man fandt heller ingen forbindelse mellem antallet af knock-outs i løbet af karrieren og forekomsten af hjerneskrader. I undersøgelsen indgik blandt andet 3 par enæggede tvillinger, som alle havde været boksere, men med indbyrdes meget forskellige kampantal. Man fandt ingen indbyrdes forskelle ved de neurologiske undersøgelser af disse tvillingepar.

I en finsk undersøgelse fra 1982 (M. Kaste, et al., The Lancet, 1982, s. 1186-1188) undersøgte man 14 boksere, som alle havde vundet finske eller internationale mesterskaber. Da man udvalgte de 14 boksere, som blev undersøgt, udelukkede man så vidt muligt boksere, som kunne have hjerneskrader af andre grunde. Der var tale om 8 **amatørboksere**, og 6 boksere, som havde haft en

professionel karriere. Amatørernes gennemsnitsalder var 26 år, de professionelles 38 år. Som undersøgelsesmetoder brugte man interviews, EEG-undersøgelser, CT-scanning, og forskellige neuropsykologiske tests. En af bokserne (den ældste professionelle) havde udtalte neurologiske problemer med usikre bevægelser og usikker balance. To af bokserne (de to ældste professionelle) viste udtalte afvigelser ved de neuropsykologiske tests. En bestemt af disse tests vedrørte motorisk koordination, og 12 af de 14 bokserne gennemførte denne test lidt for langsomt. EEG-undersøgelserne viste ret uspecifikke abnormiteter hos 6 af 13 bokserne, som blev undersøgt på denne måde. Det angives i undersøgelsen, at tilsvarende abnormiteter findes hos **10-15%** af **normalbefolkningen**. CT-scanning viste abnormiteter hos 4 af de 6 professionelle bokserne og hos én af de 8 amatører. En speciel forandring (cavum septi pellucidi), som i undersøgelsen angives hyppigt at være tegn på hjerneskade som følge af boksning, fandtes hos 3 af bokserne.

I en amerikansk undersøgelse fra 1983 (Ross, et. al., Journal of the American Medical Association (JAMA), 1983, 249: s. 211-213) undersøgte 40 tidligere bokserne, som selv havde henvendt sig efter en artikel om den planlagte undersøgelse i et sportstidsskrift. Det fremgår ikke af undersøgelsen, om der var tale om **amatørboksere** eller professionelle - eller både og. Der blev udført CT-scanning på 38 af bokserne. EEG-undersøgelse samt nogle kliniske neurologiske undersøgelser blev udført på 24, men det fremgår ikke af undersøgelsen, ud fra hvilke kriterier man valgte disse 24. Det anføres i undersøgelsens konklusion, at der fandtes proportional sammenhæng mellem antallet af kampe og udviste abnormiteter ved EEG-undersøgelse og CT-scanning. Der fandtes derimod ingen sammenhæng mellem udviste abnormiteter ved de nævnte undersøgelser og antallet af knock-outs eller RSC-afgørelser i løbet af karrieren (RSC er den internationale forkortelse for "dommeren stopper kampen").

I en amerikansk undersøgelse fra 1984 (Casson, et al., JAMA, 1984, 251: s. 2663-2667) blev 18 bokser, hvoraf 5 stadig var aktive, undersøgt. Af disse 18 var de 3 (aktive) amatører, mens 15 var eller havde været professionelle. Ved udvælgelsen havde man såvidt muligt udelukket bokser, som kunne have hjerneskade af andre grunde. Boksernes gennemsnitsalder var 36 år. Bokserne havde i gennemsnit haft 83 kampe ialt, heraf 29 professionelle kampe. Som undersøgelsesmetoder brugte man klinisk neurologisk undersøgelse, EEG-undersøgelse, CT-scanning, og **neuropsykologiske tests**.

13 af de 15 professionelle bokser udviste abnormiteter ved mindst 2 af de 4 undersøgelsesmetoder, som blev brugt. De tre undersøgte amatører viste udelukkende afvigelser ved nogle af de neuropsykologiske tests. 10 af de professionelle bokser blev undersøgt med EEG, og 7 af dem udviste abnormiteter. 8 af de 15 professionelle udviste abnormiteter ved **CT-scanningen**. 8 af bokserne havde haft mere end 20 professionelle kampe, og 6 af disse bokser udviste abnormiteter ved scanningen. 5 af de 15 professionelle bokser udviste abnormiteter ved den kliniske neurologiske undersøgelse. De neurologiske testresultater blev vægtet for hver enkelt bokser, og det fremgik heraf, at de 3 **amatørbokser**, der som nævnt stadig var aktive, klarede sig markant bedre end de øvrige. Det fremgik endvidere, at de bokser, som udviste abnormiteter ved CT-scanningen, også klarede sig forholdsvis dårligere ved de neuropsykologiske tests.

Der fandtes at være statistisk sammenhæng mellem antallet af professionelle kampe og graden af problemer ved de neuropsykologiske tests. Der fandtes på samme måde at være statistisk sammenhæng mellem graden af problemer ved de nævnte tests og boksernes alder.

I en amerikansk undersøgelse fra 1986 (Drew, et al., Journ. of Clinical Psych., 1986, s. 520-525) undersøgtes 19 aktive profes-

sionelle bokkere i alderen 18-25 år. Som kontrolgruppe undersøges 10 baseball- eller basketballspillere, som var sammenlignelige med bokkerne med hensyn til alder, race og uddannelsesniveau. Ved udvælgelsen havde man såvidt muligt udelukket bokkere, som kunne have hjerneskade af andre grunde.

Som undersøgelsesmetoder brugte man et neuropsykologisk testprogram. Det anføres i undersøgelsen, at bokkeres resultater var signifikant dårligere end kontrolgruppens i en række af de tests, som blev gennemført. Der fandtes at være sammenhæng mellem graden af problemer ved de neuropsykologiske tests og antallet af professionelle kampe. Derimod fandtes ingen signifikant sammenhæng i forhold til amatørkampe eller antallet af nederlag i amatørkampe. Det anføres i undersøgelsen, at disse resultater støtter formodningen om, at effekten af gentagne slag mod hovedet er kumulativ.

I en skotsk forundersøgelse fra 1987 (McLatchie, et al., Journ. of Neurol., Neurosurg. and Psychiatry, 1987, 50: s. 96-99) undersøgte 20 aktive amatørbokkere. Ved udvælgelsen udelukkede man såvidt muligt bokkere, der kunne have hjerneskade af andre grunde. Bokkeres alder var 18-49 år, og deres kampantal varierede fra 4 til .200 .

Som undersøgelsesmetoder brugte man CT-scanning, EEG-undersøgelse, klinisk neurologisk undersøgelse, og neuropsykologiske tests. En af de 20 bokkere udviste abnormiteter ved CT-scanning. 8 af bokkerne udviste abnormiteter ved EEG-undersøgelse (heriblandt ikke den ene bokker, som havde udvist tegn på hjerneskade ved CT-scanning). Der fandtes ingen sammenhæng mellem abnormiteter ved EEG-undersøgelsen og bokkeres kampantal, hvorimod der fandtes flere med abnormiteter, jo yngre bokkerne var. 7 af bokkerne udviste abnormiteter ved den kliniske undersøgelse. Det angives i undersøgelsen, at bokkerne i nogle af de neuropsykologiske tests klarede sig signifikant dårligere end en

kontrolgruppe, hvis udvælgelse og sammensætning der dog ikke er gjort nærmere rede for.

I undersøgelsens konklusion tages der visse forbehold over for resultaterne. Det anføres bl.a., at det ikke er godtgjort, at de målte skader skyldes boksning. Det anføres også, at en del af bokserne meldte sig til undersøgelsen på eget initiativ, hvorfor den undersøgte gruppe måske ikke er **repræsentativ**.

I en amerikansk undersøgelse fra 1987 (Levin, et al., J. Neurosurg., 1987, 67: s. 657-667) undersøgtes 13 aktive bokkere, heraf 11 professionelle og 2 amatører. Bokkerne var alle under 30 år. Ved udvælgelsen havde man såvidt muligt udelukket bokkere, som kunne have hjerneskade af andre grunde. Som kontrolgruppe undersøgte man 13 amatørsportsfolk, som var aktive inden for andre idrætsgrene. Kontrolgruppen var parvis sammenlignelig med de undersøgte bokkere ud fra en række demografiske kriterier. Bokkerne var blevet udpeget til at deltage i undersøgelsen af klubtrænere ud fra det kriterium, at de kunne forventes at fortsætte karrieren nogen tid.

Som undersøgelsesmetode brugte man forskellige neuropsykologiske tests, som blev fulgt op og gentaget efter 6 måneders forløb. Der blev endvidere foretaget magnetisk resonans-fotografering ("MRI") af hjernen hos 9 af bokkerne.

Ved de neuropsykologiske tests fandt man tendens til ringere evne til verbal indlæring og ringere læseevne hos bokkerne end hos kontrolgruppen, men der var meget store individuelle forskelle. I øvrigt fandtes ingen signifikante tendenser. Det bemærkes i undersøgelsen, at de undersøgte grupper opnåede forbedrede eller uændrede resultater, da prøverne blev gentaget efter 6 måneders forløb. Der fandtes ingen sammenhæng mellem antallet af kampe og omfanget af problemer ved de neuropsykologiske tests. MRI-undersøgelserne viste ingen abnormiteter.

Udvalget har endvidere gjort sig bekendt med de foreløbige resultater af en svensk undersøgelse fra 1988. Undersøgelsen, som endnu ikke er endelig offentliggjort, men hvis foreløbige resultater er offentliggjort i november 1988, er gennemført i årene 1983-1988 af en forskergruppe ved Karolinska Sjukhuset i Stockholm. I undersøgelsen indgik 50 tidligere amatørboxere, som alle var begyndt at bokse efter 1969-70, hvor man i Sverige gennemførte en række skærpede sikkerhedsbestemmelser. Halvdelen af bokserne (25) havde bokset over 30 kampe, mens den anden halvdel havde bokset mindre end 10 kampe. Som kontrolgruppe undersøgte 25 fodboldspillere og 25 **atletikudøvere**. **Fodboldspillerne** havde alle "headet" meget, mens det ikke i øvrigt er oplyst, hvordan man havde udvalgt de, som deltog i undersøgelsen.

Som undersøgelsesmetoder brugte man klinisk neurologisk undersøgelse, CT-scanning, MRI, visse neurofysiologiske undersøgelser, herunder EEG-undersøgelse, og en række neuropsykologiske tests.

Ved den kliniske neurologiske undersøgelse fandtes mindre afvigelser fra det normale hos én bokser og tre fodboldspillere,.

CT-scanning og MRI viste klart sygelige forandringer hos én bokser, men årsagen fandtes at kunne være, at bokseren var blevet behandlet medikamentelt for en sygdom, der ikke havde forbindelse med boksning. Mulige tegn på let hjerneskade fandtes hos én bokser (med mindre end 10 kampe). Cavum septum pellucidum, der angives at findes hos 2-8% af normalbefolkningen, fandtes hos 6% af de undersøgte, men kun hos **4%** af bokserne.

Ved EEG-undersøgelsen fandtes visse, men ret uspecifikke afvigelser at forekomme i noget større omfang blandt bokserne end hos kontrolgrupperne. Der fandtes imidlertid ingen signifikante forskelle mellem grupperne ved de øvrige neurofysiologiske undersøgelser.

Ved de neuropsykologiske tests fandtes der kun signifikant forskel mellem grupperne ved én test, hvor bokserne med over 30

kampe klarede sig dårligere. Testen vedrørte fingerspidsernes motoriske funktion. I øvrigt fandtes ingen abnormiteter ved disse tests.

Det konkluderedes af forskerne, at undersøgelsen ikke har kunnet påvise, at boksning medfører hjerneskader hos svenske amatører, men at det må anses for meget vigtigt, at sikkerhedsbestemmelserne efterleves for at forebygge eventuelle skader.

Udover de ovenfor refererede undersøgelser er medtaget tre artikler, som har været offentliggjort i det amerikanske tidsskrift Journal of the American Medical Association (JAMA). Der er tale om oversigtsartikler, som ikke indeholder originale forskningsresultater.

Den ene af artiklerne (Council on Scientific Affairs, JAMA, 1983, 249: s. 254-257) indeholder en redegørelse for forholdene ved boksekampe i USA, og på baggrund af ældre videnskabelig litteratur redegøres der i artiklen for risikoen for akutte og kroniske hjerneskader som følge af boksning. I artiklens konklusion anbefales det at skærpe de amerikanske sikkerhedsforskrifter, men det anføres samtidig, at helbredsrisikoen ved boksning ikke kan anses for væsentligt større end ved en række andre sportsgrene.

Den anden artikel (Lampert, et al., JAMA, 1984, 251: s. 2676-2679) indeholder en redegørelse for den eksisterende viden om de akutte og kroniske interkranielle virkninger af slag mod hovedet. Det konkluderes i artiklen, at slag mod hovedet gennem en boksekarriere kan medføre kroniske hjerneskader, og at denne risiko ved boksning kan mindskes men ikke helt fjernes med strengere sikkerhedsforskrifter.

Den tredje artikel (Morrison, JAMA, 1986, 255: s. 2475-2480) indeholder en grundig redegørelse for den eksisterende viden om kroniske hjerneskader. Det anføres bl.a., at kroniske hjerneska-

der er et særligt kendetegn for boksportsporten, men at der findes stærkt varierende tal om, i hvilket omfang sådanne skader forekommer blandt bokserne. I artiklen anbefales en række forslag om skærpede sikkerhedsforskrifter for boksning i USA.

Endelig er medtaget to amerikanske oversigtsartikler fra 1987.

I den ene artikel (Jordan, Arch. Neurol., 1987, 44: 453-459), der som de øvrige indeholder en redegørelse for den eksisterende viden om hjerneskader, beskrives og sammenlignes de moderne målemetoder - EEG-undersøgelse, CT-scanning, og MRI. Bl.a. på baggrund heraf anføres det i artiklen, at de foreliggende videnskabelige undersøgelser bl.a. på grund af metodologiske problemer ikke med sikkerhed har påvist de særlige risikofaktorer, som medfører kroniske hjerneskader.

I den anden artikel (Guterman, et al., Sports Medicine, 1987, 4: s. 194-210) redegøres for den eksisterende viden om de akutte og kroniske virkninger af slag mod hovedet samt for den eksisterende viden om forekomsten af akutte og kroniske neurologiske skader hos bokserne. Det anføres i artiklen bl.a., at bokserne mindst en gang om året burde gennemgå en meget omfattende undersøgelse, bl.a. omfattende EEG, CT-scanning og neuropsykologiske tests. Det anføres, at en sådan ordning vil være særdeles kostbar, men at den vil gøre det muligt at gribe ind, så snart tegn på hjerneskader viser sig.

Udover de forskningsresultater om kroniske hjerneskader, som er refereret ovenfor, har udvalget gennemgået to nyere amerikanske undersøgelser om øjenskader hos bokserne.

I den ene undersøgelse (Giovinazzo et al., Ophthalmology 94: s. 587-596, 1987) undersøgte 74 aktive professionelle bokserne, tilfældigt udvalgt blandt de, som i perioden 1984-86 henvendte sig til staten New Yorks "Athletic Commission" for at få eller få fornyet deres professionelle licens. Boksernes gennemsnitsalder var 25 år, men der var store individuelle forskelle. Bok-

seme havde i gennemsnit haft 61 kampe (inklusive amatørkampe), individuelt varierende fra 3 til 373. Bokserne havde i gennemsnit tabt 8 kampe, individuelt varierende fra 0 til 41. Som kontrolgruppe undersøgte 15 **universitetsstuderende**, som var aktive inden for andre sportsgrene. Man havde forsøgt at gøre kontrolgruppen sammenlignelig med hensyn til gennemsnitsalder og racemæssig fordeling.

Bokserne og kontrolgruppen gennemgik en omfattende række af **øjenundersøgelser**. Ingen af de undersøgte klagede selv over synsproblemer. 2850 af bokserne viste sig at være nærsynede, men det oplyses ikke hvor meget. **58%** af bokserne fandtes at have én eller flere skader, som forfatterne betegner som potentielt synstruende. Blandt disse skader kan fremhæves visse former for grå stær (katarakter), som fandtes hos **19%** af bokserne, rifter i nethinden, som fandtes hos **24%**, og nethindeløsning, som fandtes hos to bokserne (**3%**).

I kontrolgruppen fandtes **7%** at have potentielt synstruende skader. Der fandtes ingen tilfælde af rifter i nethinden.

Ved statistisk analyse vurderede man antallet af skader i forhold til en række variable faktorer. Der fandtes kun at være en til gengæld klar - statistisk sammenhæng mellem forekomsten af nethinderifter og antallet af såvel kampe som nederlag i løbet af karrieren.

Forfatterne tager visse forbehold over for resultaterne. Det anføres bl.a., at kontrolgruppen var lille og ikke sammenlignelig ud fra sociale og økonomiske kriterier. Med henvisning til dårlige erfaringer fra tidligere undersøgelser tages der også forbehold over for boksernes egne oplysninger om alder, rekordliste og brug af medicin. Det nævnes også, at undersøgerne i hvert enkelt tilfælde vidste, om den undersøgte var bokser eller hørte til kontrolgruppen.

I undersøgelsens konklusion anbefales en række foranstaltninger

for at forebygge øjenskader hos boksere. Det anbefales bl.a. at indføre et nationalt startbogssystem i USA og at give stævnelærerne bedre vejledning om øjenskader. Desuden anbefales det bl.a. at lade alle boksere gennemgå en omfattende **øjenlægeundersøgelse** med jævne mellemrum, samt at indføre regler om karantæne for boksere, der får konstateret skader på f.eks. nethinden.

I den anden undersøgelse (Smith, International Ophtalmology Clinics 28: s. 242-245, 1988) undersøgtes 118 professionelle boksere. Det er ikke oplyst, hvordan bokserne blev udvalgt, og der var ingen kontrolgruppe. Boksernes gennemsnitsalder var 24 år, og de havde i gennemsnit bokset 15 professionelle kampe. Antallet af amatørkampe er ikke oplyst.

Visse former for grå stær fandtes hos ca. **10%** af bokserne. 68 af bokserne blev undersøgt for visse nethindeskader, som fandtes hos **19%** af disse boksere.

I undersøgelsens konklusion diskuteres mulige foranstaltninger for at forebygge øjenskader, og det anbefales bl.a. som i den ovenfor refererede undersøgelse at lade boksere gennemgå en omfattende **øjenundersøgelse** med jævne mellemrum, samt at indføre et nationalt startbogssystem i USA.

I begge undersøgelser beskrives de formodede måder, hvorpå bokserne kan medføre øjenskader. Det anføres, at skader på den ydre del af øjet kan ske "direkte", d.v.s. ved at handsken rammer øjet. Endvidere kan især grå stær opstå som følge af, at kraften fra slag mod øjenregionen påvirker de indre dele af øjet. Endelig peges der på, at især nethindeskader kan opstå ved, at øjets overflade spiles ud ved kraftpåvirkningen fra slag mod **øjenregionen**.

Udvalget har endvidere været forelagt resultaterne af en undersøgelse om akutte hjerneseskader og visse ydre bokseskader. **Undersøgelsen** er foretaget af lægerne Kaalund Jensen, Schmidt Olesen og V. Mortensen, og bygger på informationer om samtlige junior-

og senioramatørkampe, som har været bokset i Danmark i sæsonerne 1983/84, 1984/85 og 1985/86. I forbindelse med undersøgelsen har man registreret antallet af knock-outs og RSC-H (den internationale forkortelse for "dommeren stopper kampen på grund af slag til hovedet") i de nævnte sæsoner. Endvidere har man registreret antallet af visse ydre skader. Man har herefter vurderet disse tal i forhold til den anslåede brug af boksehjelm, 10-ounce handsker, og håndbandage med valgfri længde.

Det konkluderes i undersøgelsen, at der ikke har kunnet konstateres en nedgang i antallet af knock-outs og RSC-H på trods af øget brug af 10-ounce handsker og boksehjelm gennem de tre sæsoner. Antallet af skader i **øjenumgivelserne** skønnes derimod at være faldet stærkt, hvilket antages at skyldes den øgede brug af boksehjelm.

Undersøgelsen, som der i øvrigt vil blive henvist til under gennemgangen af udvalgets forslag til skærpede sikkerhedsforskrifter, er omtalt delvist i Ugeskrift for læger, 1988, 150: s. 1158-1159.

Kapitel 5.

Vurdering af de nyere undersøgelser.

Udvalgets gennemgang af det materiale, der er refereret i kapitel 4, har som ovenfor nævnt navnlig haft til formål at vurdere, om der er grundlag for at fastslå, at risikoen for, at boksere udvikler kroniske hjerneskader, er større end man antog, da boksecirkulærerne sidst blev revideret.

Efter udvalgets opfattelse giver det foreliggende materiale ikke grundlag for at drage sikre konklusioner herom. En række generelle forbehold bør fremhæves i denne forbindelse:

Det antal boksere, som har medvirket ved de enkelte undersøgelser, er så lille, at den statistiske pålidelighed af resultaterne i flere tilfælde er tvivlsom. En række af undersøgelserne mangler en **repræsentativ** kontrolgruppe som sammenligningsgrundlag.

De undersøgelsesmetoder, som er blevet brugt, er gode indikatorer, men kan dog ikke hver for sig uden videre lægges til grund for sikre konklusioner. EEG-undersøgelser giver i sig selv ret uspecifikke resultater, som det er op til forskeren selv at klassificere. Hertil kommer, at abnormiteter ved EEG-undersøgelser ikke nødvendigvis er udtryk for hjerneskader, men bl.a. forekommer generelt hyppigere blandt unge mennesker. Resultaterne

af en CT-scanning er umiddelbart de mest entydige, for så vidt som scanningen måler anatomiske forandringer i hjernen, men siger dog intet om hjernens funktion. Resultaterne **bør** derfor sammenholdes med resultaterne af andre undersøgelsesmetoder. Udfaldet af en klinisk neurologisk undersøgelse beror i høj grad på undersøgerens subjektive vurdering. Værdien af sådanne undersøgelser ville være betydeligt større, hvis de blev udført i serier med halve eller hele års intervaller, således at de undersøges udvikling kunne vurderes.

Neuropsykologiske tests har været brugt i en række undersøgelser. Vurderingen af resultaterne af disse tests **vanskeliggøres** af, at der i flere af undersøgelserne savnes en definition af et "normalt" resultat.

For så vidt angår amatørboksere giver materialet ikke grundlag for at fastslå, at risikoen for kroniske hjerneskader er større end hidtil antaget, endsige påfaldende stor i det hele taget. Bl.a. fandt den danske undersøgelse, som udmærker sig ved et relativt stort antal undersøgte personer, ingen tegn på øget forekomst af hjerneskader blandt boksere, som havde været aktive i 1950'erne og -60'erne. Ved den endnu mere omfattende svenske undersøgelse fandtes der ifølge de foreløbige oplysninger heller ingen tegn på flere hjerneskader blandt boksere. Ved den skotske undersøgelse fra 1987 af 20 aktive **amatørboksere** fandtes visse tegn på øget forekomst af abnormiteter ved nogle af undersøgelsesmetoderne, men forskerne tog i **undersøgelsen** af metodologiske grunde forbehold over for disse resultater.

Materialet giver på den anden side heller intet holdepunkt for at fastslå, at risikoen for hjerneskader er mindre, end man hidtil har regnet med. Langt de fleste af de ovenfor refererede undersøgelser vedrører professionelle boksere, og bortset fra den danske og svenske undersøgelse er det et meget, lille antal boksere, som er blevet undersøgt. Det bør fremhæves, at der i de udenlandske undersøgelser har været tale om relativt unge bok-

sere. På baggrund af den eksisterende viden om virkningerne af slag mod hovedet må det anses for sandsynligt, at risikoen for at udvikle permanente hjerneskader er størst for de bokserere, hvis karriere varer længst, og at symptomerne på hjerneskade kan øges med alderen.

For så vidt angår professionelle bokserere synes det foreliggende materiale i højere grad - men dog ikke undtagelsesfrit - at tyde på, at risikoen for kroniske hjerneskader er større end hidtil antaget. CT-scanning i den finske og nogle af de amerikanske undersøgelser viste således abnormiteter i over halvdelen af tilfældene. Ved den amerikanske undersøgelse fra 1986 fandt man ved en række af de udførte neuropsykologiske tests, at bokserernes resultater var markant dårligere end kontrolgruppens. Resultaterne synes endvidere at underbygge formodningen om, at risikoen for kroniske hjerneskader forøges, jo flere hårde kampe en bokser har, og jo længere boksekarrieren varer.

Imidlertid må de generelle metodologiske forbehold fremhæves. Det bør endvidere fremhæves, at ingen af de refererede undersøgelser vedrører danske professionelle bokserere. De amerikanske undersøgelsesresultater kan ikke uden videre overføres til danske forhold, idet professionelle amerikanske bokseres karrierer gennemsnitligt er både længere og i særdeleshed hårdere end danske bokseres. I denne forbindelse skal det endvidere nævnes, at der i USA ikke findes nationale regler eller et nationalt forbund, som regulerer den professionelle boksesport. Dette har bl.a. stor betydning for pålagte karantæners effektivitet. Endvidere har stævnelægen i USA ingen kompetence til at afbryde professionelles kampe.

Der er således ikke videnskabeligt grundlag for at fastslå med nogen større sikkerhed, at professionelle bokserere, der efterlever de nugældende danske sikkerhedsforskrifter for bokseringen, har større risiko for at udvikle kroniske hjerneskader end hidtil antaget.

Spørgsmålet om, hvorvidt boksning kan antages at indebære en forøget risiko for øjenskader, er et hidtil stort set udforsket emne. Bl.a. findes der ingen offentliggjorte undersøgelser vedrørende nordiske bokkere.

Efter udvalgets opfattelse er det vanskeligt at drage sikre konklusioner på grundlag af det foreliggende materiale, som udelukkende omfatter amerikanske professionelle bokkere. Undersøgelsen fra 1988 (Smith) er behæftet med alvorlige metodologiske mangler - bl.a. er der ikke undersøgt en kontrolgruppe. Resultaterne af undersøgelsen fra 1987 (Giovinazzo et al.) er efter udvalgets opfattelse mere pålidelige, om end forfatterne selv tager visse metodologiske forbehold. Undersøgelsen tyder bl.a. på, at der hos amerikanske professionelle bokkere er en forøget forekomst af potentielt synstruende øjenskader, og at risikoen for beskadigelser af nethinden har statistisk sammenhæng med boksernes kampantal.

Udvalget finder, at der er grund til at være opmærksom på disse resultater, men finder i øvrigt af de grunde, som er nævnt ovenfor, at resultaterne vedrørende amerikanske professionelle bokkere ikke uden videre kan overføres til danske forhold.

På det foreliggende grundlag finder udvalget således alene at kunne fastslå, at boksning synes at kunne indebære en vis risiko for øjenskader, der muligvis vil kunne være synstruende på længere sigt. Omfanget af denne risiko er for danske bokseres vedkommende indtil videre ukendt.

Kapitel 6.

Sikkerhedsbestemmelserne for offentlige boksekampe i de øvrige nordiske lande.

En del af udvalgets opgave har været at undersøge, i hvilket omfang det vil være muligt at samordne de danske sikkerhedsbestemmelser med reglerne i de øvrige nordiske lande. Spørgsmålet om en sådan samordning af de nordiske landes regler har ved flere lejligheder været drøftet i Nordisk Råd.

Danmark er som hidtil det eneste nordiske land, hvor der er fastsat regler for boksesportens udøvelse af statslige myndigheder - i form af Justitsministeriets og Sundhedsstyrelsens cirkulærer. I de øvrige nordiske lande gælder således alene de pågældende bokseorganisationers egne regler. Overvejelser om samordning af de sikkerhedsbestemmelser, som er fastsat af Justitsministeriet og Sundhedsstyrelsen, med reglerne i de øvrige nordiske lande må således fra dansk side være rettet mod reglernes indhold. Det ligger derimod uden for udvalgets opgave at overveje muligheden for, at de statslige myndigheder opgiver regelfastsættelsen på dette område og overlader denne til bokseorganisationerne.

I Island er al boksning forbudt. Professionel boksning er desuden forbudt i Sverige og Norge. Udvalgets overvejelser har derfor været koncentreret om mulighederne for at samordne sikker-

hedsbestemmelserne for amatørboksekampe, idet værdien af eventuelt at samordne de danske og finske regler for professionelle kampe må anses for at være af ganske underordnet betydning. Udvalget har herved lagt vægt på, at de gældende danske sikkerhedsforskrifter som udgangspunkt regulerer såvel **amatørboksning** som professionel boksning.

I det følgende redegøres for de gældende sikkerhedsbestemmelser for amatørboksning i Sverige, Norge, Finland og Danmark på de områder, som er fremhævet i udvalgets kommissorium.

I alle fire nordiske lande henviser bokseorganisationernes egne regler generelt som udgangspunkt til det internationale amatørbokseforbunds, Association Internationale de Boxe Amateur (AIBA), regler.

6.1 .1 . Regler om karantæne.

Ifølge AIBA's karantænebestemmelser gives der karantæne efter KO eller RSC-H efter følgende regler:

1 . gang:	mindst 4 uger.
2 . gang indenfor 3 måneder:	mindst 3 måneder.
3 . gang indenfor 1 år:	mindst 1 år.

Endvidere kan der af dommerjuryen på stævnelægens anbefaling pålægges 4 ugers karantæne i tilfælde, hvor en bokser har tabt en hård kamp med mange slag mod hovedet, eller hvor en bokser har været til tælling i flere kampe efter hinanden.

I Norge kan stævnelægen herudover i samråd med kamplederen pålægge karantæne også efter RSC, d.v.s. i tilfælde, hvor kamplederen har stoppet kampen, uden at dette skyldes slag mod hovedet.

Reglerne i de danske boksecirkulærer svarer i det væsentlige til AIBA's regler, omend de er formuleret lidt anderledes. Der

skal efter samme retningslinjer pålægges karantæne i henholdsvis 4 uger, 3 måneder eller 1 år efter KO eller "hård medfart", der i cirkulæret beskrives som tilfælde, hvor bokseren som følge af mange hårde stød mod hovedet virker omtåget eller på anden måde medtaget. Disse karantæner pålægges af kamplederen. Stævnelægen har herudover en selvstændig kompetence til at pålægge karantæner. Dels kan stævnelægen i de tilfælde, hvor kamplederen skal pålægge karantæne, pålægge karantæner af længere varighed end den karantæne, som kamplederen efter de ovennævnte regler skal pålægge. Dels kan stævnelægen pålægge karantæne, hvis det findes helbredsmæssigt påkrævet af andre grunde end KO og "hård medfart".

6.1 .2. Regler om maksimering af antal kampe pr. sæson.

I Sverige, hvor minimumsalderen for at deltage i kampsportsboksning er 15 år, må 15-16 årige deltage i højst 15 kampe pr. år, 17-19 årige i højst 20 kampe, og boksere over 20 år i højst 25 kampe pr. år. Endvidere maksimeres antallet af turneringer, som man kan deltage i pr. år. Boksere over 20 år kan således højst deltage i 7 turneringer.

I Norge, hvor minimumsalderen for at deltage i kampsportsboksning er 14 år, må 14-16 årige deltage i højst 12 kampe pr. år, 17-19 årige i højst 15 kampe pr. år, og boksere over 20 år i højst 20 kampe pr. år, i alle tilfælde eksklusive **repræsentative** kampe og kampe ved de nationale mesterskaber.

I Finland findes ingen særlige regler.

I Danmark, hvor minimumsalderen for at deltage i kampsportsboksning er 11 år, må 11-16 årige højst deltage i 10 kampe pr. år. Ifølge Dansk Amatør Bokse-Unions regler må 17-18 årige deltage i højst 15 kampe, eksklusive **repræsentative** kampe, og boksere over 19 år i højst 20 kampe pr. år, eksklusive **repræsentative** kampe.

6.1 .3. Regler om minimumsinterval mellem kampene.

I Sverige må der højst boksés én kamp hvert 5. døgn, og i turneringer højst én kamp pr. døgn.

I Norge og Finland findes ingen regler herom, bortset fra at drengéboksere (11-14 år) i Finland kun i forbindelse med turneringer må bokse mere end én kamp om ugen.

I Danmark må der højst boksés én kamp pr. døgn og 2 kampe pr. uge. Der kan dog dispenseres ved mesterskabsstævner efter nærmere regler i Justitsministeriets cirkulære.

6.1 .4. Regler om varigheden af den enkelte boksekamp.

1 alle de fire nordiske lande gælder, at der i kampe mellem ungdomsboksere (d.v.s. boksere under 17 år) må boksés 3 omgange a 2 minutter med 1 minuts pause mellem hver omgang. I Danmark gælder ifølge Dansk Amatør Bokse-Unions regler, at der i kampe mellem drengéboksere (11-13 år) må boksés 3 omgange a 1 1/2 minut med 1 minuts pause. Det samme gælder i Finland, idet 11-12 årige dog bokser 3 omgange a 1 minut.

I øvrigt gælder i alle fire lande AIBA's regel, hvorefter der som hovedregel boksés 3 omgange a 3 minutter med 1 minuts pause mellem hver omgang. Ved internationale kampe, bortset fra turneringer, kan der efter aftale boksés 4 omgange a 3 minutter eller 5-6 omgange a 2 minutter, i alle tilfælde med 1 minuts pause mellem hver omgang.

6.1 .5. Regler om lægekontrol efter karantæne.

Ifølge AIBA's regler skal en bokser, som har haft karantæne på grund af KO eller RSC-H, undersøges af en neurolog, som skal godkende, at bokseren igen deltager i konkurrenceboksning.

6.1 .6. Regler om handskevægt.

Ifølge AIBA's regler skal boksere under 67 kg bruge 8-ounce handsker, mens boksere over 67 kg skal bruge 10-ounce handsker.

I Sverige skal alle boksere bruge 10-ounce handsker.

I Norge skal der ved nationale stævner bruges 10-ounce handsker af boksere under 67 kg, mens boksere over 67 kg skal bruge 12-ounce handsker.

6.1 .7. Regler om hovedbeskyttelse (boksehjelm).

Ifølge AIBA's regler er brug af en individuelt tilpasset boksehjelm obligatorisk i forbindelse med alle boksekampe.

6.1 .8. Regler om tandbeskyttelse.

Ifølge AIBA's regler er brug af en individuelt tilpasset tandbeskytter obligatorisk i forbindelse med alle boksekampe.

Udvalget finder, at der på de ovenfor nævnte områder generelt er en høj grad af **overensstemmelse** mellem sikkerhedsbestemmelserne i de nordiske lande. På en række af de punkter, hvor reglerne er ens - herunder vedrørende antallet af omgange, **boksehjelm** og tandbeskytter - beror overensstemmelsen på bokseorganisationernes egne regler. Det vil på disse områder være naturligt at sikre denne samordning yderligere ved at optage regler herom i boksecirkulærerne. På et punkt som antallet af kampe pr. sæson bør der ligeledes optages regler i boksecirkulærerne, som for øjeblikket kun indeholder sådanne regler for ungdomsboksere. På dette punkt, som på visse andre - herunder reglerne om karantæne, **minimumsinterval** mellem kampe og handskevægt - afviger landenes regler imidlertid noget fra hinanden. På disse

punkter vil de danske regler ved en eventuel ændring således umiddelbart kun kunne samordnes med reglerne i ét eller to af de øvrige lande. I hvilket omfang dette bør ske, må derfor også bero på andre hensyn. Der henvises i øvrigt til gennemgangen af udvalgets ændringsforslag i det følgende kapitel.

Udvalget har endvidere gennemgået de gældende sikkerhedsbestemmelser uden for de områder, der udtrykkeligt er fremhævet i udvalgets kommissorium. I det følgende redegøres på tilsvarende måde for disse bestemmelser.

6.2.1 . Regler om lægekontrol i øvrigt.

I Sverige gælder en regel, hvorefter boksere, der fylder 30 år, årligt skal gennemgå en neurologisk undersøgelse for at kunne få startbogen fornyet. Boksere, der har bokset 100 kampe, skal gennemgå en tilsvarende undersøgelse, og undersøgelsen skal gentages for hver 100 kampe. Tilsvarende regler findes ikke i de øvrige nordiske lande.

6.2.2. Regler om synsprøve m.v.

En synsprøve indgår som led i den lægeundersøgelse, som i alle fire nordiske lande skal foretages, før startbog kan udstedes eller fornyes.

AIBA anbefaler, at synsprøven uden korrektion skal udvise mindst 6/18 på bedste øje og mindst 6/36 på dårligste øje (prøvet på Snellens tavle).

I Sverige gælder, at synsprøven skal foretages uden korrektion og skal udvise mindst 6/30 på dårligste og mindst 6/20 på bedste øje.

I Norge og Finland findes ingen særlige regler, bortset fra at

personer, der er blinde på et øje, ikke tillades at bokse.

I Danmark gælder ifølge Sundhedsstyrelsens cirkulære, at synsprøven skal udvise normalt syn på begge **øjne** eller i hvert fald mindst 6/12 på dårligste øje, men kan foretages med eventuel korrektion (d.v.s. briller eller kontaktlinser).

6.2.3. Regler om startbøger.

Reglerne om startbøger og deres indhold er i det væsentlige identiske i de nordiske lande.

6.2.4. Regler om automatisk udelukkelse.

Formelle regler om automatisk udelukkelse fra kampboksning efter et vist antal hårde kampe findes ikke i nogen af de nordiske lande.

I Norge gælder dog, at startbogen inddrages, hvis en bokser, som tidligere har haft 1 års karantæne, atter skal pålægges karantæne. I disse tilfælde fastsættes karantænetiden af **bokseforbundets** Helsekomité.

6.2.5. Regler om jævnbyrdig matchning.

I ingen af de nordiske lande findes der egentlige regler om, at deltagerne i en boksekamp skal være nogenlunde jævnbyrdige. Reglerne om vægt- og aldersklasser samt de oven for under 6.1.3. nævnte regler om minimumsinterval mellem kampene har dog til hensigt at forebygge, at der finder kampe sted, hvor den ene af bokserne på forhånd må antages at være klart underlegen. Vægtklasserne er i alle de nordiske lande i overensstemmelse med de internationale turneringsregler. I Danmark er det endvidere fastsat, at kampe ikke må finde sted mellem bokserne, hvis vægt-

forskel er større end forskellen mellem øverste og nederste grænse for den vægtklasse de tilhører. Reglerne om, under hvilke betingelser bokserne fra forskellige aldersklasser kan møde hinanden, afviger ikke væsentligt fra hinanden i de nordiske lande. I Danmark gælder, at aldersforskellen højst må være 2 år i kampe, hvor drenge-, ungdoms- eller juniorbokserne deltager.

6.2.6. Regler om kamplederens og stævnelægens virksomhed.

En særlig kamplederinstruks findes i Danmark og Norge, men ikke i Sverige og Finland.

I Sverige udgiver bokseforbundet en generel vejledning for stævnelæger, som bl.a. indeholder en beskrivelse af boksningens særlige risici.

I Norge findes en kortfattet stævnelægeinstruks, som beskriver lægens pligter og beføjelser.

I Danmark beskrives stævnelægens pligter og beføjelser i Sundhedsstyrelsens cirkulære, og som bilag hertil findes en vejledning for stævnelæger, hvori bl.a. boksningens særlige risici **beskrives.**

Herudover findes ingen formelle regler om uddannelse og vejledning af stævnelæger.

Reglerne om stævnelægens beføjelser er ens i de nordiske lande så vidt som det ifølge AIBA's regler bl.a. er obligatorisk, at boksekampe overvåres af en stævnelæge, og at stævnelægen undersøger bokserne efter kampen. Ifølge disse regler skal **stævnelægen** endvidere i tilfælde, hvor en bokser er blevet slået ud eller stoppet på RSC-H, inden 24 timer henvise bokseren til en neurologisk undersøgelse.

I Norge og Danmark har stævnelægen herudover selvstændig kompe-

tence til at afbryde en kamp og pålægge karantæne.

I Danmark skal stævnelægen desuden kontrollere ringens indretning og handskerne, samt om der bruges skridtbeskytter.

6.2.7. Regler om minimums-/maksimumsalder .

De formelle regler om minimums-/maksimumsalder er ikke ens i de nordiske lande.

I Sverige er minimumsalderen for at deltage i kampboksning 15 år. Boksere i alderen 10-16 år kan deltage i "diplomboksning", hvor der ikke kåres vindere. Ungdoms- og juniorkampe (for boksere under 20 år) skal afgøres på point. Der gælder ingen maksimumsalder.

I Norge er minimumsalderen for deltagelse i kampboksning 14 år. Boksere i alderen 12-35 år kan deltage i "færdighedsboksning", som svarer til diplomboksning. Maksimumsalderen for at deltage i kampboksning er 35 år.

I Finland er minimumsalderen 11 år. Boksere i alderen 11-14 år kan deltage i "diplomboksning". Der gælder ingen maksimumsalder.

I Danmark er minimumsalderen for at deltage i kampboksning 11 år. Dreng- og ungdomskampe (11 - 16 år) skal afgøres på point, og tælling er ikke tilladt. Maksimumsalderen er ifølge Dansk Amatør Bokse-Unions regler 35 år.

6.2.8. Regler om minimumsfærdighed•

Danmark er det eneste nordiske land, hvor der gælder regler, som sikrer, at bokseren besidder en vis minimumsfærdighed. En bokser må ifølge Dansk Amatør Bokse-Unions regler ikke deltage

i kampboksning, før han har modtaget mindst 4 måneders bokseundervisning, og kamplederen skal i henhold til Justitsministeriets cirkulære dels sikre sig, at denne betingelse er overholdt, dels idømme "teknisk karantæne" i 4 måneder, hvis en boksers tekniske færdigheder er åbenbart utilstrækkelige.

6.2.9. Regler om ringunderlaget.

Reglerne om ringunderlaget er ens i de nordiske lande, idet reglerne i det danske cirkulære svarer til AIBA's regler.

I Sverige bruges dog som underlag udover filt nu også divynylcelplast, som har særdeles gode stødabsorberende egenskaber.

Også på nogle af de her nævnte områder vil der kunne være grund til at ændre cirkulærene på de punkter, som ikke er reguleret heri. I øvrigt er de danske sikkerhedsbestemmelser blandt de strengeste på en række af de her nævnte områder.

Kapitel 7.

Udvalgets forslag.

I det følgende redegøres for udvalgets forslag til nye eller ændrede sikkerhedsbestemmelser. Udvalget har i første række koncentreret sig om de punkter, som er fremhævet i kommissoriet, men har også drøftet behovet for skærpede sikkerhedsbestemmelser på flere andre områder.

Som anført oven for i kapitel 5 har udvalget ved sin gennemgang af det foreliggende nyere forskningsmateriale ikke fundet, at der er videnskabeligt grundlag for at skærpe sikkerhedsforskrifterne i de gældende boksecirkulærer. Som det fremgår i det følgende har udvalget imidlertid alligevel fundet det rimeligt, at skærpe cirkulærernes sikkerhedsforskrifter på en række punkter. Baggrunden herfor er bl.a. hensynet til at samordne sikkerhedsbestemmelserne i de nordiske lande. En sådan samordning vil bl.a. kunne medvirke til at styrke den førende rolle, som de nordiske lande på internationalt plan har haft gennem de senere år med hensyn til at forbedre boksportens sikkerhedsbestemmelser.

Herudover har udvalget fundet, at der grundlæggende må lægges vægt på, at der utvivlsomt er en vis risiko forbundet med at bokse, bl.a. for så vidt som boksning kan medføre permanente hjerneskader. Denne risiko bør mindskes mest muligt ved gennem-

førelsen af effektive sikkerhedsbestemmelser, uden at sporten dog derved lægges afgørende hindringer i vejen. Udvalget har i denne forbindelse også lagt vægt på, at det formentlig vil være meget svært at gennemføre undersøgelser i Danmark, som kan give sikre forskningsmæssige resultater om risikoen for kroniske hjerneskrader. Dette har sammenhæng med, at der kun er ganske få professionelle bokkere i Danmark, og at det for amatørernes vedkommende er vanskeligt at lave langtidsstudier af ungdomsbokkere, idet kun ca. 2% stadig er aktive, når de når 20-årsalderen.

7.1 .1 . Regler om karantæne.

Boksecirkulærernes bestemmelser svarer på visse punkter til reglerne i de øvrige nordiske lande. Ved en nærmere sammenligning må de danske regler dog betegnes som noget mere vidtgående end de øvrige nordiske landes regler. Karantæne er således obligatorisk også efter "hård medfart", der ikke som det i de øvrige lande gældende kriterium, "RSC-H", forudsætter, at kamplederen har afbrudt kampen før tid. Endvidere har stævnelægen en skønsmæssig beføjelse til at pålægge karantæne, hvor det "af andre grunde" end KO eller "hård medfart" findes helbredsmæssigt påkrævet.

Karantænereglernes formål er primært at sikre, at en bokker, som har været udsat for mange hårde slag eller i øvrigt har bokset en særdeles hård kamp eller er blevet slået bevidstløs, får mulighed for fysisk og mentalt at restituere sig. Herved skulle risikoen for, at bokseren på ny lider overlast, når vedkommende bokker igen, begrænses.

Udvalget finder ikke grundlag for at foreslå, at karantæneperioden efter KO og "hård medfart" forlænges, idet de stadig ret nye regler herom - der som nævnt findes stort set tilsvarende i de øvrige nordiske lande - må antages at opfylde det beskrevne formål.

Reglerne i kamplederinstruksen om obligatorisk karantæne efter KO og "hård medfart" gælder kun for amatører, hvorimod stævnelægens selvstændige beføjelse til at pålægge karantæne, jf. Sundhedsstyrelsens cirkulære, punkt 6, gælder i forhold til både amatører og professionelle.

Udvalget finder, at reglerne i kamplederinstruksen om obligatorisk karantæne efter KO eller "hård medfart" bør gælde tilsvarende for professionelle. Udvalget bemærker herved, at professionelle bokserere i Danmark under de nuværende forhold vel bokser relativt få kampe pr. sæson, typisk med 1-3 måneders interval, og at Dansk Professionelt Bokse-Forbund i praksis pålægger karantæne i de nævnte tilfælde. Alligevel finder udvalget det rigtigst, at der - på samme måde som for amatørers vedkommende - sikres en vis karantæne.

Udvalget finder endvidere, at det i Sundhedsstyrelsens vejledning for stævnelæger bør fremhæves, at stævnelægen har en selvstændig beføjelse til at pålægge karantæne, ligesom det bør uddybes, hvilke kriterier lægen skal lægge vægt på, når lægen skal træffe afgørelse om eventuelt at pålægge længere karantæne, end hvad der følger af kamplederinstruksen, eller om at pålægge karantæne af andre grunde end KO eller "hård medfart". I sidstnævnte tilfælde kan der således f.eks. lægges vægt på, om bokseren har synsforstyrrelser som følge af slag mod øjenregionen.

7.1.2. Regler om maksimering af antal kampe pr. sæson.

De gældende cirkulærer indeholder ingen regler om, hvor mange kampe junior- og seniorboksere må bokse pr. sæson.

Efter udvalgets opfattelse må det på grundlag af de foreliggende videnskabelige undersøgelser anses for sandsynligt, at risikoen for at udvikle permanente hjerneskader er størst for de bokserere, hvis karrierer er hårdest og længst, og som bokser

flest kampe.

I de fire nordiske lande gælder der forskellige regler på dette område. Udvalget finder, at Dansk Amatør Bokse-Unions regel, som stort set svarer til den norske, bør optages tilsvarende i Justitsministeriets cirkulære. Der fastsættes således, udover den allerede gældende regel, hvorefter drenge- og ungdomsboksere højst må bokse 10 kampe pr. sæson, et maksimalt kampantal. Herefter må juniorboksere (17-18 årige) højst bokse 15 kampe pr. sæson, bortset fra repræsentative kampe, og seniorboksere (over 19 år) - herunder også professionelle - må højst bokse 20 kampe pr. sæson, bortset fra **repræsentative** kampe.

De danske regler er således også på dette punkt de mest vidtgående i Norden.

7.1 .3. Regler om minimumsinterval mellem kampene.

Der gælder på dette område ikke ens regler i de fire nordiske lande. Kun i Sverige og Danmark er der fastsat regler om **minimumsinterval**. Den svenske regel, hvorefter der højst må bokses én kamp hvert 5. døgn, er strengere end reglen i Justitsministeriets cirkulære, hvorefter der højst må bokses 2 kampe pr. uge. Reglerne om **minimumsinterval** tjener i hovedsagen samme formål som karantænerreglerne.

Det er oplyst over for udvalget, at boksestævner under Dansk Amatør Bokse-Union normalt arrangeres sådan, at vinderne bokser de tilladte 2 kampe i løbet af en weekend. Udvalget finder ikke, at der ud fra lægelige synspunkter er grund til at skærpe den gældende regel i cirkulæret, som efter det foreliggende må antages normalt at yde tilstrækkelig beskyttelse. Udvalget finder på denne baggrund ikke tilstrækkeligt grundlag for at anbefale, at cirkulæret ændres i overensstemmelse med den svenske regel.

Udvalget finder derimod, at det i Sundhedsstyrelsens vejledning for stævnelæger bør fremhæves, at lægen bør være opmærksom på den særlige risiko for skader eller "hård medfart", som bokserne kan være udsat for, når de deltager i flere kampe med korte intervaller.

7.1 .4. Regler om varigheden af den enkelte boksekamp.

På grundlag af den eksisterende viden om permanente hjerneska-der må det anses for sandsynligt, at risikoen for, at sådanne skader udvikles, hænger sammen med antallet af hårde slag mod hovedet, som en bokser udsættes for i løbet af karrieren, snare-re end antallet af regulære knock-outs. Det må også anses for sandsynligt, at kampenes længde har indflydelse på, hvor mange af disse hårde slag bokserne modtager. Ekstraordinært udmattede bokseres parader er betydeligt løsere, og bokserne bliver min-dre følsomme over for smerte.

Udvalget finder, at det bør reguleres i boksecirkulærerne, hvor længe boksekampe må vare. Bokseorganisationernes regler herom er ens i de nordiske lande for så vidt angår amatørboksekampe, og efter udvalgets opfattelse er der ikke grundlag for at anse disse regler for utilstrækkelige.

Udvalget foreslår således, at det fastsættes, at der i kampe mellem ungdomsboksere (boksere under 17 år) må bokses højst 3 omgange a 2 minutter med 1 minuts pause mellem hver omgang, og at der i øvrigt i kampe mellem amatørboksere må bokses 3 omgan-ge a 3 minutter med 1 minuts pause, i internationale kampe, bortset fra turneringer, dog op til 4 omgange a 3 minutter el-ler 6 omgange a 2 minutter med 1 minuts pause mellem hver om-gang.

For så vidt angår kampe mellem professionelle foreslår udval-get, at det fastsættes, at der højst må bokses 12 omgange a 3 minutter med 1 minuts pause mellem hver omgang. Det bemærkes,

at alle de tre professionelle verdensforbund (World Boxing Council, World Boxing Association og International Boxing Federation) nu følger en regel, hvorefter titelkampe går over 12 omgange.

7.1.5. Regler om lægekontrol efter karantæne.

Udvalget finder ikke tilstrækkeligt grundlag for at foreslå, at det bestemmes i cirkulærerne, at boksere skal gennemgå en neurologisk speciallægeundersøgelse efter overstået karantæne. Udvalget finder på den ene side, at det vel ikke kan udelukkes, at en sådan undersøgelse kan have en vis betydning for afgørelsen af, om den pågældende bokser er klar til at bokse igen. På den anden side må det på grundlag af de foreliggende videnskabelige undersøgelser antages, at det først og fremmest er boksekarrierens længde og antallet af hårde kampe, der har betydning for risikoen for at udvikle permanente hjerneskader. Enkelte tilfælde af knock-outs eller RSC-H, som er de primære årsager til karantæne, har derimod mindre betydning, og utvetydige neurologiske forandringer vil formentlig kun helt undtagelsesvis kunne påvises i boksekarrierens første år. Udvalget finder, at kravene til den løbende lægekontrol er tilstrækkelige i og med, at stævnelægen efter Sundhedsstyrelsens cirkulære før hver kamp skal se en lægeattest, der ikke må være over 6 måneder gammel. Hertil kommer, at buksernes startbøger/licenser skal fornyes hvert år, bl.a. på grundlag af en forudgående lægeundersøgelse.

Udvalget finder derimod, at det bør præciseres i Sundhedsstyrelsens cirkulære, at stævnelægen skal undersøge en bokser straks efter knock-out eller anden "hård medfart" og henvise bokseren til egen læge, hvis det skønnes nødvendigt.

7.1.6. Regler om handskevægt.

Reglerne herom er ikke ens i de fire nordiske lande, men ifølge AIBA's regel, der ikke er mere end 2-3 år gammel, skal boksere over 67 kg bruge 10-ounce handsker, mens boksere under 67 kg fortsat kan bruge 8-ounce handsker. Begrundelsen for at forøge handskerne vægt har været, at større og tungere handsker absorberer slagene bedre og reducerer slagstyrken. Denne virkning må vel anses for sandsynlig, men lægerne Kaalund Jensen, Schmidt Olesen og V. Mortensen kunne dog ved deres undersøgelse af bokseskader i forbindelse med samtlige danske junior- og senioramatørkampe fra 1983 til 1986 ikke påvise, at overgangen til, at boksere over 67 kg brugte 10-ounce handsker, medførte en mærkbar nedgang i det samlede antal knock-outs og R5C-H. Det kan endvidere nævnes, at det i litteraturen (Morrison, JAMA 1986) har været foreslået helt at forbyde, at der bruges handsker. Forslaget var begrundet med, at det uden handskerne beskyttelse ville gøre så ondt at slå hårdt, at bokserne ville blive nødt til at koncentrere slagene om andre og blødere dele af modstanderens legeme end hovedet, samt at handsker, der er våde af sved, snarere øger end reducerer slagstyrken.

Under hensyn til manglen på sikker viden om handskevægtens betydning for slagstyrken finder udvalget, at boksecirkulærernes regel bør bringes i overensstemmelse med AIBA's regel, som også **bør** gælde for professionelle.

Udvalget foreslår således, at det bestemmes, at boksere under 67 kg skal bruge handsker, der vejer mindst 8 ounce, og at boksere over 67 kg skal bruge handsker, der vejer mindst 10 ounce.

7.1.7. Regler om hovedbeskyttelse (boksehjelm).

Reglerne om brug af boksehjelm er ens i de fire nordiske lande for så vidt som det ifølge AIBA's regler nu er obligatorisk at bruge boksehjelm.

Det er ikke dokumenteret, at brug af boksehjelm reducerer effekten af slag mod hovedet. Kaalund Jensen, Schmidt Olesen og V. Mortensen kunne ikke påvise, at øget brug af boksehjelm ved danske amatørkampe medførte et fald i det samlede antal af **knock-outs** og RSC-H. Det har været anført, at boksehjelmen kunne give bokserne en falsk tryghedsfølelse. Det har endog været fremført (Morrison, JAMA 1986), at boksehjelmen, bl.a. på grund af den vægtforøgelse den medfører, ligefrem kan øge effekten af slag mod hovedet.

Derimod beskytter hjelmen effektivt mod en række ydre skader, først og fremmest de ret talrige skader i **øjnomsivelserne**, hvilket også Kaalund Jensen, Schmidt Olesen og V. Mortensen kunne påvise.

Udvalget finder under hensyn hertil, at der i boksecirkulærerne bør optages en regel om obligatorisk brug af boksehjelm. Hjelmen skal være individuelt tilpasset. Under hensyn til, at hjelmen ikke kan antages at beskytte mod hjerneskadet, finder udvalget ikke grundlag for at foreslå, at reglen også skal gælde for professionelle.

7.1 .8. Regler om tandbeskyttelse.

Reglerne om brug af individuelt tilpassede tandbeskyttere er ens i de fire nordiske lande.

Individuelt tilpassede tandbeskyttere må antages stort set at kunne forhindre tandskader, som kan være uoprettelige. Udvalget finder, at der i cirkulærerne bør optages en regel, hvorefter brug af individuelt tilpasset tandbeskytter er obligatorisk. Reglen bør gælde alle boksere.

Udvalget har som nævnt drøftet behovet for skærpede sikkerhedsbestemmelser også på andre områder end de, som er udtrykkeligt

nævnt i udvalgets kommissorium. Retstilstanden på disse (øvrige) områder er gennemgået ovenfor under punkt 6.2.

Udvalget foreslår følgende skærpelse:

7.2.1. Regler om lægekontrol i øvrigt.

Udvalget finder, at den regel, der gælder i Sverige, hvorefter bokserne, som er fyldt 30 år eller har bokset over 100 kampe, skal gennemgå en neurologisk speciallægeundersøgelse for at kunne få fornyet startbogen, bør gennemføres på lignende måde i boksecirkulærerne. Reglen bør gælde både amatører og professionelle. Udvalget foreslår, at det fastsættes, at bokserne, der er fyldt 30 år eller har bokset 100 kampe, skal gennemgå en neurologisk speciallægeundersøgelse. Undersøgelsen skal gentages, når bokseren har bokset 150 kampe og herefter efter hver 25. kamp. En sådan regel vil være i overensstemmelse med formodningen om, at det er boksekarrierens længde og antallet af (hårde) kampe, der har den største betydning for risikoen for hjerneska-der.

Det må endvidere antages, at en sådan regel vil kunne have en vis forebyggende virkning, idet bokserne tilskyndes til at overveje, om der er grund til at fortsætte en allerede lang karriere.

Udvalget foreslår desuden, at det fastsættes, at bokserne samtidig med den ovennævnte neurologiske speciallægeundersøgelse skal gennemgå en **øjnlægeundersøgelse**. Udvalget har herved lagt vægt på, at der som anført ovenfor i kapitel 5 synes at kunne være en vis risiko for øjensskader forbundet med at bokse, om end der ikke kan siges noget nærmere om omfanget af denne risiko. Udvalget anser det for sandsynligt, at risikoen i givet fald forøges, jo længere karrieren varer.

7.2.2. Regler om synsprøve m.v.

Efter udvalgets opfattelse er det af væsentlig sikkerhedsmæssig betydning at sikre, at stærkt nærsynede personer ikke tillades at bokse, dels fordi stærk nærsynethed nedsætter evnen til i tide at dække sig for modstanderens slag, og dels fordi stærkt nærsynede personer generelt antages at være mere udsatte for øjenskader, bl.a. nethindeløsninger.

Udvalget finder derfor, at den synsprøve, som skal foretages inden startbog kan udstedes eller fornyes, ligesom efter den svenske regel bør foregå uden korrektion.

Som nævnt ovenfor i kapitel 6.2.2. anbefaler AIBA, at synsprøven skal udvise mindst 6/18 på bedste og mindst 6/36 på dårligste øje, mens synsprøven efter den svenske regel skal udvise mindst 6/20 på bedste og mindst 6/30 på dårligste øje. Udvalget finder det derfor rimeligt at kræve, at synsprøven skal udvise mindst 6/18 på bedste og mindst 6/30 på dårligste øje. Udvalget finder endvidere, at lægen bør sikre sig, at bokseren ikke er nærsynet med mere end +3,0 (målt i dioptrier).

Udvalget finder endelig, at det bør præciseres, at bokseren skal have normalt synsfelt, hvilket er af væsentlig betydning for muligheden for at undvige modstanderens slag.

Udvalget foreslår på denne baggrund, at reglen i Sundhedsstyrelsens cirkulære, punkt 1, ændres således, at det fastsættes, at synsprøven skal foretages uden korrektion og skal udvise normalt syn på begge øjne - herunder normalt synsfelt - eller i hvert fald mindst 6/18 på bedste øje og mindst 6/30 på dårligste øje. Udvalget foreslår endvidere, at det fastsættes, at lægen tillige skal sikre sig, at bokseren højst er nærsynet med +3,0.

Udvalget har i øvrigt følgende bemærkninger:

7.2.3-4. Regler om startbøger og automatisk udelukkelse.

Reglerne om startbøger - om deres brug og hvad de skal indeholde - er i det væsentlige ens i de nordiske lande.

Startbogssystemet - hvis indførelse i sin tid var en landvinning for boksernes sikkerhed og bl.a. gjorde en vis statistisk forskning mulig - synes at fungere tilfredsstillende. Udvalget finder det dog væsentligt, at bestemmelsen i § 1 i bilag 1 til Justitsministeriets cirkulære uddybes således, at det præciseres, at bokseforbundene kan nægte at udstede eller forny en bokseres startbog/licens, hvis man af hensyn til bokserens sikkerhed skønner det uforsvarligt at lade vedkommende bokse, også selv om der ikke kan spores skader ved en neurologisk undersøgelse.

Udvalget foreslår således, at det i § 1 i bilag 1 til Justitsministeriets cirkulære (Regler om udstedelse af startbøger/licens) præciseres, at bokseforbundet, for Dansk Amatør Bokse-Unions vedkommende efter indstilling fra sin rådgivende læge, kan nægte at udstede eller godkende startbog/licens til en bokser, hvis bokseren skønnes at udsætte sig selv for en særlig risiko ved at bokse.

Som anført ovenfor under pkt. 6.2.4. er der ikke i nogen af de øvrige nordiske lande gennemført egentlige regler om automatisk udelukkelse, f.eks. efter et vist antal hårde kampe.

Efter udvalgets opfattelse er der ikke grundlag for at foreslå, at sådanne regler gennemføres. Udvalget bemærker herved, at den ovenfor foreslåede præcisering af reglerne om startbøger formentlig i praksis vil modsvare en egentlig regel om automatisk udelukkelse, samt at denne præcisering sammenholdt med de gældende og foreslåede regler om karantæne og lægeundersøgelse m.v. må antages at sikre den tilstrækkelige beskyttelse på dette område.

7.2.5-6. Regler om jævnbyrdig matchning, kamplederens og stævnelægens virksomhed, m.v.

Efter udvalgets opfattelse vil det ikke være hensigtsmæssigt at forsøge at regulere disse og visse andre områder ved fastsættelse af yderligere formelle regler i boksecirkulærerne. På disse områder vil det være særdeles vanskeligt at udforme regler, hvis overholdelse lader sig kontrollere i praksis. Under alle omstændigheder vil der kun kunne formuleres regler, der overlader et betydeligt spillerum for dem, der skal administrere reglerne.

Efter udvalgets opfattelse er der flere områder, hvor den praktiske udøvelse af boksesporten har stor betydning for boksernes sikkerhed, men hvor det ikke lader sig gøre at styre boksningen ved hjælp af formelle regler. På sådanne områder er det efter udvalgets opfattelse i højere grad afgørende, hvilke holdninger der findes blandt ledere, kampledere, og stævnelæger. Udvalget anser det bl.a. for at være af væsentlig sikkerhedsmæssig betydning, at bokserne ikke matches mod modstandere, der på forhånd må anses for helt overlegne. Udvalget finder det imidlertid ikke muligt at udforme regler, der i praksis kan sikre dette. Udvalget finder det tilsvarende vigtigt, at sekundanter, kampledere og stævnelæger griber ind i kampene, så snart der er udsigt til, at en af bokserne vil lide unødigt overlast. Også regler herom vil i praksis kunne fortolkes meget forskelligt. Udvalget finder det endvidere væsentligt, at der under træning og ved kampdommernes bedømmelse fremmes en boksestil, der lægger vægten på bokserens tekniske kunnen i overensstemmelse med sportens klassiske ideal om ikke blot at ramme men også undgå selv at blive ramt. Heller ikke her vil formelle regler kunne sikre dette, medmindre boksningen helt fratages sin karakter af kampsport.

På disse og andre områder er det derfor efter udvalgets opfattelse af største betydning, at ledere, kampledere, stævnelæger, arrangører, og bokserne selv er opmærksomme på den helbredsrisi-

ko, der er forbundet med at bokse, og bestræber sig på at begrænse denne risiko så meget som muligt.

Efter udvalgets opfattelse udøves boksporten i almindelighed forsvarligt i Danmark på trods af de økonomiske interesser, der knytter sig til især professionel boksning. Det er udvalgets indtryk, at der i betydeligt omfang forekommer en løbende, selv-kritisk vurdering blandt de, der er involveret i sporten. Det samme gør sig gældende i de øvrige nordiske lande, og efter udvalgets vurdering udøves boksningen i de nordiske lande med betydeligt større vægt på hensynet til boksernes sikkerhed, end hvad der er tilfældet i de fleste andre lande. Dette skyldes ikke blot, at sikkerhedsforskrifterne på en række punkter fortsat er strengere i de nordiske lande, men også at der generelt råder en mere ansvarlig indstilling blandt de involverede.

Efter udvalgets opfattelse er den store og ofte kritiske opmærksomhed om boksporten fra det øvrige samfunds side medvirkende til at fremme en ansvarlig indstilling blandt stævnelæger, kampledere, stævnearrangører, ledere og aktive. Udvalget finder det således vigtigt, at denne kritiske opmærksomhed fastholdes, og at der løbende foregår en dialog mellem læger, bokseledere og myndigheder bl.a. om nye forskningsresultater.

7.2.7-9. Regler om minimums-/maksimumsalder, minimumsfærdighed, og ringunderlaget.

På disse områder har udvalget ikke fundet, at der er behov for at skærpe de gældende regler.

Vedrørende minimumsalder finder udvalget ikke, at der er nogen større reel forskel på "diplomboksning" og "færdighedsboksning", som praktiseres i henholdsvis Sverige og Norge for bokserne ned til henholdsvis 10 og 12 år, og danske drenge-/ungdomskampe (11-16 år), som skal afgøres på point og hvor tælling ikke er tilladt. På baggrund heraf har udvalget ikke fundet, at

der på det foreliggende medicinske grundlag er belæg for at foreslå en ændring af den gældende minimumsalder for deltagelse i kampboksning.

Reglerne om maksimumsalder er som nævnt ikke ens i de nordiske lande. Udvalget finder ikke grundlag for at foreslå en generel regel om maksimumsalder i cirkulærerne. Udvalget bemærker herved, at indførelsen af en regel om obligatoriske neurologiske undersøgelser, som foreslået ovenfor under punkt 7.2.1., på en mere hensigtsmæssig måde må antages at sikre, at boksere ikke forlænger karrieren uforsvarligt.

For så vidt angår minimumsfærdighed er reglen om "teknisk karantæne" i **Justitsministeriets** cirkulære indtil videre enestående i de nordiske lande. Efter udvalgets opfattelse er der ikke grundlag for at skærpe cirkulærets regler på dette punkt.

Reglerne om ringunderlaget er også ens i de nordiske lande, idet man følger de internationale regler. Som nævnt ovenfor i kapitel 6.2.9. bruger man dog i Sverige nu i en vis udstrækning et nyt underlagsmateriale, **divinycelplast**, hvis stødabsorberende egenskaber tilsyneladende må anses for særdeles gode. Dette underlag er imidlertid indtil videre særdeles kostbart, og udvalget finder ikke, at der er medicinsk grundlag for at pålægge bokseklubberne og **stævnearrangørerne** den betydelige udgift til anskaffelse af et sådant nyt underlag ved at optage en regel herom i boksecirkulærerne.

København, den 29. marts 1989

Bent Agerskov

Henrik Bloch Andersen

for mand

Jørgen Huusom

Jens-Carl Kristensen

Michael von Magnus

Vågner Mortensen

Klaus Nielsen

/Lars Hjortnæs

Litteraturliste.

- 1 . Boxningsutredningen, "**Svensk** amatörboxning och skadeverknin-
gerna",
. Statens offentliga utredningar 1982: 22, Jordbruksdeparte-
mentet, Stockholm 1982.
2. Casson I.R., Siegel O., Sham R., Campbell E.A., Tarlau M.,
DiDomenico A., "Brain Damage in Modern Boxers",
JAMA, 1984, 251: s. 2663-2667.
3. Council on Scientific Affairs, "Brain Injury in Boxing",
JAMA, 1983, **249**: s. 254-257.
4. Det Nordiske Udvalg vedrørende en undersøgelse af boksningens
medicinske skadevirkninger, "Boksningens medicinske
skadevirkninger", Stockholm 1967,
Nordisk udredningsserie 1967: 16.
5. Drew R.H., Templer D.I., Bradley **A.S.**, "Neuropsychological
Deficits in Active Licensed Professional Boxers",
Journal of Clinical Psychology, 1986, 42: s. 520-525.
6. Giovinazzo V.J., Yannuzzi L.A., Sorenson J.A., Delrowe D.J.,
Cambell E.A., "The Ocular Complications of Boxing",
Ophtalmology, 1987, 94: s. 587-596.
7. Guterman A., Smith R.W., "Neurological Sequelae of Boxing",
Sports Medicine, 1987, 4: s. 194-210.
8. Indenrigsministeriets udvalg vedrørende begrænsning af boksningens
medicinske skadevirkninger, "**Fastsættelse** af yderligere
sikkerhedsforskrifter vedrørende boksportsens udøvelse", 1973 .
9. Jordan B.D., "Neurological Aspects of Boxing",
Arch Neurol 1987, 44: s. 453-459.

10. Kaalund Jensen S., Schmidt-Olesen S., Mortensen V., "Dansk amatørboxning i tre boksesæsoner 1983-1986", Ugeskrift for læger, 9. maj 1988, s. 1158-1159.
11. Kaste M., Vilkki J., Saino K., Kuurne T., Katevuo K., Meurala H., "Is Chronic Brain Damage in Boxing a Hazard of the **Past?**", The Lancet, 1982, II: s. 1186-1188.
12. Lampert P.W., Hardman J.M., "Morphological Changes in Brains of Boxers", JAMA 1984, 251: s. 2676-2679.
13. Levin H.S., Lippold S.C., Goldman A., Handel S., High W.M. Jr., Eisenber H.M., Zelitt D., "Neurobehavioral functioning and magnetic resonance imaging finding in young boxers", J. Neurosurg, 1987, 67: s. 657-667.
14. Mclatchie G., Brooks N., Galbraith S., Hutchison J.S.F., Wilson L., Melville I., Teasdale E., "Clinical neurological examination, neuropsychology, electroencephalography and computed tomographic head scanning in active amateur boxers", Journal of Neurology, Neurosurgery, and Psychiatry, 1987, 50: s. 96-99.
15. Morrison R.G., "Medical and Public Health Aspects of Boxing", JAMA, 1986, 255: s. 2475-2480.
16. Press Release 1988.30.11, "Leder svensk amatörboxning till hjärnskador?".
17. Ross R.J., Cole M., Thompson J.S., Kim K.H., "Boxers - Computed Tomography, EEG, and Neurological Evaluation", JAMA, 1983, 249: s. 211-213.
18. Smith D.J., "Ocular Injuries in Boxing", International Ophthalmology Clinics, 1988, 28: 242-245.

19. Thomassen A., Juul-Jensen P., de Fine Olivarius B., Bramer 3., Christensen A., **"Neurological**, electroencephalographic and neuropsychological examination of 53 former amateur **boxers"**,
Acte Neurol. Scandinav., 1979, 60: s. 352-362.

Justitsministeriets cirkulære
nr. 139 af 17. august 1978 om
offentlige boksekampe.

Cirkulære om offentlige boksekampe.

(Til politidirektøren i København og politimestrene).

§ 1. Offentlige boksekampe må ifølge politivedtægterne ikke finde sted uden politiets tilladelse. Tilladelsen kan kun meddeles under de betingelser, som er nævnt i §§ 2-11.

§ 2. Kampen skal overværes af en læge, hvis forskrifter og påbud skal efterkommes. Lægen, der skal have tilladelse til selvstændigt virke som læge, godkendes af politiet efter indstilling fra arrangørerne, eventuelt efter at politiet har indhentet en udtalelse hos sundhedsstyrelsen eller embedslægeinstitutionen. Lægens honorar udredes af arrangørerne.

Nærmere regler om stævnelægers pligter og beføjelser er fastsat af sundhedsstyrelsen.

§ 3. Kampen må ikke finde sted, medmindre der for hver bokser fremlægges en startbog/licens ført i overensstemmelse med reglerne i bilag I. (Regler om udstedelse af startbøger/licens til brug ved konkurrenceboksning). Dette gælder dog ikke udenlandske bokser, for så vidt de pågældende bokseres forbund ikke har indført startbog eller anden tilsvarende dokumentation.

§ 4. Kampen skal kontrolleres af en kampleder, som har erklæret sig indforstået med at følge forskrifterne i bilag 2. (Instruks for kampledere).

§ 5. I kampe mellem amatørbokser skal deltagerne være fyldt 11 år.

Som drengbokser regnes enhver bokser, som i kalenderåret fylder 11 år, men ikke 14 år. Som ungdomsbokser regnes enhver bok-

ser, som i kalenderåret fylder 14 år, men ikke 17 år.

I kampe, hvori drenge- og/eller ungdomsboksere deltager, må der højst være 2 års aldersforskel mellem deltagerne.

§ 6. Kampe må ikke finde sted mellem bokser, hvis vægtforskel er større end vægtforskellen mellem øverste og nederste vægtgrænse for nogen af de klasser, hvortil de pågældende bokser hører.

§ 7. Ingen bokser må deltage i mere end en kamp inden for samme døgn og højst 2 kampe inden for en uge. For deltagere i de årlige mesterskabsstævner kan Dansk Amatør Bokse-Unions lokalunioner dog tillade, at en bokser ved de nævnte stævner deltager i indtil 3 kampe i løbet af en week-end. Dette sidste gælder dog ikke drenge- og ungdomsboksere. Drenge- og ungdomsboksere må højst bokse 10 kampe i en sæson, heri indbefattet mesterskaber og repræsentative kampe.

§ 8. Kampe mellem drenge- og ungdomsboksere skal afgøres på point. Tælling er ikke tilladt i kampe mellem drenge- og ungdomsboksere. Standses en kamp for tid, gives sejren til den bokser, som førte i point, da kampen blev afbrudt. Dette gælder dog ikke, såfremt bokseren eller hans sekundant opgiver, eller hvis kamplederen standser kampen på grund af en deltagers åbenbare underlegenhed eller ved diskvalifikation. I sådanne tilfælde gives sejren til modstanderen.

§ 9. Ringen, d.v.s. den indhegnede kampplads, skal være mindst 4,9 m og højst 6,10 m i kvadrat og indhegnet med 3 tove, som holdes af stolper. Disse må ikke have skarpe hjørner. Der skal være 3 tove af en tykkelse på min. 3 cm og max. 5 cm, stramt trukket fra hjørne til hjørne i henholdsvis 40 cm, 80 cm og 130 cms højde. Tovene skal dækkes med et blødt eller glat materiale. Tovene skal sammenbindes på hver side med samme interval med to stykker tætvet kanvas i 3-4 cms bredde. Stykkerne må ikke glide langs tovet.

Ringen skal anbringes på et plant gulv uden fremspring. Den skal være forsynet med et 1,5 til 1,9 cm tykt underlag af **filt**.

gummi eller andet elastisk materiale, hvorover der skal være stramt udspændt sejldug.

§ 10. Boksehandskerne skal hver have en vægt af mindst 8 ounces (227.2 g). Skridtskytter skal anvendes. Såfremt tandbeskytter benyttes, skal den være individuelt tilpasset.

§ 11. Reglerne i §§ 1. 2. 3, 4, 6 og 7. I. pkt., 9 og 10 finder tilsvarende anvendelse i kampe mellem professionelle bokserere. Deltagere i disse kampe skal være fyldt 21 år.

§ 12. Cirkulæret træder i kraft den 1. september 1978. Samtidig ophæves justitsministeriets cirkulære nr. 43 af 20. marts 1956.

Justitsministeriet, den 17. august 1978.

ERLING JENSEN

/ A. Trolborg

Regler om udstedelse af startbøger/licens til brug ved konkurrenceboksning.

§ 1. Ingen bokser må deltage i konkurrenceboksning uden at fremlægge en gyldig startbog/licens. Startbogen/licensen, der skal være forsynet med et fotografi af bokseren, udstedes af henholdsvis Dansk **Amator** Bokse-Union (bokseforbundet eller eventuelt af lokalunionen) og Dansk Professionelt Bokse-Forbund. Oplysning om udfaldet af en forudgående lægeundersøgelse, herunder specificeret oplysning om forhold af betydning for bedømmelsen af bokserens sundhedsmæssige egnethed til konkurrenceboksning, skal indeholdes i startbogen/licensen.

§ 2. Startbogen/licensen skal indeholde notater om tidspunkt og sted for alle bokserens kampe samt om udfaldet af disse. Endvidere skal den indeholde oplysning om eventuelle karantæner og om lægens mulige anmærkninger.

§ 3. Startbogen/licensen skal godkendes hvert år, og forud for godkendelsen skal foretages en ny lægeundersøgelse af den pågældende bokser.

§ 4. Dansk **Amator** Bokse-Union skal på grundlag af startbøgerne fore et centralt register over alle kampbokserne. I dette register skal også optages oplysninger om karantæner m.v. ifølge de stævneskemaer, som umiddelbart efter hvert stævnes afholdelse skal indsendes til forbundet.

§ 5. Startbogen/licensen skal indeholde en af sundhedsstyrelsen affattet oversigt over de særlige risici ved boksningen, herunder en advarsel om, at overtrædelse af de lægelige karantænebestemmelser medfører betydelig risiko for varige skader.

Instruks for kampledere.

§ 1. Kamplederen skal påse, at de betingelser, som politiet har stillet i medfør af justitsministeriets cirkulære om offentlige boksekampe for afholdelse af stævnet, er opfyldt.

§ 2. Kamplederen skal i tilfælde, hvor en bokser ikke tidligere har deltaget i konkurrencekampe, sikre sig, at bokseren har modtaget mindst 4 måneders forudgående bokseundervisning. Oplysning herom skal indeholdes i startbogen. Såfremt dette ikke er tilfældet, skal kamplederen nedlægge forbud mod, at den pågældende deltager i kampen.

§ 3. Kamplederen bør være opmærksom på, om der foreligger doping hos nogen af de bokserne, som er anmeldt til stævnet. Får han mistanke herom, skal han henlede stævnelægens opmærksomhed på forholdet.

§ 4. Kamplederen skal i tilfælde, hvor en bokser ikke tidligere har deltaget i konkurrencekampe være særlig opmærksom på bokserens tekniske færdighed. Såfremt denne er åbenbar utilstrækkelig, skal kamplederen standse kampen og idømme bokseren »teknisk karantæne« i indtil 4 måneder. En sådan karantæne udelukker bokseren fra deltagelse i nyt stævne i tiden indtil karantænefristens udløb, men medfører - i modsætning til almindelig karantæne - ikke udelukkelse fra træning.

§ 5. Kamplederen skal iøvrigt iagttage følgende regler for karantænepålæg under kampe mellem amatørbokserne:

- 1) En bokser, som er slået ud *eller* har fået en hård medfart, skal pålægges en karantæne af mindst 4 ugers varighed. Ved hård medfart forstås, at bokseren som følge af gentagne hårde stød mod hovedet virker omtåget («groggy») eller på anden måde medtaget, selvom disse stød ikke har medført egentlig bevidstløshed.
- 2) Såfremt en bokser har modtaget 2 karantænepålæg inden for en periode på 3 måneder, kan han ikke få tilladelse til at bokse før 3 måneder efter udløbet af den anden karantæne.
- 3) Såfremt en bokser har modtaget 3 karantænepålæg inden for en periode af et år, kan han ikke få tilladelse til at bokse før end et år efter idømmelsen af den tredje karantæne.

Karantænepålægget omfatter i de ovennævnte tilfælde deltagelse i såvel konkurrenceboksning som træning.

§ 6. Kamplederen skal følge stævnelægens anvisninger. Kamplederens opmærksomhed henledes på, at stævnelægen har en selvstændig beføjelse til at forlange en kamp standset, ligesom stævnelægen kan idømme karantæne.

Sundhedsstyrelsens cirkulære nr. 144
af 24. august 1978 vedrørende stævne-
lægers pligter og beføjelser under
offentlige boksekampe.

Cirkulære vedrørende stævnelægers pligter og beføjelser under offentlige boksekampe.

Under henvisning til § 2 i justitsministeriets cirkulære af 17. august 1978 til politidirektøren i København og politimestrene, hvorefter offentlige boksekampe skal overværes af en af politiet udpeget læge, hvis forskrifter og påbud skal efterkommes, fastsætter sundhedsstyrelsen følgende regler for, hvad lægen skal påse ved sådanne boksekampe:

1) Lægen skal sikre sig dokumentation for, at deltagerne i konkurrencen er sunde og konkurrencedygtige. Deltagerne skal derfor medbringe lægeattester, som ikke må være over 1/2 år gamle. Lægeundersøgelsen, der danner grundlag for attestudstedelsen, skal blandt andet oplyse, hvorvidt pågældende har eller har haft visse kroniske sygdomme, som f. eks. dovhed, epilepsi, tidligere neurologiske sygdomme, sukkersyge, alvorligere sygdomme i muskler, der på forhånd udelukker deltagelse i konkurrenceboksning. Lægeundersøgelsen, som skal være foretaget af en autoriseret læge, skal endvidere indbefatte en grundig anamnese, en almindelig helbredsundersøgelse, en urinanalyse samt en synsprovve, der skal udvise normalt syn på begge øjne eller i hvert fald mindst 6/12 på dårligste øje (dette prøvet med eventuel korrektion).

2) Lægen skal for afholdelse af kampe mellem amatørboxere påse, at der for hver enkelt deltager foreligger en af Dansk Amatør Bokse-Union (bokseforbundet eller eventuelt af lokalunionerne) udstedt startbog, der indeholder oplysning om udfaldet af den forudgående lægeundersøgelse, jfr. ovenfor under 1), herunder specificeret oplysning om for-

hold af betydning for bedømmelsen af bokserens sundhedsmæssige egnethed til konkurrenceboksning. • Startbogen skal endvidere indeholde notater om tidspunkt og sted for alle bokserens kampe og udfaldet af disse samt oplysning om eventuelle karantæner og om lægens mulige anmærkninger. Lægen skal endvidere påse, at startbogen er godkendt i overensstemmelse med reglerne i bilag I til justitsministeriets cirkulære af 17. august 1978.

Reglerne om startbøger gælder ikke udenlandske boxere, for så vidt de pågældende bokseres forbund ikke har indført startbog eller anden tilsvarende dokumentation. Startbogen forbliver i tægens varetægt, til kampen er overstået, og lægen skal, såfremt bokseren bliver slået ud eller på anden vis udsat for hård medfart, give påtegning herom. Lægen skal endvidere indføre eventuelle karantæne-pålæg i startbogen.

De ovennævnte regler om startbøger finder tilsvarende anvendelse ved kampe mellem professionelle boxere. Startbogen erstattes dog med en af Dansk Professionelt Bokse-Forbund udstedt licens.

Lægen skal endvidere notere eventuelle karantæne-pålæg på det kort, som umiddelbart efter afholdelse af et amatørboxestævne skal indsendes til Dansk Amatør Bokse-Union. Kortet underskrives både af stævnelægen og kamplederen.

3) Lægen skal af kamplederen have bekræftet, at de i § 9 i justitsministeriets cirkulære af 17. august 1978 opstillede krav til ringens indretning er opfyldt.

Lægen skal endvidere påse, at de benyttede boksehandsker er forsvarligt polstrede, og at handskerne hver har en vægt af mindst 8 ounces (227,2 g). Lægen skal endvidere påse, at bokserne anvender skridtbeskyttere (cup).

4) Lægen skal afbryde en kamp, når han skønner, at en fortsættelse af denne rummer fare for en af deltagerne. Lægens bestemmelse skal straks efterkommes.

5) Hvor en bokser har været slået i gulvet, skal lægen, hvis kampen fortsættes, være særlig opmærksom på den pågældendes tilstand og om fornødent afbryde kampen.

Lægen bør skride ind, når han skønner, at en bokser ikke længere fuldt ud er herre over sine handlinger.

Bliver en bokser slået ud eller en kamp standset for tiden, skal lægen straks påse, om hans assistance er påkrævet.

6) Lægen kan, når en bokser har været slået ud eller har fået en hård medfart, pålægge

den pågældende en karantæne af længere varighed end den karantæne, som pålægges bokseren af kamplederen.

Lægen kan iøvrigt pålægge en bokser karantæne, såfremt han finder det helbredsmæssigt påkrævet af andre grunde end foran anført.

Karantænepålæg indføres i bokserens startbog/licens og omfatter såvel deltagelse i kampe som i træning.

Stævnets ledere skal indsende lægens karantænepålæg, der skal være fornødent motiveret, til henholdsvis Dansk Amatør Bokse-Union og Dansk Professionelt **Bokse-Forbund**.

7) Sundhedsstyrelsen har udarbejdet en vejledning for stævnelæger ved offentlige boksekampe. Vejledningen er optaget som bilag til dette cirkulære.

Cirkulæret træder i kraft den 1. september 1978. Samtidig ophæves sundhedsstyrelsens cirkulære af 20. marts 1956.

Sundhedsstyrelsen, den 24. august 1978.

C. J. MØLLENBACH.

/ E. Carlsen.

Bilag

Vejledning for stævnelæger ved offentlige boksekampe.

Vejledningen indeholder dels en kort omtale af forekommende typiske virkninger af akutte og kroniske bokseskader, dels nogle anvisninger på, hvorledes læger skal forholde sig, når de er til stede ved boksestævner.

Akutte bokseskader.

Det er i boksnings tilladt at ramme modstanderen overalt i ansigtet og på siderne af hovedet, hvorimod slag i baghovedet eller nakken er forbudt. Ved et tilstrækkeligt kraftigt stød mod hovedet opstår det såkaldte knock-out, der foreligger, når en bokser efter at være slået i gulvet er ukampdygtig i mindst 10 sekunder. Det initiale bevidsthedstab efterfølges ofte af en kortvarig omtågethed, men allerede efter få minutters forløb synes restitution i reglen at være indtrådt. Undertiden kan en bokser dog i adskillige minutter - i sjældnere tilfælde endog timer - efter den tilsyneladende restitution fortsat være »groggy«, d.v.s. i en tilstand præget af desorientering, forlænget reaktionstid, nedsat dommekraft og eventuelt let konfusion, tidvis endog automatisk adfærd. Det pointeres, at en bokser, når han under kampen modtager gentagne slag i hovedet, kan blive delvis uklar »groggy« uden først at have været i gulvet. En »groggy« bokser kan undertiden fortsætte kampen, men er i denne tilstand sjældent i stand til at forsvare sig tilstrækkeligt effektivt og vil derfor være særlig udsat for påny at blive ramt hårdt, eventuelt med regulært knock-out til følge. Bliver en bokser i sådan tilstand slået ud, vil han ofte falde så tungt, at en læsion af hovedet, hvis dette rammer gulvet, kan befrygtes, og doden har undertiden været følge af sådant fald. »Groggy-perioden« efterfølges af en amnesi, der også kan være retro- eller anterograd. Man har mange eksempler på, at en bokser, som tidligt i en kamp er blevet slået i gulvet, har genoptaget og fuldført kampen, men bagefter har komplet amnesi for de sidste omgange.

Såvel knock-out som »groggy-tilstanden« svarer til det kliniske begreb commotio cerebri, omend de subjektive commotionssymptomer forekommer med påfaldende ringe hyp-

pighed. Et enkelt knock-out stød efterlader kun meget sjældent nogen påviselig permanent hjernebeskadigelse, men risikoen for en sådan er større, hvis en bokser i løbet af en kamp modtager et stort antal hårde stød mod hovedet, også selvom han ikke bliver slået ud. Ved dyreforsøg er det således påvist, at hurtigt på hinanden følgende subcommotionelle hovedtraumer kan fremkalde multiple smålæsioner i hjernen. Blandt bokserne er det især de primitive, hårdføre »fighter«-typer, som er udsat for at rammes af talrige subcommotionelle traumer.

Det bemærkes, at der ved knock-out - og især hvis bokseren i faldet slår hovedet hårdt mod gulvet - kan forekomme svære, i sjældne tilfælde endog fatale, hjernelæsioner i form af epidural, subdural eller intracerebral blødning.

Kroniske bokseskader.

En lang boksekarriere kan efterlade visse ydre stigmata (»boksenæse«, »blomkålsore« r.n.m.), som dog væsentlig kun har kosmetisk betydning. Hos ældre bokserne kan der som resultat af en særlig langvarig og hård karriere opstå en kronisk hjernebeskadigelse, der viser sig som et såkaldt punch-drunk syndrom, omfattende ataxi, taleforstyrrelser og mental reduktion. Det patologisk-anatomiske grundlag er blandt andet dilatation af hjerneventriklerne, smålæsioner i øvre hjernestamme og hippocampus samt undertiden ruptur af septum pellucidum. Efter de nugældende skånebestemmelers indførelse er syndromet i fuldt udviklet form blevet en sjældenhed, men lettere grader af intellektuel reduktion kan dog stadig ses hos bokserne, som igennem en årrække har haft mange kampe. I begyndelsesstadiet kan kronisk hjerneskade formentlig kun afsløres ved psykologisk testing, hvorimod en negativ neurologisk undersøgelse og et normalt elektroencefalogram ikke udelukker tilstedeværelsen af en hjerneskade.

Stævnelægens funktioner.

Fer kampens begyndelse skal stævnelægen se de deltagende bokseres startbøger/licens

og sikre sig, at disse er å jourfort hvad angår den årlige **lægeundersøgelse**, samt at en eventuel forudgående karantæne er udlobet. Det er hensigtsmæssigt at lægge mærke til, om nogle af bokserne har været udsat for flere knock-outs eller har haft en påfaldende lang række nederlag, idet der kan være grund til under kampen at holde et særlig vågent øje med sådanne bokser. Lægen bør veksle nogle ord med hver enkelt bokser for at danne sig et indtryk af hans legemlige og åndelige sundhedstilstand.

Lægens opmærksomhed henledes på, at kampene foregår i vægtklasser, og at kampe mellem bokser, hvis vægtforskel er **større** end vægtforskellen mellem **øverste** og **nederste** vægtgrænse for nogen af de klasser, hvortil de pågældende bokser hører, ikke må finde sted. Deltagere, der moder frem i slet kondition som følge af anstrengelse for at holde sig nede i en vægtklasse, der er lavere end svarende til pågældendes udvikling, bør ikke tillades at tage del i kampen. Slet kondition er kassationsårsag.

Samtidig bør lægen være opmærksom på, om der foreligger doping hos nogen af de bokser, som er anmeldt til stævnet. Får han mistanke herom, skal han foretage en nærmere undersøgelse af bokseren til konstatering af, om denne er dopet. Såfremt han finder, at denne mistanke er objektivt begrundet, skal han nedlægge forbud mod, at den pågældende deltager i kampen eller standse kampen, hvis den er påbegyndt.

Under kampen sidder stævnelægen umiddelbart ved siden af ringen, hvor han på nært hold kan følge begivenhederne og let komme i kontakt med kamplederen, der opholder sig i selve ringen. En bokser, der bliver slået i gulvet og talt ud, bør i almindelighed overlades til sig selv, indtil han begynder at rejse sig. Han kan herefter føres til ringhjørnet og kort efter ledsages til omklædningsrummet, hvor han bør hvile i mindst een time. Ved svære knock-outs med mere end nogle få minutters bevidsthedstab, skal lægen foretage en orienterende undersøgelse af bokseren, inden denne flyttes fra ringgulvet. Der vil i sådanne tilfælde ofte være indikation for akut hospitalsindlæggelse til observation for intrakranielle komplikationer (epi- eller subduralt hæmatom m. m.).

En bokser, som har været slået i gulvet, men som atter synes at være kampdygtig in-

den 10 sekunders forløb, kan i reglen tillades at genoptage kampen, men bør i de første minutter herefter observeres med særlig opmærksomhed. Hvis der i denne fase kan iagttages nogle af de tidligere nævnte tegn på en »groggy-tilstand.« bør kampen omgående standses for at skåne bokseren for nye, muligvis sværere traumer. Det samme gælder naturligvis, når en bokser bliver slået groggy uden først at have været i gulvet.

Når en kamp er blevet midlertidigt afbrudt på grund af en ny læsion, (f. eks. et »flækket øjenbryn«), må lægen være kamplederen behjælpelig med at afgøre, hvorvidt det er forsvarligt at lade kampen fortsætte.

Det skal nævnes, at stævnelægen er bemyndiget til direkte at gribe ind og forlange en kamp standset.

Efter kampens afslutning bør lægen undersøge de bokser, som har været udsat for et knock-out, eller som på anden måde har fået en hård medfart. Formålet med undersøgelsen er dels at tage stilling til en eventuel indikation for øjeblikkelig behandling, dels at fastsætte **varigheden** af en eventuel karantæne. Ifølge § 5 i bilag 2 til justitsministeriets cirkulære af 17. august 1978, skal en amatør-bokser, som er blevet slået ud *eller* har fået en hård medfart, af kamplederen pålægges en karantæne af mindst 4 ugers varighed. Såfremt en bokser har modtaget 2 karantænepålæg inden for en periode på 3 måneder, kan han ikke få tilladelse til at bokse for 3 måneder efter udlobet af den anden karantæne. Såfremt en bokser har modtaget 3 karantænepålæg inden for en periode af 1 år, kan han ikke få tilladelse til at bokse for et år efter idømmelsen af den tredje karantæne. **Karantænepålægget** omfatter i de nævnte tilfælde deltagelse i såvel konkurrenceboksning som træning.

Det skal fremhæves, at stævnelægen i henhold til sundhedsstyrelsens cirkulære har adgang til efter eget skøn afgive karantæner af længere varighed end de nævnte. En sådan forlængelse af karantænen kan især blive aktuel, hvis en bokser har været slået ud, efter kampens afslutning stadig frembyder lettere bevidsthedsændringer, påfaldende lang amnesi eller tegn på, at traumat har været relativt svært. Lægen kan også udover de nævnte tilfælde pålægge en bokser karantæne, såfremt han finder det påkrævet.

Lægen bør være opmærksom på, at en autoriseret startbog/licens skal indeholde en særlig side til brug ved lægens overførsler fra tidligere startbog/licens til ny startbog/licens af notater vedrørende skaders art og omfang samt om karantæner. Da startbogen/licensen skal godkendes hvert år skal der forud for godkendelsen foretages en ny undersøgelse af bokseren, jfr. § 3 i bilag 1 til justitsministeriets cirkulære af 17. august 1978.

Uddrag af Dansk Amatør Bokse-Unions
reglement (senior-, junior-, ungdoms-,
drengene-, og dommer- og kamplederregle-
ment).

DANSK **AMATØR** BOKSE-UNION

DABUS **reglement** I - 1.

SENIORREGLEMENTET

§ 1: Seniorreglement.

- a) som senior regnes enhver bokser, der
 - i kalenderåret fylder 19 År, ven ikke er fyldt 35 ir.
 - har modtaget mindst 4 måneders **bokse-**undervisning, og
 - er i besiddelse af gyldig startbog.
- b) Alle boksekampe mellem seniorer skal afholdes efter AIBAs reglement.
- c) En seniorbokser må højst bokse 1 (een) kamp indenfor samme degn og højst 2 (to) kampe indenfor 7 ugedage. Dog kan der ved lokale, nationale og internationale mesterskabsarrangementer dispenseres herfra. En seniorbokser må højst bokse 20 kampe indenfor en seson - heri dog ikke indbefattet repræsentative kampe.
- d) Tandbeskytter og cup skal benyttes. Overholdelse af denn« bestemmelse påhviler kamplederen.

§ 2: Danske mesterskaber - senior.

-) Dansk Idnets-Forbunds mesterskaber 1 boksning afholdes i følgende vægklasser:

Let-fluevagt.....	ikke over 68 kg.
Fluevgt.....	51 -
Bantamvgt.....	54 -
Fjervægt.....	57 -
Let vgt.....	60 -
Let-weltervgt.....	- 63½-
Weltervægt	67 -
Le t-me ll em væg t	- 71 -
Mellemvgt.....	75 -
Let-svervgt.....	81 -
Svarvgt.....	91 -
Super-svervgt.....	over 91 -

DANSK AMATØR BOKSE-UNION

DABUs reglement 1 - 2 .

- b) Anmeldelse til de danske mesterskaber sker gennem lokalunionen. DABU betaler billigste rejse for de til start godkendte boksere samt lokalunionernes forretningsudvalg og 2 sekundanter.

Ingen kan deltage i danmarksmesterskaberne, uden forud at have deltaget i lokalunionens i samme sæson afholdte mesterskaber, som skal finde sted sidste lørdag/søndag i januar eller første lørdag/søndag i februar.

Dog kan DABUs forretningsudvalg efter indstilling fra lokalunionerne åbne adgang til deltagelse i danske mesterskaber for boksere, der har været anmeldt til lokale mesterskaber, men som på grund af sygdom eller ganske særlige omstændigheder har været forhindret i at starte ved disse. Lægeattest eller fyldestgørende dokumentation skal foreligge.

I hver vægtklasse kan der højst starte 8 deltagere. Dersom der anmeldes udover dette antal, skal DABUs forretningsudvalg udskrive kvalifikationskampe.

Deltagerne skal senest ugedagen før første konkurrencedag ved lokalunionernes mesterskaber have boksset 10 kampe. DABUs forretningsudvalg kan, efter indstilling fra den pågældende lokalunions forretningsudvalg, dispensere herfra.

- c) Deltagerne kan kun tilmelde sig til den vægtklasse, de naturligt tilhører. Op- eller nedrykning kan ikke finde sted efter sidste tilmeldelsesdato.
- d) Mesterskaberne afholdes i marts måned i henhold til DABUs love § 17, og Dansk Idræts-Forbunds love VIII, § 5.

Der finder lodtræning sted efter den officielle vejning ved de indledende kampe, dog således, at boksere fra samme forening seedes i hver sin halvdel. Hvis der kun er 3 deltagere i en vægtklasse, foretages ingen seeding. Der skal gøres vægt alle kampdage.

Lodtrækning foretages efter det internationale reglement.

- e) Deltagerne
- Skal senest på det af arrangørerne fastsatte tidspunkt melde sig til formanden for vejudvalget og får af ham anvisning på, hvor vejningen foregår.
- Hvis en deltager møder for sent til vejning, betragtes han som ikke mødt.

DANSK AMATØR BOKSE-UNION

DABUs reglement 1 - 3 .

- skal straks efter de respektive kampe ophør forlade ringen og tribunen. Deltagerne kan i **idrætsdragt** overvåre de **kampe**, hvori de ikke selv deltager fra en særlig plads - blandt publikum så de ikke færdes i idrætsdragt.
- ingen kan deltage i kampene uden at **være** anmeldt inden den i propositionerne angivne anmeldelsesfrist ud- l.b.
- f) Alle kampene og **mesterskabet** er efter ALBAs reglement.
- g) Propositionerne til Mesterskaberne skal udsendes mindst 4 ugers varsel.
- h) Vinderne af mesterskaberne får Dansk Idræts-Forbunds **mesterskabsmedalje** eller -plakette samt DABUs **mesterskabspræmie**.

JUNIORREGLEMENT

§ 1: Juniorreglement.

-) Soa Junior **regnes** enhver bokser, der
 - 1 kalenderåret fylder 17 år, men ikke fylder 19 år.
 - har aodtaget mindst 4 måneders bokseundervisning, og
 - er i besiddelse af gyldig startbog.
- b) En juniorbokser kan deltage 1 boksekaape mod seniorer, såfremt han har bokset mindst 10 juniorkaape, eller når aldersforskellen er mindre end 2 år, og deres kaapantal svarer til hinanden.
- c) Alle **boksekaape** alene juniorer skal afholdes efter AIBUa reglement.
- d) En juniorbokser må højst bokse 1 (en) kaap indenfor samme dag og højst 2 (to) kampe indenfor 7 ugedage. Dog kan der ved lokale, nationale og internationale aeterearrangementer dispenseres herfra. Juniorbokserne må højst bokse 15 kaape indenfor 1 sæson - heri er dog ikke indbefattet repræsentativ« kaap«.
-) Tandbeskytter og cup skal benyttes. Overholdelse af denne bestemmelse påhviler kaaplederen.

§ 2: Danske aesterskaber - junior.

- a) Dansk Amatør Bokse-Union« junioraesterskaber afholdes 1 følgende vægtklasser:

Let-fluevagt	ikke over 48 kg.
Fluevagt	- 51
Bantavægt	- 54 -
Fjervægt	- 57
Letvægt	- 60
Let-weltvægt	- 63½ -
Weltvægt	- 67
Let-mellemvægt	- 71
Mellemvægt	- 75 -
Let-sværvægt	- 81
Sværvægt	- 91
Super-sværvægt	over 91

DANSK AMATØR BOKSE-UNION

DABUs reglement II - 2.

- b) Anmeldelse til de danske juniormesterskaber sker gennem lokalunionen. DABU betaler billigste rejse for de til start godkendte boksere samt lokalunionernes forretningsudvalg og 2 sekundanter.

Ingen kan deltage i danmarksmesterskaberne uden forud at have deltaget i lokalunionens i samme sæson afholdte mesterskaber, som finder sted i februar måned.

Dog kan DABUs forretningsudvalg efter indstilling fra lokalunionen åbne adgang til deltagelse i danske mesterskaber for boksere, der har været anmeldt til lokale mesterskaber, men som på grund af sygdom eller ganske særlige omstændigheder har været forhindret i at starte ved disse. Lægeattest eller fyldestgørende dokumentation skal foreligge.

I hver vægtklasse kan der højst starte 8 deltagere. Dersom der anmeldes udover dette antal, skal DABUs forretningsudvalg udskrive kvalifikationskampe.

Deltagerne skal opfylde betingelserne i juniorreglementet. Bokserne skal senest ugedagen før første konkurrencedag ved lokalunionernes mesterskaber have bokset 10 kampe, ungdomskampe medregnet. DABUs forretningsudvalg kan, efter indstilling fra den pågældende lokalunions forretningsudvalg, dispensere herfra.

- c) Deltagerne kan kun tilmelde sig til den vægtklasse, de naturligt tilhører. Op- eller nedrykning kan ikke finde sted efter sidste tilmeldelsesdato.
- d) Mesterskaberne afholdes af DABU i marts måned.

Der finder loktrækning sted efter den officielle vejning ved de indledende kampe, dog således, at boksere fra samme forening seedes i hver sin halvdel. Hvis der kun er 3 deltagere i en vægtklasse, foretages ingen seeding. Der skal gøres vægt alle kampdage.

Lodtrækning foretages efter det internationale reglement.

- e) Deltagerne
- skal senest på det af arrangørerne fastsatte tidspunkt melde sig til formanden for vejeudvalget og får af ham anvisning på, hvor vejningen foregår.
- Hvis en deltager møder for sent til vejning, betragtes han som ikke mødt.

DANSK AMATØR BOKSE-UNION

DABUs reglenerne II - 3.

- skal straks efter de respektive kampes ophør forlade ringen og tribunen. Deltagerne kan i idrætsdragt overvære de kampe, hvori de ikke selv deltager fra en særlig plads - blandt publikum må de ikke færdes i **idrætsdragt**.
- ingen kan deltage i kampe uden at **være** anmeldt inden den i propositionerne angivne anmeldelsesfristens udløb.
- f) Alle **kampene** og **mesterskabet** er efter AIBAs reglement.
- g) **Propositionerne** til Mesterskaberne skal udsendes **med** mindst 4 ugers varsel.
- h) Vinderen af et dansk æsterskab for juniorer erholder en særlig af DABU udfærdiget æsterskabsædel (pneaie).
Nr. 2 ved et sådant æsterskab erholder en præmie og inskription.
- i) Mesterskaberne er kun åbne for idrætsmand, der er medlem af en forening under DABU, og som har dansk statsborgerskab, eller som har haft fast ophold i Danmark i mindst et år før anmeldelsesfristens udløb.

DANSK AMATØR BOKSE-UNION

DABUa reglement III - 1.

UNGDOMSREGLEMENTET

§ 1: Reglement for Ungdomsboksere

- a) So« ungdomsbokser regn«a enhver bokser, der
- 1 kalenderåret fylder 14 år, sen ikke fylder 17 år,
 - har **modtaget** aindst 4 måneders bokseundervlaning, og
 - er 1 bealddelae af gyldig **startbog**.
- b) En ungdomsbokser så bokse en juniorbokser, når aldersforskellen ikke er mere end 2 år, dog skal kaaptiden og reglementet for ungdomsbokere overholdes.
- c) Alle bokere aellea ungdomsboksere skal afholdes efter AIBAs reglement, dog aed feigende tilføjelser:

En **ungdomskamp** kan ikke afgørea på KO - er en ungdomsbokser så hårdt raat, at telling er nødvendig efter almindelige regler, skal kaaplederen undlade taling og øjeblikkelig standse kaapen, hvorefter kaapen afgørea på point.

Bliver en kaap iøvrigt stoppet på grund af skade eller lignende gives sejren til den bokser, der farte på point, da kaapen blev afbrudt. Dette sidste galder dog ikke, hvis bokseren selv eller hans sekundant opgiver, eller hvis kaaplederen stopper kaapen på grund af total underlegenhed, da **gives** sejren til modparten (opg.).

Alle bokere aellea ungdomsboksere er på 3 oagange å 2 ainutter aed et helt ainuta pause aellea oagangene.

- d) En ungdomsbokser å højst bokse een (1) kamp indenfor det samme døgn og højst to (2) kampe indenfor 7 ugedage. Ungdomsboksere må højst bokse 10 kaape pr. seson (1. juli - 30. juni), heri indbefattet aeterakaber og representative kaape.
- e) Tandbeskytter og cup skal benyttes. Overholdelse af denne besteaalae påhviler **kaaplederen**.

DANSK AMATØR BOKSE-UNION

DABUs reglement III - 2.

§ 2: DANSKE MESTERSKABER - UNGDOM

- a) Dansk Aaater Bokse-Unions ungdomsmesterskaber afholdes i følgende vægtklasser:

Melvgvt. fra 30 kg. indtil 33 kg.	
Fnugvegt.	36 -
Dunvgvt.	39 -
Let-myggevgvt.	42 -
Myggevgvt.	45 -
Let-fluevgvt	48 -
Fluevgvt.	51 -
Bantamvgvt.	54 -
Fjervgvt.	57 -
Letvgvt.	60 -
Let-weltermvgvt.	63i-
Weltervgvt.	67 -
Let-mellemvgvt.	71 -
Helleavegt.	75 -
Let-svarvgvt.	81 -
Svarvgvt.	91 -
Supersvarvgvt. over	91 -

- b) Anmeldelserne til de danske ungdomsmesterskaber sker gennem lokalunionen. DABU betaler billigste rejse for sandige finaledeeltagere, samt lokalunionernes ungdomsudvalg og 2 sekundanter fra hver union.

Ungdomsmesterskaberne indledes unionsvis, hvor- efter hver lokalunion stiller æd 1 finalede- tager i hver vægtklasse.

Er der kun anaeldt deltagere i en vægtklasse i den ene union, vil denne vare berettiget til at stille med begge finalister.

Ved afbud til finalerne afgør DABUs forretnings- udvalg efter samrad «ed DABUs ungdomsudvalg, hvor- ledes den/d« **afbudserante** klasse/r skal afvikles.

DANSK AMATOR BOKSE-UNION

DABUs reglement III - 3.

For at en klasse kan bokses, skal der være mindst 2 deltagere i de to unioner tilsammen.

Deltagerne skal senest ugedagen før finalerne have bokset mindst 10 kampe - drengeskampe medregnet. DABUs forretningsudvalg kan, efter indstilling fra den pågældende lokalunions forretningsudvalg, dispensere herfra.

- c) Deltagerne kan kun tilmelde sig til den vægtklasse, de naturligt tilhører. Op- eller nedrykning kan ikke finde sted efter turneringens start i unionerne.
- d) Mesterskaberne afholdes af DABU og ledes af ungdomsudvalget. Turneringen starter i januar og afsluttes med finaler i marts måned.
- e) Deltagerne
 - skal senest en halv time før vejningens afslutning melde sig til stævnets leder og får af ham anvisning på, hvor vejningen foregår. Hvis en deltager møder for sent, betragtes han som ikke mødt.
- f) Alle kampene om mesterskabet er efter ungdomsreglementet.
- g) Propositionerne til mesterskaberne skal udsendes med mindst 4 ugers varsel.
- h) Vinderen af et dansk mesterskab for ungdom erholder en særlig af DABU udfærdiget mesterskabsmedalje (præmie).
Nr. 2 ved et sådant mesterskab erholder ligeledes en af DABU udfærdiget mesterskabsmedalje (præmie).
- i) Mesterskaberne er kun åbne for idrætsmænd, der er medlem af en forening under DABU, og som har dansk statsborgerskab, eller som har haft fast ophold i Danmark i mindst et år før anmeldelsesfristens udløb.

DANSK AMATØR BOKSE-UNION

DABUs regleaent IV - 1.

DRENGEREGLEMENTET

§ 1: Regleaent for drengbokser

-) Sos drengbokser regnes enhver bokser, der
 - er fyldt 11 år, «en ikke 1 kalenderåret fylder 14 år,
 - har aodtaget aindst 4 måneders bokseundervisning, og
 - er 1 besiddelse af gyldig startbog.
- b) En drengbokser åå bokse en **ungdomsbokser**, når aldersforskellen ikke er mere end 2 år, dog skal kuptiden for drengbokser overholdes.

Drengbokser åå kun bokse, når aldersforskellen ikke er ære en 2 år, og vagtforskellen iaella de« hejst er 3 kg.

- c) Alle boksekampe seilen dreng skal afholdes efter AIBAs regleaent, dog «ed følgende tilfejelser:

En drengkaap åå ikke afgeres på KO - er en drengbokser så hårdt ramt, at telling er nødvendig efter almindelige regler, skal kaaplederen undlade telling og øjeblikkelig standse kaapen, hvorefter kaapen afgeres på point. Bliver en kaap i evrigt stoppet på grund af skade eller lignende gives sejren til den bokser, der fsrte i point, da kaapen blev afbrudt. Dette sidste galder dog ikke, hvis bokseren selv eller hans sekundant opgiver, eller hvis kaaplederen stopper kaapen på grund af total underlegenhed, da gives sejren til «odstanderen (opg.).

Alle **boksekampe** aella drengbokser er på 3 omgange å li ainut aed et helt alnuts pause aella oagangene.

- d) En drengbokser åå hejst bokse een (1) kaap inden for det aaaa degn og to (2) kampe indenfor 7 ugedage.
Drengbokser åå hsjst bokse 10 kaape pr. sason

DANSK AMATØR BOKSE-UNION

DABUs reglement IV - 2.

(1. juli - 30. juni), heri indbefattet aester-akabskaape og representative kaape.

-) Tandbeskytter og cup skal benyttes. Overholdelsa af denne besteaaelse påhviler kaaplederen.

f) Vægtklasserne for drengbokserer er:

A t om væg t	t	ikke over 24 kg.
Mikrovegt	-	27 -
Myrevegt	30 -
Malvegt	-	33 -
Fnugvegt	-	36 -
Dunvegt	-	39 -
Let-ayggevegt	-	42 -
Myggevegt	-	45 -
Let-fluevegt	-	48 -
Fluevegt	-	51 -
Banteavegt	-	54 -
Fjervegt	-	57 -
Letvegt	-	60 -
Let-weltervegt	-	63½ -
Weltervegt	-	67 -
Let-aelleavegt	-	71 -
Melleavegt	-	75 -
Let-svervegt	-	81 ~
Svervegt	-	91 -
Super-svervegt	over	91 -

DANSK AMATØR BOKSE-UNION

DABUs reglementer V - 1.

DOMMER- OG KAMPLEDERREGLEMENT

§ 1 : Autorisation af dommere og kampledere

a) Dominere.

For at opnå autorisation som lokalunionsdommer må vedkommende,

- være medlem af en forening under DABU,
- have virket som foreningsleder eller instruktør eller have bokset aktivt selv,
- have deltaget i DABUs dommerkursus og herunder have bestået en teoretisk prøve på ALBAS og DABUs gældende love og reglementer, samt have prøvedømt 50 boksekampe tilfredsstillende.

For at opnå autorisation som DABU-dommer må vedkommende

- have autorisation som lokalunionsdommer og have virket tilfredsstillende i mindst 2 år, hvilket afgøres af DABUs dommer- og kamplederudvalg.

b) Kampledere.

For at opnå autorisation som lokalunionskampleder må vedkommende

- have autorisation som DABU-dommer.
- have deltaget i DABUs kamplederkursus og herunder have bestået en teoretisk prøve på AIBAS og DABUs gældende love og reglementer, samt have virket som prøvekampleder i 50 boksekampe på tilfredsstillende måde.

For at opnå autorisation som DABU-kampleder må vedkommende

- have autorisation som lokalunionskampleder og have virket tilfredsstillende i mindst 2 år, hvilket afgøres af DABUs dommer- og kamplederudvalg.

c) DABUs dommer- og kamplederkursus.

DABUs dommer- og kamplederkursus afholdes af lokalunionerne efter retningslinier givet af DABUs dommer- og kamplederudvalg.

Eksamination af aspiranterne forestås af DARUs dommer- og kamplederudvalg.

DANSK AMATOR BOKSE-UNION

DABUs reglement V - 2.

DABU betaler udgifterne ved ophold. Aspiranterne afholder selv udgifterne til rejse, kursusmateriale m.v.

Har en aspirant opfyldt den aflagte prøve så tilfredsstillende, at DABUs dommer- og kamplederudvalg mener ham kvalificeret til at erholde autorisation, tilstilles han den af DABU udfærdigede dommerbog, der bekræfter hans autorisation. Dommerbogen skal være forsynet med pågældendes navn, foto, **medlemsforening** og underskrift.

§ 2: Bestemmelser for dommere OR kampledere.

- a) En dommer skal ophøre med sin funktion, når han fylder 65 år. En kampleder skal ophøre **med** sin funktion, når han fylder 60 år..
- b) En dommer eller kampleder skal afgive sin funktion, dersom han er beslægtet med nogen af de i kampen deltagende i nedstigende linie eller i sidelinie, så nær som søskendebørn.
- c) Dommerbogen (autorisationen) er kun gyldig for et år ad gangen og skal hvert år inden sæsonens begyndelse indsendes til lokalunionen til godkendelse. Dommerbogen godkendes ved underskrift af lokalunionens formand eller dennes bemyndigede - uden dennes underskrift er dommerbogen ugyldig.

Ved funktion som dommer eller kampleder skal dommerbogen forevises stævnelederen. Stævnelederen skal underskrive og påføre dato og sted for det afholdte stævne, stævnets art, pågældendes funktion (D eller K), samt antal kampe.
- d) DABU og lokalunionerne skal af de autoriserede dommere og kampledere holdes underrettet om disses nøjagtige postadresser.
- e) Enhver dommer eller kampleder, der viser sig usikker til sit hverv, kan af DABUs Dommer- og Kamplederudvalg, eventuelt efter indstilling af lokalunionerne, fratages den givne autorisation for kortere eller længere tid. Det bestemmes derefter af DABUs Dommer- og Kamplederudvalg, om han senere påny kan erholde autorisation.
- f) Såfremt en autoriseret dommer eller kampleder opfører sig med at være medlem af nogen under DABU hørende forening, inddrages dommerbogen (autorisationen) af DABU.

Uddrag af Dansk Professionelt Bokse-
Forbunds lov/e (regler om bestyrelsens
og sportskomitéens virksomhed, licens-
regulativ og sportsregulativ).

Bestyrelsen

§ 7

Formanden sammenkalder bestyrelsen til møde, når han skønner det nødvendigt, eller når mindst 2 af bestyrelsens medlemmer anmoder herom. Bestyrelsen er beslutningsdygtig, når mindst 4 medlemmer er til stede. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende.

§ 8

Bestyrelsen kan træffe afgørelse i en sag ved dennes cirkulation blandt medlemmerne af bestyrelsen.

§ 9

Bestyrelsen fastsætter hvert år licensgebyrernes størrelse og tildeler kun licens efter sportskomiteens indstilling.

§ 10

Bestyrelsen kan alene korrespondere eller forhandle direkte med det internationale forbund eller med andre til det internationale forbund knyttede forbund. Forespørgsler, forslag eller klager til det internationale forbund eller andre forbund fra licenshavende eller medlemmer skal først sendes til bestyrelsens behandling. Bestyrelsen træffer herefter bestemmelsen vedrørende det fremsendte.

§ 11

Bestyrelsen indsender hvert år til det internationale forbund og hertil knyttede forbund lister over licenshavende, boksernes rekordliste med angivelse af mesterskabstitler samt lister med navne på eventuelle af forbundet straffede licenshavende med angivelse af straffens art. Ligeledes skal bestyrelsen fremsende lister over godkendte og licenserede pointdommere og professionelle kampledere.

§ 12

Bestyrelsen har ret til, når den skønner det nødvendigt for boksportens og boksernes skyld, på forbundets vegne, at arrangere og afholde boksestævner. Eventuelle overskud af sådanne stævner skal da tilfalde de i stævnet deltagende danske bokser efter fradrag af de i licensregulativets § 4 bestemte fradrag, samt 25% af resten, der henlægges til et reservefond. Denne ret til afholdelse af stævner kan dog kun benyttes, såfremt der ingen licenseret danske promotorer findes eller såfremt licenseret promotor efter bestyrelsens opfordring afslår at arrangere og afholde et stævne eller stævner. Bestyrelsen har under alle omstændigheder ret til at arrangere og afholde stævner med nationale mesterskabskampe som program.

Sportskomiteen

§ 13

Den hvert år af bestyrelsen valgte sportskomité overvåger på bestyrelsens vegne overholdelsen af forbundets sports- og licensregulativ og træffer i første instans alle nødvendige afgørelser. S. K. kan afholde selvstændige møder, der fastsættes af bestyrelsen og er beslutningsdygtig, når de 3 bestyrelsesmedlemmer er til stede. De to repræsentanter for licenshavende kan tilkaldes til møderne. I tilfælde hvor strafspørgsmål mod en repræsentant i S. K. skal behandles, udtræder vedkommende af S. K., indtil spørgsmålet er afgjort. Medlemmerne af S. K. må ikke, bortset fra formanden, give meddelelser til pressen vedrørende S. K.'s forhandlinger eller beslutninger. Meddelelser indenfor S. K. er fortrolige. Repræsentanterne kan fremkomme med forslag og anker. De nærmere bestemmelser om S. K.'s myndighed og pligter er fastsat i licens- og sportsregulativerne, der til enhver tid kan ændres af bestyrelsen.

LICENSREGULATIV

§ 1

Enhver, der som kamparrangør (promotor) manager, bokser, kampleder, pointdommer, tidtager, sekundant medvirker ved professionelle boksekampe skal være i besiddelse af et af bestyrelsen udstedt licens. Licensen udleveres gennem kassereren, men først når den licenssøgende har underskrevet erklæring

om at kende og at ville overholde forbundets love og regulativer samt at være indforstået med de heri givne straffebestemmelser som bindende for begge parter.

§ 2

Ansøgning om licens stiles til formandens adresse.

S. K. behandler andragendet og indstiller til bestyrelsen, om man bør anbefale eller ej.

S. K. er frit stillet til at nægte anbefaling af personer, der skønnes ukvalificerede.

Promotorlicens anbefales kun til det antal personer, S. K. skønner nødvendigt og forsvarligt.

Licens udstedes af bestyrelsen.

§ 3

S. K. kan fratage en licenshavende hans licens for begrænset eller ubegrænset tid med øjeblikkelig virkning, såfremt licenshaveren efter tildeling af en skriftlig advarsel vedblivende overtræder forbundets love og regulativer, eller gør sig skyldig i handlinger, der skader den professionelle boksports anseelse. S. K.'s nægtelse, suspension eller fratagelse af licens efter § 2 og § 3 kan inden 8 dage efter den trufne afgørelse indankes for bestyrelsen, hvis afgørelse, hvis en af parterne ønsker det, skal prøves ved en ekstraordinær generalforsamling.

§ 4

Licensgebyrerne fastsættes af bestyrelsen, der frit kan forhøje eller nedsætte disse.

For afholdelse af stævner betales:

A. For stævner med indtil 2.400 tilskuere pl. kr. 3.000,-.

B. For stævner med indtil 5.500 tilskuere pl. kr. 4.000,-.

C. For stævner med indtil 8.000 tilskuere pl. kr. 5.500,-.

D. For stævner med over 8.000 tilskuere pl. kr. 6.800,-.

+ 50% for E. M. og V. M. stævner.

E. Af den sum, der betales for transmission af indenlandske boksestævner i radio eller fjernsyn, svares der en afgift på 5% til forbundet.

Bestyrelsen er berettiget til helt eller delvis at eftergive stævneafgiften for stævner, der giver underskud.

Forbundet antager og betaler lægerne ved stævnerne.

Stævneafgiften skal indbetales senest 8 dage før stævnet til kassereren.

§ 5

Licens til bokserne udstedes og fornyes kun mod tilvejebringelse af en sundhedsattest fra en af forbundet antaget læge. En lægeattest kan i øvrigt kræves af S. K. når som helst denne finder det påkrævet, i så tilfælde betales attesten af forbundet.

§ 6

Aktive bokserne kan ikke opnå licens som kampledere.

§ 7

Ingen licenshavende må deltage i eller medvirke ved en boksekamp, der ikke er godkendt af S. K.

§ 8

Ingen licenshavende må slutte kontrakter med ikke licenshavende vedrørende boksporten.

§ 9

Ingen licenshavende må deltage i et boksestævne, hvor eller hvorved ikke-licenshavende medvirker.

§ 10

Udenlandske bokserere kan kun deltage i danske stævner, såfremt de er i besiddelse af et i deres hjemland udstedt gyldigt licens eller licens udstedt af det internationale forbund. Endvidere skal enhver bokser være i besiddelse af en af sit forbund udstedt starttilladelse samt en lægeattest, udstedt indenfor de sidste 8 dage.

§ 11

Alle licenshavende er underkastet forbundets sports- og licensregulativer samt det internationale forbunds love og regulativer. For overtrædelse af bestemmelserne kan S. K. idømmes bøder eller andre straffe (jfr. § 3 i sportsregulativet). Straffebestemmelserne gælder også udenlandske licenshavende, der deltager i danske stævner, dette med de i det internationale forbunds love og regler fastsatte begrænsninger.

§ 12

Tilfælde, der ikke er omhandlede i ovenstående bestemmelser, afgøres af bestyrelsen.

SPORTSREGULATIVET

§ 1

Alle protester vedrørende dette regulativ skal skriftligt indgives til bestyrelsen. Sportskomiteen afgør protesterne i første instans. S. K.'s afgørelse træder straks i kraft. S. K. har ret til på eget initiativ at skride ind mod overtrædelser af sportsregulativets bestemmelser, samt i øvrigt i alle andre tilfælde, hvor den skønner det nødvendigt for boksensportens anseelse.

§ 2

Afgørelser truffet af S. K. kan indenfor et tidsrum af 8 dage at regne fra datoen for den truffet afgørelse appelleres til bestyrelsen ved fremsendelse af en skriftlig klage ledsaget af et gebyr på 100 kr. Denne appel suspenderer ikke S. K.'s afgørelse. Bestyrelsens afgørelse vedrørende sådanne klager er endelige og kan ikke andbringes for domstolene. Såfremt S. K.'s afgørelse er stadfæstet af bestyrelsen, fortabes protestgebyret, i modsat fald tilbagebetales det til appellanten.

§ 3

S. K. kan idømmes straf i form af bøder og/eller suspension eller annullering af licens og/eller indgåede kontrakter.

Straffene er følgende:

Suspension eller annullering af licens for et begrænset tidsrum eller for bestandig.

Udenlandske bokserere og/eller deres licenspligtige stab kan idømmes straf (jfr. § 11 i licensregulativet).

§ 4

Alle kontrakter afsluttet med en suspenderet licenshavende er ugyldige, så længe suspensionen varer.

§ 5

Alle bokserere (eller på bokserens vegne managers) skal senest 8 dage for en kamp være i besiddelse af skriftlige kontrakter, afsluttet med kamparrangøren,

på en af bestyrelsen godkendt formularblanket. Kontrakter skal være fuldstændigt udfyldt med vægt og purse og korrekt underskrevet. Uden dette godkender de ikke. Alle managers skal have skriftlig af bestyrelsen godkendt kontrakt med bokserne. Ikke-licenseret mellemænd ved kontraktafslutninger mellem promotører og bokserne er forbudt. Ingen kontrakt er gyldig uden formandens, sekretærens eller kassererens underskrift.

§6

En bekræftet genpart af alle kontrakter afsluttet mellem Danske bokserne eller deres managers og kamparrangøren skal på kamparrangørens foranledning være bestyrelsen i hænde senest 48 timer efter kontraktens indgåelse. Kontrakter mellem danske bokserne og deres managers skal på managers foranledning fremsendes til bestyrelsen med samme frist. Originalkontrakten skal fremsendes sammen med den bekræftede genpart og skal omgående tilbagesendes kamparrangøren eller manageren efter påtegningen. Utilbørlige eller ufuldstændige kontrakter annulleres af bestyrelsen.

§7

Såfremt bestyrelsen godkender et påtænkt stævne og anbefaler det til myndighederne, skal der senest 8 dage før stævnets afholdelse af arrangøren til formanden eller hvem denne måtte anvise indenfor bestyrelsen fremsendes en anmeldelse indeholdende følgende oplysninger:

- 1) Promotors navn og adresse.
- 2) Kamplederens navn og adresse.
- 3) Tid og sted for den officielle vejning og lægeundersøgelse.
- 4) Tid og sted for stævnets afholdelse.
- 5) Programmet for stævnet med angivelse af hovedkampen.
- 6) Genpart af politimesterens tilladelse til stævnet.

Eventuelle ændringer i programmet skal anmeldes for bestyrelsen og godkendes af denne.

§8

Ved afholdelse af mesterskabskampe er arrangøren forpligtet til at fremsende alle yderligere oplysninger, som S. K. kunne ønske.

§ 9

Kamparrangøren skal senest 3 dage før kampdagen og senest 72 timer før stævnets begyndelse deponere en garantisum for samtlige danske gager samt den for stævnet fastsatte afgift. For udenlandske bokserne skal kontrakter og gager deponeres inden vejningen. Efterkommes dette krav ikke, er bokserne ikke forpligtet til at gå i ringen.

§ 10

Bestyrelsen kan pålægge en kamparrangør, hvem afholdelse af mesterskabskampe betros, at stille en garantisum efter bestyrelsens skøn. Denne garantisum fortabes, såfremt kampen på grund af et kamparrangørens tilregneligt forhold ikke bliver afholdt. Kampgagerne for mesterskabskampe deponeres i ovrigt efter bestemmelserne i § 9 i nærværende regulativ.

§11

Ingen kampdeltager må udover den kontraherede kampgagel modtage penge af en i kampens udfald økonomisk interesseret person.

§ 12

Ingen kamparrangør må tildele, og ingen bokser må modtage beløb udover det mellem parterne skriftligt kontraherede uden S. K.'s sanktion.

§ 13

Alle personer, der deltager i eller arrangerer kampe efter forbundets regulativ og love, bærer selv ansvaret både for økonomiske følger og eventuelle legemlige skader, der kunne fremkomme under eller som følge af kampene.

§ 14

Den licenshavende kamparrangør har overfor forbundet bl. a. følgende pligter:

- 1) At en bekræftet genpart samt en originalkontrakt afsluttet med bokserne eller deres managers indsendes til formanden eller hvem denne måtte anvise, inden 48 timer efter deres ingåelse. Dog senest 72 timer før stævnets begyndelse, afhængig af hvilke frist der udløber først.
- 2) At kamparrangementet gennemføres upåklageligt.
- 3) At ringen er forskriftsmæssigt indrettet.
- 4) At der er forskriftsmæssige handsker og bandager til stede på kampdagen.
- 5) At bestemmelserne om lægeundersøgelse og vejning overholdes.
- 6) At reservere pladser umiddelbart ved ringen for den samlede bestyrelse. Adgangskort, der også må gælde adgang til boksernes omklædningsrum, tilstilles kassereren senest 6 dage før stævnets afholdelse.
- 7) At refundere forbundets udlæg til evt. rejser for 1 tidtager, 3 dommere og en repræsentant for S. K. jfr. regulativets §§ 15 og 26.
- 8) I øvrigt bistå S. K. med alle ønskede oplysninger og at holde sig S. K.'s påbud efterretteligt.

§ 15

S. K. lader sig ved ethvert kamparrangement repræsentere ved en delegeret, der fører tilsyn med overholdelse af regulativet. Såfremt rejser og hotelophold er nødvendige, skal arrangøren betale sådanne udgifter.

§ 16

Det er tilladt at anvende pseudonymer og/eller tilnavne, når sådanne er anmeldt for og godkendt af S. K.

§ 17

Ingen bokser må deltage i en kamp før tidligst fjerdedagen efter sin sidste kamp. Ved internationale mesterskabskampe er antallet af omgange 15, med 1 minuts pause mellem omgangene. Ved nationale mesterskabskampe mindst 8.

§ 18

Usportslig optræden i eller ved ringen af bokserne, promotorer, managers eller sekundanter medfører strafansvar. Ligeledes kan den bokser, der møder til kamp i en tydelig mangelfuld træningstilstand, straffes.

§ 19

Enhver licenseret bokser er pligtig til på forlangende skriftligt at meddele S. K. sin rekordliste. Urigtige angivelser på rekordlisten kan straffes med bøde og fratagelse af licens.

§ 20

Boksere, der ansøger om licens, er forpligtet til, såfremt dette kræves, at aflægge en prøve på sin færdighed overfor S. K.

§ 21

Boksere skal ved start i udlandet være i besiddelse af gyldig licens, **stat M** ladelse for den pågældende kamp samt lægeattest udstedt inden for de sene ste 8 dage.

Mesterskaber og konkurrencer

§22

Det er en af forbundets opgaver at udnævne danske mestre i de anerkendte internationale vægtklasser. Den udnævnte mester er ikke ejer af titlen, men indehaver eller bærer. Ejeren er forbundet. Derfor kan bestyrelsen forlange, at en mester forsvare sin titel eller lade udskrive til en konkurrence om en sådan. Udfordringsansøgninger til en mesterskabstitel stiles til S. K. og afgørelsen af, hvorvidt en udfordring skal godkendes eller ikke, træffes af denne. Såfremt der kun melder sig en kvalificeret ansøger, skal denne erklæres mester.

Såfremt flere kvalificerede ansøgere melder sig, kan S. K. arrangere en konkurrence. Vinderen af denne møder mesteren.

Såfremt der ikke melder sig kvalificerede ansøgere, gentages opfordringen til deltagelse i konkurrencen, men tidligst 3 måneder efter første opfordring. Kampe om mesterskabstitler og konkurrencekampe kan om fornødent afholdes under private former. For kampenes afholdelse gælder de almindelige bestemmelser vedrørende mesterskabskampe; antallet af omgange kan dog fastsættes til 8. Mesteren får et af bestyrelsen underskrevet mesterskabscertifikat som bevis på sin værdighed. Så snart mesterskabstitlen er erklæret vakant, skal S. K. udskrive til konkurrence.

Lægen

§ 23

Bestyrelsen drager omsorg for, at der ved ethvert stævne er læger tilstede. Under kampene skal lægen yde bokserne den fornødne bistand, mindst en af de to læger skal have haft jus practicandi i mindst 3 år. Lægen kan, når han finder det berettiget af lægelige grunde, på ethvert tidspunkt stoppe kampen.

Arrangører, bokser, dommere, kampledere, sekundanter og tidtager skal i enhver henseende og på ethvert tidspunkt følge lægens anordninger og påbud, for så vidt disse falder ind under lægens særlige hverv. Lægen skal før kampene undersøge boksernes sundhedstilstand og kræve boksernes underskrift på en erklæring om, at bokserne føler sig sunde og kampdygtige og intet har skjult for lægen vedrørende deres sundhedstilstand. Lægen skal påse, at bokserne under kampen bærer en forsvarlig skridtbeskytter (Cup). Bokserne er pligtige til at besvare alle lægens spørgsmål vedrørende deres sundhedstilstand, og må ikke fortie eventuelle sygdomme eller ildebefindende, selv om de ikke udspørges direkte herom. Lægens attest afleveres til bestyrelsen undtagen ved de internationale mesterskabskampe, hvor den afleveres til den neutrale kampleder.

Lægen skal være til stede ved vejningen af bokserne. Arrangøren er pligtig til at sikre lægerne plads umiddelbart ved ringside.

Dommerne og dommen

§24

Alle kampe undtagen internationale mesterskabskampe ledes af en af forbundet eller D. A. B. U. licenseret kampleder. Kamplederen sørger for, at reglerne overholdes, udtaler de nødvendige kommandoer og foretager tælling. Han instruerer bokserne før kampen og undersøger bandagerne samt forviser sig om, at intet fremmedlegeme er anbragt på eller i handskerne eller på boksernes krop. Kamplederen kan med eller uden advarsel diskvalificere en eller begge bokserne for et hvilket som helst brud på reglerne, han skønner upassende. Han kan erklære (no contest), hvis en af bokserne eller begge undlader at træde sig på at vinde kampen. Han kan ligeledes erklære (no contest), hvis han formener, at handling eller opførsel fra publikums side griber forstyrrende

ind i kampen. Ved internationale og nationale mesterskabskampe skal han foranledige, at udfordrerens går først i ringen. Kamplederens afgørelse er i alle spørgsmål afgørende og uden appel under kampen, bortset fra afgørelser af lægelig art, der går forud for kamplederens afgørelser.

§25

De af forbundet til hvert enkelt stævne udpegede dommere bedømmer og afgør kampen ved pointgivning efter det internationale forbunds gældende pointssystemer. Forbundets sekretær udleverer dommersedler til dommerne umiddelbart før hver kamp. Kamplederen indsamler de tre dommersedler og overgiver disse til forbundets sekretær, der gennem stævnets speaker meddeler resultatet til publikum. Dommersedlerne opbevares af forbundet.

§26

Dommere, kampledere og tidtager(e) er berettiget til rejsegodtgørelse fra hjemsted til kampsted og retur, samt udgifter til hotel og fortæring efter regning.

Ovennævnte udgifter afholdes af kamparrangøren. I tilfælde af tvivl om udgifternes størrelse, afgøres striden af S. K.

Antallet af dommere, kampledere og tidtagere afgøres af S. K.

§27

Den af kamplederen i en dom foretagne diskvalifikation forbliver i kraft, medmindre S. K. efter indgået klage ophæver den. Ved alle andre kampe end internationale mesterskabskampe afleveres dommersedlen til S. K., der opbevarer den i et særligt arkiv.

Kamparrangøren, managers og de interesserede bokser har ret til at kontrollere dommersedlernes indhold. Offentlige meddelelser om dommersedlernes indhold må kun gives af S. K.

§28

Ved internationale mesterskabskampe skal dommerne og dommerantallet være i overensstemmelse med det internationale forbunds bestemmelser for sådanne kampe.

§ 29

Den af kamplederen i en kamp afsagte diskvalifikation forbliver i kraft, indtil S. K. ophæver den.

Kamplederen

§ 30

Kamplederen skal forud for kampen tale med bokserne og give dem de nødvendige instrukser.

Kamplederen skal undersøge bandagerne og forvisse sig om, at der intet fremmedlegeme er anbragt på eller i handskerne eller på boksernes krop.

Det er desuden kamplederens pligt at give points i overensstemmelse med regulativet, med eller uden advarsel at diskvalificere een eller begge bokser for et hvilket som helst brud på reglerne eller for en hvilken som helst handling, han skønner upassende.

Kamplederen kan rådspørge pointdommerne, hvorvidt en »foul« er begået.

Kamplederen kan erklære »no contest«, hvis en af bokserne eller begge ikke bestræber sig for at vinde kampen. Kamplederen kan erklære »no contest« med eller uden advarsel til tilskuerne, hvis han er af den formening, at handlinger eller opførsel fra deres side griber forstyrrende ind i kampen.

Kamplederen skal stoppe kampen, såfremt en bokser efter hans mening er »out-classed« eller hjælpeløs.

Kamplederen skal afgøre enhver tvivl mellem bokserne før eller under kampen. Ved internationale og nationale mesterskabskampe skal kamplederen foranledige, at udfordrerens kampleder går først i ringen. Kamplederens afgørelse er i alle spørgsmål afgørende og uden appel. Undtagelse dog i afgørelser af lægelig art.

Pointtildeling og dommen

§ 31

Pomtgivningen sker på følgende måde:

Ved afslutningen af hver omgang tildeles hver af bokserne et helt antal point. Disse point skal gives under hensyntagen til angreb, forsvar, taktik, teknik og effektivitet (heldigt angreb og forsvar). Der tildeles points for alle stød, sving eller slag ført med knofloden og med lukket handske på hvilket som helst sted af hovedets sider eller forside og alle steder på kroppen ovenfor bæltestedet, dog ikke i nyreregionen og i nakken. For forsvar gives points for almindelige parader, dukninger, undvigelse, sidestep, stoppestød og modangreb. Antallet af points, der tildeles den bedste bokser, skal være 10. Er bokserne i en omgang absolut jævnbyrdige, tildeles hver bokser 10 point. I det tilfælde at begge bokser opnår det samme antal points, skal kampen erklæres uafgjort, »a draw«.

Der skal på dommersedlerne være 2 kolonner. I den ene anføres points efter hver omgang, i den anden totalsummen efter hver omgang. Pointstallene skal skrives med blæk eller blækstift. Der må ikke rettes på tallene eller skrives over. En tildelt advarsel fratrækkes totalsummen med 1 point.

Dommen kan lyde således:

- 1) Sejr ved k.o. (k.o. skal erklæres) a) Ved kampdygtighed i 10 sekunder, b) Ved kamplederens standning af kampen på grund af hjælpeløs tilstand hos en bokser, c) Når en bokser opgiver.
- 2) Sejr på points.
- 3) Uafgjort (a draw).
- 4) Ingen kamp (no contest).
- 5) Diskvalifikation af een eller begge bokser.

Bokseren nede (down)

§32

En bokser skal anses for nede når:

- a) Anden del af hans legeme end fødderne befinder sig på ringgulvet.
- b) Når han rejser sig fra »down«-stillingen.
Såfremt en bokser går tilfældigt »ned«, skal han rejse sig øjeblikkeligt. Hvis han bliver sendt ned ved et slag, skal han rejse sig indenfor et tidsrum af 10 sekunder. Når en bokser er »nede«, skal hans modstander trække sig tilbage til det fjerneste neutrale hjørne i ringen, indtil kamplederen har fuldført tællingen, eller bokseren har rejst sig. Skulle den stående bokser undlade at forblive i hjørnet, skal kamplederen ophøre med at tælle, indtil han har trukket sig tilbage igen. Kamplederen skal så hurtigt som muligt stille sig mellem den liggende og stående bokser. Sidstnævnte må ikke genoptage boksningen, før hans modstander har rejst sig, ikke medens han rejser sig. Skulle en bokser opgive kampen i pausen mellem omgangene eller undlade at stille op ved lyden af gong-gongen, skal han dømmes som havende tabt kampen ved k.o. i den foregående omgang.
- c) Under tælling kan sekundanten ikke opgives for sin bokser (indkastning af håndklæde eller svamp).
- d) Er en bokser talt ud (k.o.), tildeles han straks en karantæne på ikke under 6 uger fra kamp og træning. Stævnelægen afgør i hvert enkelt tilfælde længden af yderligere karantæne.

Forbudte slag, stød m. m. (fouls)

§33

Bokserne må ikke:

- 1) Slå eller støde under bælttestedet.
 - 2) Simulere at være ramt under bælttestedet.
 - 3) Hænge på en modstander eller skubbe ham tilbage.
 - 4) Tvinge modstanderens hoved tilbage med den åbne handske og støde med den anden.
 - 5) Holde med hånden i et af ringens tove.
 - 6) Krybe sammen bag handskerne og undlade at kæmpe.
 - 7) Holde på en modstander eller vilkårlig forlænge en »clinch« f. eks. ved at trykke sit legeme mod modstanderens. Bokserne skal i disse to tilfælde øjeblikkeligt adlyde kamplederens kommando »break« og hver træde et skridt tilbage.
 - 8) Slå eller støde på en modstander, der er »nede« eller som er i færd med at rejse sig fra et »down«.
 - 9) Holde på en modstander med den ene hånd og slå med den anden.
 - 10) Støde med hovedet over skulderen eller bruge knæene.
 - 11) Slå med indersiden af handsken, håndryggen, håndleddet eller albuen.
 - 12) Slå eller tvære med åben handske.
 - 13) Slænge sin modstander mod tovene.
 - 14) »Gå ned« uden at være ramt.
 - 15) Forsætligt slå eller støde i nyreregionen.
 - 16) Anvende »pivot-stød« d.v.s. dreje sig om sin egen akse, idet man slynger den strakte arm eller næve rundt).
 - 17) Benspænd.
 - 18) Slå forsætlig i nakken.
 - 19) Fornærme modstanderen, bande eller bruge groft og upassende sprog. Bokserne skal øjeblikkelig adlyde alle ordrer fra kamplederen.
- Alle ovennævnte forseelser kan straffes med advarsler eller diskvalifikation. Ved tildeling af advarsler afbryder kamplederen kampen og orienterer dommerne.

Det internationale boksprog

§34

I alle lande, hvor boksportens ledes af forbund, der er tilsluttet det internationale forbund, er de nedenstående 6 kommandoord de eneste, der under kampen skal gives af kamplederen.

- 1) Stop.
- 2) Boks.
- 3) Break (bryd, gå fra hinanden).
- 4) Out (ude, færdig, slået ud).
- 5) Time (begyndelse eller slut på en omgang).
- 6) Nævnelse af bokserens navn (den blotte nævnelse af bokserens navn betyder, at han har begået en fejl (holder, tvivlsomt stød etc.)).

Tidtageren

§ 35

Tidtagerens pligter er, at beordre sekundanterne ud af ringen 5 sekunder før begyndelsen af hver omgang.

At angive ved slag med en hammer på gong-gongen begyndelsen og slutningen af hver omgang, og når en bokser er »nede« at bemærke og med hånden angive sekunderne og angive, når 10 sekunder er gået.

Tidtagerens afgørelse med hensyn til varigheden af hvilken som helst tidsperiode under en kamp er endelig.

Den anvendte gong-gong må ikke være mindre end 25 cm. i diameter og skal være forsvarlig fastgjort i højde med ringgulvet. Til markering skal anvendes en metalhammer. Elektrisk alarmklokke kan anvendes. Ved internationale mesterskaber afgør dommerne, hvorvidt de ønsker en gong-gong eller en elektrisk klokke.

Sekundanter

§36

Enhver kampdeltager må engagere indtil 3 sekundanter.

Før kampen skal hver bokser meddele kamplederen navnet på sin chefsekundant. Denne har kommandoen i bokserens hjørne og bokseren er ansvarlig for og bundet af hans handlinger og de øvrige under chefsekundanten stående sekundanternes handlinger.

Sekundanternes pligter er:

at sørge for boksernes fornødenheder før kampen og i pauserne mellem omgangene.

Sekundanter skal adlyde direktiver fra kampleder og tidtager.

Sekundanter må ikke give noget råd eller yde nogen hjælp til deres bokser eller komme ind i ringen under forløbet af en omgang.

Sekundanterne må sørge for, at ringen gennem alle omgange er ryddet for alle genstande (stole, håndklæder etc.), som har været anvendt ved deres betjening af bokseren.

Chefsekundanten kan appellere til kamplederen eller opgive kampen for sin bokser dels ved direkte appel til kamplederen dels ved at kaste et håndklæde eller svamp ind i ringen, dog ikke under tælling.

Ethvert brud på disse regler af en sekundant kan forårsage diskvalifikation af den bokser, han sekunderer.

Ringen

§37

Ringen skal være kvadratisk og skal inden for tovene være mindst 5 m i hver side og højst 6,10 m.

Ringgulvet skal være solidt og godt sammenføjet (pløjede brædder) og strække sig mindst 60 cm uden for tovene til alle sider. Gulvet skal være beklædt med filt af en tykkelse på mindst 1,5 cm og højst 2,5 cm, og filtet skal strække sig ud over kanten af ringplatformen. Over filtet skal findes et stramt udspændt kanvasdække. Der skal være 3 horisontale ringtove, der ikke må måle mindre end 3 cm i diameter højst 5 cm i diameter og være beklædt med blødt stof. Ringstolperne må ikke være nærmere ringtovene end 30 cm; de skal være beklædt med blødt materiale fra gulv til og med top. Det nederste tov skal være 50 cm over ringgulvet, det næste 80 cm og det øverste 130 cm. De tre tove forbindes lodret med flade bånd på to steder mellem hver stolpe eller hjørne, d.v.s. med 7J af sidens længde på hver side.

Trækbåndene til hjørnerne skal være beskyttet med polstring.

Handsker

§ 38

Handskerne ved internationale og nationale mesterskabskampe skal være nye. Til alle kampe anvendes handsker med vægt 8 ounces.

Bandager

§ 39

De godkendte bandager i mesterskabskampe samt alle øvrige kampe skal svare til følgende:

- 1) 1 hæfteplaster 1,828 m langt, 2,5 cm bredt, som ikke må rulle, men skal være anbragt fladt på hver hånd.
- 2) En blød bandage 1,828 m lang og 5 cm bred til hver hånd beregnet for alle vægtklasser, undtagen mellem, letsværvægt og sværvægt, hvor 2,438 m hæfteplaster og 2,438 m bandager er tilladt. Disse mål skal overholdes i alle internationale kampe under kontrol af en official fra det lands forbund, hvor kampen finder sted og i nærværelse af kamplederen.

Påklædning

§ 40

Det reglementerede boksekostume indbefatter en skridtbeskytter (cup). Benklædernes overkant må ikke gå højere end bæltstedet (midjen). Skoene skal være af blødt materiale og må ikke være forsynet med pigge, søm, fjedre, hårde såler eller hårde hæle.

Bandager må benyttes i overensstemmelse med § 39. Ved mesterskaber tages boksehandskerne på i ringen, og båndene skal knyttes på bagsiden af håndleddet.

Alle effekter skal sidde godt fast.

Brugen af fedtstoffer (olie, vaseline etc.) på kroppen eller ansigtet er forbudt. Indgnidning med andre stoffer (særlig salicylpræparater) er strengt forbudt.

§ 41

Vægtklasser

Fluevægt	=	indtil 50,802 kg	=	112 lbs.
Bantamvægt	=	• 53,525	»	= 118 »
Fjervægt	=	» 57,152	»	= 126 »
Jun. letvægt	=	• 58,967	»	= 130 »
Letvægt	=	- 61,237	»	= 135 »
Jun. weltervægt	=	» 63,503	»	= 140 >•
Weltervægt	=	» 66,678	»»	= 147 »
Jun. mellemvægt	=	» 69,853	»	= 154 »
Mellemvægt	=	» 72,574	»	= 160 »
Letsværvægt	=	» 79,378	»	= 175 »
Sværvægt	=	enhver vægt over 79,378 kg.		

Alle bokser skal vejes før en kamp på en justeret vægt. En bokseres vægt er det nøgne legemes vægt 6 timer før en kamp, tidligst 12 timer før kampert. En bokser, som ikke kan klare vægten, har ret til at blive vejlet en anden og sidste gang indenfor een time efter første vejning. Ved mesterskaber skal udfordreren vejes først.

Til stede ved vejningen skal være:

- 1) Bokserne.
- 2) Boksernes managers eller promotor.
- 3) Lægen.
- 4) Kamplederen.
- 5) En repræsentant for S. K.

Vægten skal konstateres nøjagtig og opgives til S. K.'s repræsentant. Offentlig gørelse af urigtige vægttal fra arrangøren eller managers side straffes med

bode og/eller fratagelse af licens. S. K. forbeholder sig ret til at forbyde en kamp, hvor der konstateres så stor forskel i vægten mellem kampdeltagerne, at en kamp må skønnes uforsvarlig.

Samme ret har den officielle læge.

§42

I følgende tilfælde kan forbundets delegerede tilbageholde en bokse**r**s kamp-gage:

- 1) Når kampen annulleres af kamplederen, fordi denne finder kampen uærlig, eller fordi bokserne ikke kæmper for alvor.
- 2) I tilfælde af groft forsætlig brud på reglerne, og når dette eller disse brud har haft diskvalifikation til følge.
- 3) Såfremt en bokser møder til kamp i åbenbar mangelfuld træningstilstand og af den grund ikke kan fuldføre kampen.
- 4) Når en bokser uden gyldig grund opgiver i en kamp, f.eks. under påberåbelse af et ulovligt slag eller stød, som ikke kan påvises af lægen, eller som ikke er iagttaget af dommerne.
S. K. træffer i sådanne tilfælde afgørelsen af, hvorvidt kampgagen skal fortabes. Bestyrelsen bestemmer herefter om dens anvendelse.
- 5) Når, efter en undersøgelse, en bokser er fundet doo**p**et.

Dooping

§43

Brug af doopingmidler eller andre stoffer, som på nogen som helst måde indgives til stimulering af indsatsen eller til påvirkning af vægten er strengt forbudt. Koldt vand er den eneste tilladte stimulan**s**. S.K., kamplederen eller lægen forbeholder sig ret til at formidle enhver form for lægekontrol af en bokser, som må formodes at have indtaget doopingmidler, såvel enhver form for klinisk og biologisk lægeundersøgelse med det formål at fastslå bevis for anvendelse af doopingmidler.

Baseret på resultatet af en sådan kontrol vil S. K. tage stilling til godkendelse af den pågældende kamp eller i givet fald eventuelle sanktioner.

Ingen bokser kan nægte en sådan undersøgelse.

§ 44

Protester vedrørende forseelser og uregelmæssigheder, der har fundet sted under en kamp, skal inden 24 timer indgives skriftlig til S.K. under formandens adresse.

§ 45

Ingen licenshavende kan på grund af tildelte straffe eller på grund af offentliggørelsen af sådanne straffe indlede retsforfølgning mod bestyrelsen eller et medlem af denne.

§46

Forbundets bestyrelse kan til enhver tid ændre eller supplere nærværende sportsregulativ, dog kun under forudsætning af at ændringerne er i overensstemmelse med det internationale forbunds love og reglementer. Forbundets bestyrelse forbeholder sig endvidere ret til at skride ind overfor og straffe sportslige forseelser, der ikke er forudsat i regulativet.

Samtlige licenshavende tilsendes et eksemplar af nærværende love og regulativer.

Bestyrelsen 1976.

Det internationale amatør bokse-
forbunds (AIBA) reglement for
internationale konkurrencer
eller turneringer. Dansk over-
sættelse udarbejdet, af DABU,
1987.

*** A.I.B.A.***

INTERNATIONAL AMATEUR BOXING ASSOCIATION

Reglement for internationale konkurrencer eller turneringer

1987

Oversættelse: Lene Masia
Redaktion: Preben Balslev

INDHOLD:

REGEL	1:	Ringens	AIBA	1-1
	2:	Handsker	AIBA	1-2
	3:	Håndbind	AIBA	1-4
	4:	Beklædning	AIBA	1-4
	5:	Ringudstyr	AIBA	1-6
REGEL	6:	Vægtbetegnelser for alle int. konkurrencer...	AIBA	2-1
	7:	Lodtrækning og oversiddere	AIBA	2-3
	8:	Omgange	AIBA	2-4
REGEL	9:	Sekundanten	AIBA	3-1
	10:	Kampledere og dommere	AIBA	3-2
	11:	Kvalifikation til optagelse og vedligeholdelse af den int. dommer- og kamplederliste...	AIBA	3-4
	12:	Juryen	AIBA	3-7
	13:	Organisation af prøver eller test til godkendelse af int. dommere og kampledere eller kandidater til den int. liste	AIBA	3-10
REGEL	14:	Kamplederen	AIBA	4-1
	15:	Dommere	AIBA	4-3
	16:	Tidtageren	AIBA	4-4
REGEL	17:	Afgørelser	AIBA	5-1
	18:	Tildeling af points	AIBA	5-3
	19:	Ureglementeret optræden (fouls)	AIBA	5-6
	20:	"Nede"	AIBA	5-7
	21:	Procedure efter "KNOCK-OUT" og "RSC-H"	AIBA	5-9
	22:	Hilsen	AIBA	5-11
REGEL	23:	Tildeling af stimulanser m.m., (doping)	AIBA	6-1
	24:	Lægeundersøgelse	AIBA	6-1
	25:	Tilstedeværelse af læge	AIBA	6-3
	26:	Minimum- og maximumalder for bokserne	AIBA	6-3
REGEL	27:	Rapport fra officials	AIBA	7-1
	28:	Ensartede regler	AIBA	7-1
REGEL	29:	Inter-Nations kampe	AIBA	8-1
	30:	Inter-Nationspokaler eller vandrepokaler	AIBA	8-1
		TABEL FOR UDSTILLINGSKAMPE OG OVERSIDDERE	AIBA	9-1

REGEL 1:

RINGEN

A. Krav.

Ved alle konkurrencer skal ringen opfylde følgende krav:

1. Størrelse.

Ringens størrelse skal være min. 4,9 og max. 6,1 m i kvadrat målt fra indersiden af tovene. Ved internationale mesterskaber skal ringen være 6,1 m i kvadrat. Ringen må ikke være mindre end 91 cm eller roere end 1,22 m over jorden eller gulvet.

2. Platform og hjørnepuder.

Platformen skal være af sikker konstruktion. Den skal være plan og fri for alle hæmmende fremspring og skal gå mindst 6 cm uden for tovene. Den skal være forsynet med 4 **hjørne-** stolper, som skal være godt polstret eller på anden måde være konstrueret således, at de ikke kan forårsage skade på bokserne. Hjørnepuderne skal placeres som følger: Det nærmeste venstre hjørne, der vendes mod **jury-** formanden, er rødt hjørne. Det fjernest liggende venstre hjørne er hvidt hjørne. Det fjernest liggende højre hjørne er blå hjørne, og det nærmeste højre hjørne er hvidt hjørne.

3. Ring underlag.

Gulvet skal være dækket med filt, gummi eller andet passende godkendt materiale, der er i besiddelse af samme elasticitet. Materialet skal have en tykkelse på min., 1,3 cm og max. 1,9 cm. Herover skal der være stramt udspændt og fastholdt kanvas. Filt, gummi eller andet godkendt materiale samt kanvas skal dække hele gulvet på platformen.

4. Tove.

Der skal være tre eller fire tove af en tykkelse på min. 3 cm og max. 5 cm stramt trukket fra hjørne til hjørne i henholdsvis 40 cm, 80 cm og 1,30 cm's højde. 1 tilfælde af 4 tove, skal

tovene være i henholdsvis 40,6 cm, 71,1 cm, 101,6 cm og 132,1 cm's højde. Tovene skal dækkes med et blødt eller glat materiale. Tovene skal sammenbindes på hver side med samme interval med to stykker tætvetet kanvas i 3-4 cm bredde. Stykkerne må ikke glide langs tovet.

5. Trapper.

Ringene skal være forsynet med tre trapper. De to af trapperne skal være placeret i henholdsvis rødt og blå hjørne. Disse benyttes af bokserne og sekundanterne. Den tredje trappe skal være placeret i neutralt hjørne til brug for kampledere og legeme.

6. Plastikpose.

I de to neutrale hjørner, udvendig på ringen, skal der være fastgjort en lille plastik pose, hvori kampledere skal lægge vat, gaze eller andet, som han måtte have brugt til at stoppe blødninger.

B. Yderligere ringe.

Ved større mesterskaber kan der benyttes to ringe.

REGEL 2:

HANDSKER

A. Godkendte handsker.

Deltagere skal benytte de handsker, som bliver dem tildelt af arrangørerne, og som er blevet godkendt af AIBAS Eksekutivkomité eller dens respektive repræsentanter. Bokserne må ikke benytte egne handsker.

B. Specifikationer.

Boksere op til og inkl. 67 kg. skal benytte handsker, der vejer 8 oz. (227 gr.), og bokserne over 67 kg. skal benytte handsker, der vejer 10 oz. (284 gr.), hvoraf læderet ikke må veje mere end halvdelen af totalvægten og fyldet ikke mindre end halvdelen af totalvægten. Den regulære slagflade skal afmærkes

med en klart afvigende farve. Handskernes fyld må ikke være forrykket eller ujævn. Snørrene skal bindes på ydersiden af handskemanchettens bagside. Der må kun benyttes rene og brugbare handsker.

C. Procedure for kontrol af AIBA handsker.

AIBA vil fastlægge specifikationer for fremstilling af kamphandsker til AIBA arrangementer. Fabrikanter, der ønsker at opnå AIBA godkendelse af deres 8 og 10 oz. handsker, skal sende et prøvepar til inspektion hos AIBAs Teknik- og Regelkommission og for endelig godkendelse af Eksekutivkomitéen. Efter en sådan endelig godkendelse vil fabrikanterne få et officielt stempel eller mærkat fra AIBA, der skal indsættes i hver handske, der fremstilles til amatørkampe.

Fabrikanter, der ønsker AIBA godkendelse, skal deponere et gældsbevis på AIBA kontoret, der garanterer, at samtlige af fabrikantens handsker, der bærer AIBA godkendelsen, virkelig er af godkendt type samt opfylder samtlige krav i henhold til specifikationerne. AIBAs Økonomikommission vil stille forslag om beløbstørrelse for et sådant gældsbevis samt opstille proceduren i henhold til hvilken, dette beløb kommer til udbetaling. Efter Eksekutivkomitéens godkendelse af Økonomikommissionens forslag vil denne procedure blive bragt i anvendelse overfor alle fabrikanter.

Den ansvarshavende AIBA organisation for hvert enkelt arrangement skal godkende handskerne for dette arrangement. AIBA godkender til AIBA mesterskaber, det kontinentale bureau til kontinentale mesterskaber og de nationale forbund til samtlige arrangementer under deres regi. Med mindre den ansvarlige AIBA organisation udpeger et specielt fabrikat, kan arrangøren normalt benytte en hvilken som helst forhånden værende AIBA godkendt handsketype. Alle konkurrencedeltagere i et arrangement skal benytte nøjagtig samme handsker.

D. AIBA handskekontrol.

Alle handsker og håndbind skal påsættes under kontrol af to kyndige officials udpeget til dette hverv, som overvåger at alle regler er nøje overholdt. Disse officials vil uddelegere sikkerhedshverv for at sikre, at samtlige regler overholdes, indtil bokserne går op i ringen.

REGEL 3: HANDBIND

A. Specifikationer.

Der må på hver hånd være en blød kirurgisk bandage, der ikke må overstige 2,5 m i længden, og 5 cm i bredden eller en bandage af Velpeutypen, der ikke må overstige 2,5 m i længden. Der må ikke bruges nogen anden form for håndbind. Enhver form for tape, gummi eller selvklæbende plaster som bandage er strengt forbudt, men der må gerne bruges et enkelt stykke selvklæbende plaster på 7,6 cm X 2,5 cm på den **øvre** del af håndledet til fastholdelse af bandagen.

B. Kontinentale mesterskaber, VM og OL.

Håndbind til brug ved kontinentale mesterskaber, VM og OL **skal** leveres af værtslandet. Deltagerne skal ved hver kamp benytte nye håndbind, der leveres dem umiddelbart før kampen af officials i omklædningsrummet.

REGEL 4: BEKLÆDNING

A. Påbudt beklædning.

Konkurrencedeltagerne skal være klædt i overensstemmelse med følgende:

1. Tøj.

Deltagerne skal bokske i lette støvler eller sko (uden pigge og uden hæle), sokker, shorts, der når mindst halvt ned på låret, og en **kamp**-trøje, der dækker bryst og ryg. Hvis bukser og kamptrøje er samme farve, skal bælttestedet klart markeres ved et elastisk livbånd, der er min. 10 cm (4") bredt i en klar rød eller blå farve, for at identificere bokserne i henhold til rødt og blå hjørne. (Bæltelinien er en imaginær linie fra navlen til det øverste af hofterne).

2. Tandbeskyttere.

Tandbeskytter skal benyttes, cup skal benyttes, skridtbind kan tillige benyttes. Tandbeskytteren

skal være individuelt tilpasset. Den arrangerende værtsnation skal sørge for, at der kan fremskaffes tandbeskyttere til deltagere, der ikke måtte have en sidan - dette mod betaling af den respektive bokser eller dennes nationale forbund. Det er for en bokser strengt forbudt med forsæt at spytte sin tandbeskytter ud under en kamp - og i tilfælde af, at han gør noget sådant, skal han tildeles en advarsel eller diskvalificeres. Hvis en bokser får slået sin tandbeskytter ud, skal kamplederen følge bokseren til dennes hjørne, få tandbeskytteren vasket og sat korrekt på plads. Mens dette foregår, må sekundanten ikke tale med sin bokser.

3. Hjelm.

Hjelmen er en individuel og tilpasset del af bokserens udstyr. Brug af hjelm er obligatorisk. Hjelmen skal være i overensstemmelse med AIBAs specifikationer. På anbefaling af Teknik- og Regelkommissionen, godkender eller forkaster AIBAs Eksekutivkomité design og forskellige hjelmtyper, der forelægges. Hjelm skal benyttes ved alle AIBA mesterskaber samt OL.

B. Forbudte genstande.

Ingen andre genstande må bæres under kampen. Brugen af smørelse, vaseline eller ubehagelig for en modstander, på ansigt, arme eller ethvert andet sted på kroppen, er forbudt.

C. Brud af reglerne for beklædning.

En kampleder skal udelukke en bokser, der ikke bærer cup og tandbeskytter, eller som ikke er ren og reglementeret klædt. I tilfælde af, at en bokaers handske eller hans tøj under kampen kommer i uorden, skal kamplederen stoppe kampen for at få dette ordnet.

D. Uniformer.

Kontinentale forbund og regionale organisationer, der sender blandede hold til andre internationale konkurrencer, kan stille med bokser i holduniformer, forudsat at disse holduniformer ikke er i konflikt med AIBA reglerne. Et kontinentalt bureau eller et regionalt forbund kan ikke kræve,

at nationale hold skal bære ens personligt udstyr, der kan være i uoverensstemmelse med de nationale holdaftaler. Men individuelle personer fra flere forskellige lande, der danner et Regionalt hold, kan påtvinges at benytte udstyr stillet til rådighed af pågældende region.

REGEL 5: RINGUDSTYR

A. Påkrævet.

Følgende ringsudstyr skal være til disposition:

1. To lave bakker med harpiks.
2. To stole, to drejestole til brug for bokserne mellem omgangene.
3. To krus, og i det tilfælde, at der ikke er direkte vandtilførsel til ringen, to vandflasker, to fade med savsmuld og to spande med vand.
4. Borde og stole for officials.
5. Gong-gong (med hammer) eller en klokke.
6. En (helst to) stopure.
7. Blokke af dommersedler udformet som skitseret af AIBA.
8. Førstehjælpsudstyr.
9. En mikrofon tilsluttet et højttalersystem.
10. To (2) par ens handsker af samme fabrikat som beskrevet i Regel 2.
11. En bære.

REGEL 6: VÆGTBETEGNELSE FOR ALLE INTERNATIONALE KONKURRENCER

A. Vægtklasser:

Let-fluevægt	ikke over 48 kg.
Fluevægt	over 48 kg., og ikke over 51 kg.
Bantamvægt	over 51 kg., og ikke over 54 kg.
Fjervægt	over 54 kg., og ikke over 57 kg.
Letvægt	over 57 kg., og ikke over 60 kg.
Let-welternvægt	over 60 kg., og ikke over 63,5 kg.
Welternvægt	over 63,5 kg., og ikke over 67 kg.
Let-mellemvægt	over 67 kg., og ikke over 71 kg.
Mellemvægt	over 71 kg., og ikke over 75 kg.
Let-sværvægt	over 75 kg., og ikke over 81 kg.
Sværvægt	over 81 kg., og ikke over 91 kg.
Super-sværvægt	over 91 kg.

B. Vejning.

1. Til VM, OL, kontinentale mesterskaber, internationale mesterskaber og internationale konkurrencer skal følgende regler være gældende med hensyn til vejning og lodtrækning:
 - a) Deltagerne i samtlige vægtklasser skal være parat til vejning på første konkurrencedags morgen på et nærmere angivet tidspunkt mellem kl. 08.00 og kl. 10.00. På de **efterfølgende** konkurrencedage skal kun de bokser, der er udtrukket til at bokse, stille på samme tid mellem kl. 08.00 og kl. 09.00. Eksekutivkomitéen, eller andre AIBA autoriserede delegerede, har kompetence til at afvige lidt fra dette krav, såfremt en uundgåelig forsinkelse opstår. Boksningen må ikke starte tidligere end 3 hele timer efter det fastsatte sluttidspunkt for vejningen, eller tidligere end Eksekutivkomitéen - efter at have konsulteret Lægekommissionen - beslutter som værende passende, og som ikke anses at skade en bokser, der skal deltage i de første kampe i et fortløbende stævne.
 - b) Vejningen skal udføres af AIBA autoriserede delegerede. Der må være en delegeret fra hver bokserens nationale forbund til stede ved vejningen, men denne må på ingen måde intervenere.
 - c) Den vægt som registreres ved den officielle indvejning på første konkurrencedag, bestemmer bokserens vægtklasse gældende for hele arrangementet, men det kræves, at

- han skal stille til vejning på samtlige de dage, han skal bokse for at sikre, at hans aktuelle vægt den pågældende dag ikke overskrider hans vægtklasses maximale grænse. En deltager må kun bokse i den vægtklasse, han er godkendt i ved den officielle indvejning.
- d) En deltager må kun vejes officielt éen gang ved hverdags vejning. Den vægt der her noteres er afgørende. Det er dog tilladt for den delegerede fra en bokseres nationale forbund, hvis bokseren ikke kan holde vægt på det oprindelige indvejningstidspunkt, at rykke denne til en højere eller lavere vægtklasse, hvori han er kvalificeret, hvis samme nation har en ledig plads i denne vægtklasse, og såfremt at indvejnngen ikke er afsluttet. Det er ligeledes tilladt for en nation at erstatte en bokser med en anden på et hvilket som helst tidspunkt inden sluttidspunktet for den første indvejning samt lægeundersøgelsen. Dette forudsat, at den stedfortrædende bokser har været anmeldt som reserve i denne eller en anden vægtklasse i de konkurrencer, hvor reserver er tilladt.
 - e) I inter-nations turneringer eller landskampe kan indvejnngen af deltagere afsluttes på 30 minutter. En bokser der ikke kan holde vægt, eller som ikke stiller til vejning indenfor en sådan periode, skal erklæres taber.
 - f) I det fastsatte tidsrum for indvejning skal en deltager erklæres konkurrence dygtig af en læge udpeget af Eksekutivkomitéen før han indvejes. For at sikre et jævnt indvejnngsforløb kan Eksekutivkomitéen beslutte at påbegynde lægeundersøgelsen på et tidligere tidspunkt.
 - g) Vægten er den som angives på vægten, når deltageren vejes uden tøj. Vægten måles i kg. Elektroniske vægte kan benyttes.
 - h) Hver deltager skal forsynes med et kort, hvorpå den udpegede læges og den udpegede officials' notater skal angives, at han er blevet behørigt vejlet eller andet.

2. Inter-nations arrangementer.

- a) I tilfælde af turneringer eller stævner mellem 2 eller flere nationer skal vejning udføres af et medlem udpeget af det nationale værtsforbund. Denne skal assiste-

res af en repræsentant fra det land eller de lande, der er inviteret, sidstnævnte har ret til at kontrollere hver bokseres vægt.

- b) Såfremt en deltager overskrider sin vægtklassegrænse, kan han få tilladelse til at bokse, hvis vægtoverskridelsen ikke er mere end 454 gr. (1 engelsk pund). Men ligegyldigt hvad resultatet af kampen bliver, kan den bokser, der har overskredet sin vægtklasse, kun vinde det antal points for sit hold, der bliver tildelt en taber, og hans modstander skal, forudsat han har klaret vægt og lægeundersøgelse på denne dag, samt viser sig i ringen (klædt på til at bokse) have det pointtal, der tildeles vinderen. Hvis begge bokserne overskrider vægtklassegrænsen, vil begge kun opnå det antal point, der bliver tildelt en taber. Hvis en deltagers vægtoverskridelse er større end 454 gr. (1 engelsk pund), men ikke større end 2,7 kg. (6 engelske pund), kan den officielle repræsentant for modstanderholdet acceptere ham, og kampen skal anses for vundet af det hold og den bokser, som har klaret vægten. En deltager skal erklæres kampklar af den udpegede læge før indvejningen.
- c) Værtsforbundet skal stille en vægt samt træningssted til rådighed for holdet fra det øjeblik, holdet ankommer til den by, hvor kampen skal finde sted.

3EGEL 7;

LODTRÆKNING OG OVERSIDNING

A. Lodtrækning.

Lodtrækning skal finde sted efter indvejning og lægeundersøgelse. Lodtrækningen skal finde sted i overværelse af de respektive holds officielle repræsentanter, og det må, hvor det er muligt, sikres, at ingen deltager skal bokse to gange i konkurrencen, før alle andre deltagere har bokset mindst een gang. I specielle situationer har AIBAs Eksekutivkomité ret til at afvige fra denne regel. Lodtrækning skal foretages først for de bokserne, der skal bokse i de indledende kampe og derefter for oversidderne. Ingen bokser må imidlertid tildeles medalje ved VM, kontinentale mesterskaber eller OL, uden at have bokset.

B. Oversiddere.

I konkurrencer, hvor der er flere end 4 deltagere, skal et tilstrækkeligt antal oversiddere udtrækkes i de første indledende kampe for at reducere antallet af deltagere i de efterfølgende kampe til 4, 8, 16 eller 32. Deltagere, der bliver oversiddere i de første indledende kampe, skal bokse først i de efterfølgende kampe. Hvis der er et ulige antal oversiddere, bokser den sidst udtrukne oversidder i den anden serie indledende kampe mod vinderen af den første kamp i den første serie af indledende kampe. Er antallet af oversiddere lige, skal de bokser, der trækker oversidning, bokse de første kampe i den anden serie i den rækkefølge, de er udtrukket. Ingen deltager kan være oversidder i de første indledende kampe og have **"walk-over"** (ingen kamp) i anden serie indledende kampe eller to på hinanden følgende "walk-over". Skulle en sådan situation opstå, skal en ny lodtrækning foretages mellem de andre bokser, der går videre, og som ikke har været oversidder eller haft "walk-over" i de forudgående kampe. Den første bokser, der trækkes, skal møde den bokser, der har haft fordel af at være oversidder eller haft "walk-over" i de forudgående kampe, og den nye lodtrækning skal derefter fortsætte på den normale måde.

C. Kamprækkefølge.

Ved VM, OL samt kontinentale mesterskaber bør programmet så vidt muligt afvikles i **vægtklasse-**orden, således at ved hvert stævne bokses de letteste vægtklasser først og videre i vægtorden op til den tungeste vægtklasse. Når det første stævne er afsluttet med den tungeste vægt, da fortsættes med den letteste indenfor næste serie **O.S.V.**

REGEL 8:

OMGANGE

A. VM, OL og kontinentale mesterskaber og turneringer.

Ved VM, OL og kontinentale mesterskaber og turneringer skal der bokses 3 omgange à 3 minutter. Afbrydelse i kampen på grund af advarsler, henstillinger, justering af tøj eller udstyr, eller af andre årsager er ikke inkluderet i de tre minutter. Der skal være et helt minuts pause mellem hver omgang.

Der kan ikke gives tilladelse til yderligere omgange.

B. Internationale konkurrencer.

Ved internationale konkurrencer er omgangene normalt som ovenfor anført, dog kan der ved forudgående aftale boksens 4 omgange å 3 minutter, eller 5 eller 6 omgange å 2 minutter. Der skal altid **være et minuts pause mellem omgangene.**

REGEL 9: SEKUNDANTEN

A. Regler.

Hver konkurrencedeltager har ret til een sekundant og een hjælpesekundant, som skal være underkastet følgende regler:

1. Kun sekundanten og hjælpesekundanten må entre kanten, der omgiver ringen, og kun en af dem må entre ringen.
2. Hverken sekundanten eller hjælpesekundanten må opholde sig på platformen, mens der bokses. Disse skal, før en omgang begynder, fjerne stole, håndklæder, spande og lignende fra ringen. Der må ikke gives råd, assistance eller opmuntring til en bokser eller hans sekundant eller hjælpesekundant under omgangene.
3. Sekundanten skal, når han fungerer i hjørnet, være i besiddelse af et håndklæde og en svamp til hans bokser. En sekundant kan opgive for sin bokser, og han kan, hvis han anser sin bokser for at være i vanskeligheder, kaste svampen eller håndklædet ind i ringen, undtagen når kamplæderen er i færd med at tælle.
4. Formanden for Dommer- og Kamplæderkommissionen skal ved hver turnering arrangere et fællesmøde for dommere og kamplædere samt sekundanter, der skal fungere, og skal på dette møde understrege, at AIBAs regler skal følges, og at bokserne, der bryder disse regler, ikke blot kan miste points, men også et mesterskab på grund af regelbrud.
5. Under kampen må sekundanten eller hjælpesekundanten ikke give råd, hjælp eller opmuntring til bokseren. Såfremt en sekundant, eller dennes hjælpesekundant, bryder denne regel, kan han få tildelt advarsel eller blive diskvalificeret. Hans bokser kan ligeledes få en henstilling, advarsel eller blive diskvalificeret af kamplæderen på grund af regelbrud fra sekundantens eller hjælpesekundantens side. Enhver sekundant, hjælpesekundant eller official, der opmuntrer eller tilskynder tilskuere til ved ord eller tegn at rådgive eller opmuntre en bokser under kampen, skal ikke tillades at fortsætte med at fungere som henholdsvis sekundant, hjælpesekundant eller official ved det stævne, hvor regelovertrædelsen er sket. Hvis en sekundant, eller en hjælpesekundant, er blevet bortvist fra hjørnet af kamplæderen, må han ikke fungere mere i denne del af konkurrencen. Når en official er bortvist fra hjørnet af kamplæderen, skal

han forlade boksehallen i den resterende del af stævnet. Såfremt han bortvises yderligere en gang i løbet af arrangementet, bliver han permanent udelukket fra at fungere som sekundant eller hjælpesekundant i resten af arrangementet.

REGEL 10: **KAMPLEDERE OG DOMMERE**

A. Mesterskaber.

Ved VM, World Cup mesterskaber, OL og kontinentale mesterskaber samt andre internationale mesterskaber (se lovene § 33) skal hver kamp kontrolleres af en AIBA godkendt kampleder, som skal fungere i ringen, men som ikke skal føre point.

B. Internationale kampe.

Ved internationale kampe mellem hold fra 2 eller flere nationale forbund, kan en kamp ledes, således som det bliver aftalt mellem de officielle repræsentanter fra de pågældende forbund, dog forudsat at aftalen ikke fraviger de grundprincipper, der er fastsat for kampledere og dommere i AIBAs love.

C. Dommere.

Hver kamp skal bedømmes af 5 AIBA dommere, som skal sidde adskilt fra publikum og umiddelbart tæt på ringen. To af dommerne skal placeres på samme side af ringen i tilstrækkelig afstand fra hinanden, og hver af de andre 3 dommere skal sidde midt for ringens øvrige sider. Såfremt antallet af til rådighed værende officials er utilstrækkeligt, kan der benyttes 3 dommere i stedet for 5, men dette gælder dog ikke for Olympiske Lege, VM eller kontinentale mesterskaber.

D. Neutralitet.

For at sikre neutralitet skal kamplederen samt de 5 dommere til hver kamp udvælges af Dommer- & Kamplederkommissionen i overensstemmelse med følgende direktiver:

1. Ovennævnte officials skal have amatørstatus.
2. De benyttede officials skal indbyrdes være

- af forskellig nationalitet og tilhøre forskellige forbund - dette gælder også i forhold til bokserne i pågældende kamp.
3. Ingen sådan official skal have nationalt tilhørsforhold til, eller være bosiddende i et land der er selvstyrende, koloni eller underlagt herredømme af de i kampen deltagende bokseres land.
 4. I tilfælde af at en official har skiftet nationalitet, må denne ikke fungere i nogen kamp, hvor den bokser fra hans oprindelige land er deltager, eller hvor en kampleder/dommer fra dette land fungerer.
 5. I intet tilfælde må mere end to officials i en og samme kamp komme fra det samme kontinent.
 6. Udvalgelsen af kampledere og dommere i Olympiske Lege og verdensmesterskaber skal ske ved lodtrækning ved ringside før hver kamp under ledelse af Dommer- & Kamplederkommissionen. Til hver kamp må der ikke være mere end en dommer fra henholdsvis Afrika, Asien, Europa, Nordamerika, Australien/Oceania og Sydamerika. Kamplederen skal udvælges ved lodtrækning blandt officials fra hvert kontinent.
 7. I tilfælde af at det for Dommer- & Kamplederkommissionen er umuligt at følge ovennævnte direktiver i en speciel situation, skal de løse problemet, ved så vidt muligt at sikre neutralitet og upartiskhed hos de udvalgte officials, og kommissionen skal rapportere sagen så snart som muligt til Eksekutivkomitéen.
 8. Hvis det af Dommer- & Kamplederkommissionen anses for umuligt at følge ovennævnte direktiver, kan formanden for Dommer- & Kamplederkommissionen, eller en der handler på hans vegne, udvalge en eller flere officials ved lodtrækning til pågældende kamp.
 9. Ved ordet "neutral" forstås en person fra en by, et land eller kontinent, der ikke er impliceret i kampen.

E. Interesseskonflikter.

Personer der fungerer som kampledere eller dommere i en kamp eller serie af kampe, må ikke på noget tidspunkt under samme kamp eller serie af kampe fungere som holdleder, træner, sekundant eller hjælpesekundant for nogen bokser eller noget boksehold, der deltager i et sådant stævne eller arrangement eller fungere som sådan i en kamp, hvor en bokser af samme nationalitet deltager.

F. Disciplinærstraf.

Eksekutivkomitéen, eller dennes autoriserede repræsentanter, kan på juryens anbefaling suspendere (midlertidigt eller permanent) en kampleder, der efter deres mening ikke effektivt håndhæver AIBAS regler, eller en dommer, hvis bedømmelse i kampene anses for at være utilfredsstillende.

G. Udskiftning af en kampleder under kampen.

Hvis en kampleder bliver syg eller bliver dis- kvalificeret i løbet af en kamp, skal tidtageren slå på gong-gongen for at standse kampen, og den næste neutrale kampleder på AIBAS internationale liste, der er til rådighed, skal instrueres om at lede kampen og beordre boksningen genoptaget.

H. Mekanisk dommerudstyr.

Såfremt AIBAS Eksekutivkomité's godkendelse foreligger, kan mekanisk udstyr ved dommerfunktionen benyttes.

I. Mødepligt.

Det er obligatorisk for en international dommer/- kamplereders nationale forbund, når den pågældende official er blevet udtaget af Eksekutivkomitéen, at sende denne til VM, OL eller kontinentale mesterskaber, for at udføre det hverv han er udtaget til, med mindre den pågældende person har rimelig personlig begrundelse for at afslå en sådan invitation. I lande, hvor ansvaret for finansiering af deres OL hold eller lignende arrangementer er underlagt en anden organisation, er denne anden organisation ansvarlig for transport og ophold for de officials, der er udtaget til legene under deres ansvarsområde.

REGEL 11;

KVALIFIKATION TIL OPTAGELSE PÅ OG VEDLIGEHOLDELSE AF DEN INTERNATIONALE DOMMER- OG KAMPLEDERLISTE

A. International dommer/kamplereder og international dommer.

Titlen af "international dommer/kamplereder"

og "international dommer" skal være den højst opnåelige titel for en dommer/kampleder indenfor amatørboxning. En person, der bliver optaget på den internationale liste, skal modtage et diplom, hvor det fremgår, at han er "International bokse **dommer/kampleder**" Han skal ligeledes modtage et skjortemærke af AIBA svarende til hans titel og identitetskort.

- B. En kandidat til optagelse på den internationale liste over AIBA kampledere og dommere:
1. Skal indstilles af sit nationale forbund og anbefales af det respektive kontinentale forbund.
 2. Han skal have været på det kontinentale forbunds liste i mindst 2 år samt have fungeret tilfredsstillende som kontinental kampleder og dommer.
 3. Skal være i besiddelse af en lægeattest underskrevet af hans forbundslæge, der attesterer, at han er i fysisk form til at fungere som kampleder og/eller dommer. I den medicinske håndbog er de specielle krav til lægeattest nævnt.
 4. Må ikke være over 48 år.
 5. Ikke flere end 12 medlemmer af samme forbund kan figurere på listen på samme tid. (Om nødvendigt må et forbund trække et eller flere navne ud af listen, hvis bibeholdelsen af disse navne resulterer i, at ovennævnte grænse overskrides).
 6. Indstilling skal indeholde komplet oversigt over tidligere meriter, den fysiske tilstand, den korrekte alder, opgaver i tiden to år **før** indstillingen samt en bekræftelse af hans **amatør**-status.
 7. Skal kunne beherske et af de officielle AIBA sprog.

C. Vedligeholdelse af den internationale liste.

Med det formål at vedligeholde og højne kampleder og dommer niveauet, at sikre en ensartet fortolkning af reglerne for internationale kampe og turneringer og at udvælge nye kampledere og dommere til optagelse på den internationale liste, skal Dommer- og Kamplederkommissionen arrangere og gennemføre kurser og prøver på følgende måde:

1. En eller flere nationale forbund kan anmode sekretæren om at arrangere et kursus eller en prøve for deres officials et hvilket som helst sted i verden, som skal godkendes af det pågældende kontinentale bureau, som værende

- passende til dette formål.
2. Prøver og tests skal forestås af to personer, som skal have været på AIBAS internationale liste, og som er medlemmer af enten Eksekutivkomitéen eller Dommer- & Kamplederkommissionen eller det kontinentale bureau, som skal være bemyndiget af Eksekutivkomitéen, og så vidt muligt assisteret af en repræsentant fra hvert af de respektive nationale forbund. Der skal, så vidt muligt, være mindst et medlem af Eksekutivkomitéen til stede ved ethvert eksamenbord. Eksaminatorerne til AIBAS internationale dommer- og kampleder liste bør være fra to forskellige kontinenter.
 - a) Eksamen til AIBAS internationale liste og den kontinentale liste skal forestås alene af officials fra det respektive kontinentale bureau. Kun undtagelsesvis kan præsidenten for AIBA betro dette hverv til andre kontinenters Eksekutivkomité.
 - b) Eksaminationspapirer og optegnelser skal opbevares i et arkiv hos det pågældende kontinentale bureau.
 3. Hotel- og rejseudgifter for de for personer, der nævnes i det foregående underafsnit, skal dækkes af en eller flere af de nationale forbund, som prøven eller testen arrangeres for. Det kontinentale bureau skal være ansvarlig for den eventuelle betaling.
 4. Resultaterne af prøverne eller testene skal af Dommer- & Kamplederkommissionen sendes til godkendelse på Eksekutivkomitéens førstkomende møde.
 5. De medlemmer af Eksekutivkomitéen, der ikke har været på AIBAS dommer- og kampleder liste, men som er villige til at fungere som jurymedlem ved forskellige officielle AIBA arrangementer, kan tage eksamen som AIBA dommer/kampleder eller dommer hos formanden af Dommer- & Kamplederkommissionen og en af dens medlemmer.
 6. Dommer- & Kamplederkommissionen skal mindst én gang hvert 4. år forvisse sig om en dommer/kampleders egnethed til titlen af "international dommer/kampleder". De dommere og kampledere som ikke består en sådan test hvert fjerde år, skal bestå en ny prøve under kvalificerede eksaminatorer, før de bliver genindsat som AIBA dommere/kampledere.
 7. De dommere/kampledere som ikke opfylder de stillede krav for at opnå titlen af international dommer/kampleder, skal ikke forblive på den internationale liste.
 8. Ved det fyldte 65 år skal en AIBA dommer eller kampleder opnå godkendelse fra Lægekommissionen

- og Eksekutivkomitéen for fortsat at kunne fungere.
9. Alle nationale forbund skal forsyne AIBAs præsident og formanden for Dommer- & Kampleder-kommissionen med en liste over de personer, der har bestået eksamen, deres kvalifikationer, navne på eksaminatorer samt alle andre relevante informationer, der skal tilsendes AIBA kontoret og formanden for Dommer- & Kamplederkommissionen, mindst otte uger før datoen for eksaminationen. Kommissionen henstiller, at eksaminatorer i højere grad sikrer, at kandidater opfylder alle de stillede grundliggende krav, hvad angår reglerne, samt at de består en omfattende skriftlig og praktisk eksamen før de akkrediteres.
 10. Eksekutivkomitéens medlemmer af AIBA på den internationale liste over dommere/kampledere sammen med medlemmer af Dommer- & Kampleder-kommissionen og de tekniske rådgivere, skal udgøre de dømmende jury medlemmer.
 11. Kandidater til jury eksamen skal have været mindst tidligere AIBA dommer, skal være Eksekutivkomitémedlem, fungere regelmæssigt som official, som det er krævet af en eksaminand for hans dommerlicens, og han skal være lægegodkendt af AIBAs Lægekommission.

D. Æresdommer og/eller æreskampleder.

Eksekutivkomitéen kan tildele titlen som "æresdommer og/eller æreskampleder inden for amatør-boksning" på livstid til internationale officials, der har trukket sig tilbage, og som har udvist de nødvendige kvalifikationer på bedste måde.

REGEL 12: JURYEN

A. Udpegning.

Eksekutivkomitéen skal under VM og OL fungere som jury eller udpege en sådan. Ved kontinentale mesterskaber skal juryen udpeges af det kontinentale forbunds Eksekutivkomité eller, hvor der ikke er noget kontinentalt forbund, af det pågældende kontinentale bureau. Ved hvert boksestævne (undtagen finalerne) skal juryen bestå af ikke mindre end 3 og ikke mere end 5 personer inklusive en fungerende præsident, hvoraf 2 skal være medlemmer af Dommer- S. Kampleder kommissionen. Ingen andre medlemmer af juryen skal sidde ved juryens bord under dette stævne. Juryens turnusrækkefølge

for hvert stævne skal fastlægges forud for arrangementets start af AIBAs præsident eller, i hans fravær, af hans udpegede repræsentant. Medlemmer der ønsker at skifte plads i denne turnus skal først indhente tilladelse fra præsidenten eller dennes udpegede stedfortræder. Alle medlemmer af Eksekutivkomitéen vil fungere som Jury ved et arrangements finaler.

B. Pligter:

1. Hvert fungerende medlem af juryen skal, i hver kamp han overværer, føre sin egen dommerseddel, og disse dommersedler skal være til rådighed for sammenligning med dommersedlerne fra de dommere, der har fungeret i pågældende kampe.
2. Juryen, eller den fungerende jury, skal kontrollere de 5 dommers dommersedler for at sikre;
 - a) at pointene er talt korrekt sammen
 - b) at boksernes navne er korrekt anført
 - c) at vinderen er anført
 - d) at dommersedlen er underskrevetFormanden for juryen, eller den fungerende jury, skal herefter til speakeren meddele navnet på den bokser, der fremkommer som vinder på flertallet af de 5 dommersedler.
3. De jurymedlemmer, der fungerer ved hvert stævne, skal møde den følgende morgen for at gennemgå dommer- og kamplederfunktionen den foregående dag og skal fremsætte forslag til Eksekutivkomitéen vedrørende dommere eller kampledere, der anses for ikke at have udvist den nødvendige standard den foregående dag. De kan tilkalde den dommer eller kampleder, de ønsker at tale med vedrørende hans funktion den foregående dag.
4. Jurymedlemmerne skal til Eksekutivkomitéen give skriftlig indberetning om enhver dommer eller kampleder, som efter deres mening ikke effektivt håndhæver AIBAs regler samt enhver dommer, hvis afgørelser anses for utilfredsstillende.
5. Juryen skal meddele AIBAs Eksekutivkomité, det kontinentale forbunds Eksekutivkomité, eller i det tilfælde hvor et sådant ikke forefindes, det pågældende regionale bureau alle ændringer vedrørende dommer- og kamplederpanelet, som de anser for nødvendige.
6. Jurymedlemmerne skal gøre Eksekutivkomitéen bekendt med enhver dommer eller kampleder fra det internationale panel, der, skønt han er blevet udpeget til at fungere som sådan af sit forbund, og som er til stede ved OL, VM

- eller kontinentale mesterskaber, undlader at være til rådighed for sådanne pligter uden i forvejen at give besked til sekretæren om sit fravær og anført rimelige grunde hertil.
7. Hvis en udpeget official ikke møder til en kamp, kan juryen udpege et passende medlem fra listen over godkendte officials som erstatning for det fraværende medlem, idet denne ændring så skal rapporteres til Eksekutivkomitéen eller pågældende kontinentale bureau, så snart det er muligt.
 8. Såfremt der skulle opstå en situation, der forhindrer afholdelsen af en kamp under passende forhold, og hvis en kampleder ikke foretager sig noget i en sådan situation, kan juryen beordre boksningsen til ophør, indtil den kan blive genoptaget på en tilfredsstillende måde.
 9. Juryen, eller den fungerende jury, kan tage sådanne øjeblikkelige forholdsregler, som de måtte anse for nødvendige for at klare forhold, der ville stride mod en passende gennemførelse af boksningsen i en hvilken som helst kamp.
 10. Den fungerende jury vil konsultere Dommer- & Kamplederkommissionen angående en hvilken som helst beslutning eller anbefaling, som det kræves af dem, de skal tage.
 11. Dommere og kampledere, der skal benyttes i finalerne, skal udtages af Eksekutivkomitéen som helhed.
 12. I tilfælde hvor en bokser gør sig skyldig i alvorlig og overlagt regelbrud, der strider mod sportsånden, har juryen ret til at anbefale, og Eksekutivkomitéen til at erklære ham udelukket fra kamp i et specificeret tidsrum. Eksekutivkomitéen kan fratage ham en medalje eller præmie, der på et tidligere tidspunkt er tildelt ham ved pågældende arrangement.
- C. Omstødning af Dommer og/eller kamplederafgørelse.
- En afgørelse truffet af en dommer og/eller kampleder kan omstødes af juryen på følgende måde:
1. Når kamplederen har truffet en afgørelse, der klart strider mod AIBAs love og reglementer (til bedømmelse af sådanne situationer kan juryen benytte video).
 2. Når det er åbenlyst, at dommeren har lavet en fejl på sin dommerseddel, der resulterer i en forkert afgørelse.

D. Protester.

Protest kan nedlægges af holdlederen indenfor en halv time efter en kamps afslutning. Samtidig skal erlægges et protestgebyr på U.S. \$50,- såfremt juryen indvilliger i at revurdere, kan de nødvendige forholdsregler hertil træffes. Såfremt protesten tages til følge, refunderes protestgebyret.

E. Interessekonflikter.

Medlemmer af juryen, der fungerer ved OL, VM og kontinentale mesterskaber, må ikke fungere som dommere og kampledere ved disse lege eller mesterskaber.

F. Neutralitet.

Ved internationale bokseturneringer skal juryens medlemmer være af forskellig nationalitet.

REGEL 13:

ORGANISATION AF PRØVER ELLER TESTS TIL GODKENDELSE AF INTERNATIONALE DOMMERE OG KAMPLEDERE ELLER KANDIDATER TIL DEN INTERNATIONALE LISTE

A. Procedure.

Tests for officials på den internationale liste eller prøver for kandidater hertil kan organiseres som beskrevet i Regel 11 C. Kommissionen skal, i samråd med generalsekretæren, følge nedenstående procedure for sidanne prøver og tests:

1. Hvis et eller flere forbund ønsker at indstille en eller flere kandidater, vil de modtage en formular for hver kandidat til udfyldelse, som skal returneres til et af de besøgende medlemmer.
2. Under afholdelsen af prøven eller testen skal de internationale dommere/kampledere, der skal kvalificere sig, eller kandidater til den internationale liste, fungere som kampleder eller dommer i ikke mindre end fem hele kampe. De besøgende medlemmer af kommissionen, Eksekutivkomitéen eller det kontinentale bureau skal ligeledes føre dommersedler i disse kampe til sammenligning.
3. De besøgende medlemmer gennemfører ligeledes en mundtlig prøve for at sikre, at den internationale dommer/kampleder stadig er inde

i reglerne, og at kandidaterne til listen har studeret og er i besiddelse af AIBAS reglement og instruktioner vedrørende dommer- og kamplederfunktioner, der måtte være udgivet af AIBA, og som stadig er gyldige.

4. De **besøgende** medlemmer, der gennemfører prøven eller testen, afgør om de, der er blevet eksamineret, er kvalificeret til titlen som "international dommer/kampleder". De besøgende medlemmer skriver en rapport, som skal være behørigt underskrevet. Ethvert medlem har lov til at tilkendegive sin personlige mening. Rapporten skal sendes til Dommer- 6 Kampleder-kommissionen.
5. Kommissionen skal behandle resultaterne af prøver og tests, foretage sine anbefalinger og forelægge dem til Eksekutivkomitéens godkendelse.
6. Eksekutivkomitéens beslutning bliver, si snart den er truffet, meddelt det kontinentale bureau samt de respektive forbund.

REGEL 14:

KAMPLEDEREN

A. Primære opgave.

Kamplederens primære opgave er at varetage bokserens sikkerhed.

B. Pligter.

Kamplederen skal fungere i ringen. Han skal være ikklædt hvide bukser, hvid skjorte og lette sko eller støvler uden hæle, butterfly (sort); dog kan der i tropisk klima dispenseres, såfremt juryformanden eller formanden for Dommer- & Kamplederkommissionen går ind herfor. Han skal:

1. Sørge for at reglerne overholdes **nøje** samt for fair play.
2. Opretholde kontrol med kampen i alle dens faser.
3. Beskytte en svag bokser mod en unødvendig hård behandling.
4. Kontrollere handsker og påklædning.
5. Han skal bruge tre komandoen:
 - a) "**Stop**" når bokserne beordres til at standse kampen.
 - b) "Boks" når bokserne beordres til at fortsætte kampen.
 - c) "Break" ved afbrydelse af "clinch". På denne komando skal begge bokserne gå et skridt tilbage, før boksningen genoptages.
6. Han skal ved passende forklarende tegn eller bevægelser gøre en bokser opmærksom på **regel**-brud.
7. Ved kampens afslutning indsamle og kontrollere dommersedlerne fra de 5 dommere. Efter kontrollen skal han overlade dommersedlerne til juryens formand eller, såfremt der ingen jury er, til speakeren.
8. Kamplederen skal ikke tilkendegive vinderen ved at løfte bokserens hånd eller på anden måde, før dette er blevet bekendtgjort. Når vinderen af en kamp er annonceret, skal han række vinderens hånd i vejret.
9. Når en kampleder har diskvalificeret en bokser, eller standset en kamp, skal han først informere juryens formand om, hvilken bokser han har diskvalificeret, eller årsagen til at han har standset kampen, for at formanden kan instruere speakeren, så denne kan give publikum de korrekte

B. Kamplederens beføjelser.

Kamplederen har beføjelse til;

1. at bringe en kamp til ophør på et hvilket som helst tidspunkt, såfremt han anser denne for at være for ensidig.
2. at bringe en kamp til ophør på et hvilket som helst tidspunkt, såfremt en af bokserne har fået en skade, på baggrund af hvilken kamplederen skønner, at han ikke bør fortsætte.
3. at bringe en kamp til ophør på et hvilket som helst tidspunkt, såfremt han anser, at deltagerne ikke tager kampen alvorligt. I sådanne tilfælde kan han diskvalificere den ene eller begge bokser.
4. at give en henstilling til en bokser eller at standse kampen og give en advarsel til en bokser for reglementsbrud eller af en hvilken som helst anden grund for at sikre fair play eller overholdelse af reglerne.
5. at diskvalificere en bokser, der nægter at adlyde ham straks eller som på noget tidspunkt opfører sig på en uforskammet og aggressiv måde overfor ham.
6. at diskvalificere en sekundant eller hjælpesekundant, som har brudt reglerne, og bokseren selv, hvis sekundanten eller hjælpesekundanten ikke adlyder kamplederens ordrer.
7. med eller uden forudgående advarsel at diskvalificere en deltager for brud af reglementet.
8. I tilfælde af et "knock-down", at afbryde en tælling, hvis en bokser med vilje undlader at gå i neutralt hjørne eller tøver med dette.
9. at tolke regler så vidt som de er anvendelige eller relevante for den pågældende kamp, eller at beslutte at tage affære ved forhold, der ikke omfattes af en regel.

D. Advarsel.

Hvis en bokser bryder reglerne, men ikke fortjener diskvalifikation for et sådant brud, skal kamplederen standse kampen og udstede en advarsel til vedkommende. Som forløber for en advarsel skal kamplederen stoppe kampen. Advarselen skal gives klart og på en sådan måde, at bokseren forstår grunden og formålet med advarselen. Kamplederen skal, ved tegn med sin hånd til hver dommer, vise, at en speciel advarsel er givet, og det skal gøres dem klart, hvilken bokser der har fået advarselen. Efter en advarsel er givet, skal kamplederen beordre "boks". Får en bokser

3 advarsler i en kamp, skal han diskvalificeres.

E. Henstillinger.

En kampleder kan give en henstilling til en bokser. En henstilling har karakter af et råd eller en påmindelse givet af kamplederen til en bokser for at kontrollere eller undgå ikke ønskelige små overtrædelser af reglerne. For at **gøre** dette, skal han ikke nødvendigvis standse kampen, men kan benytte en passende sikker lejlighed under en omgang til **at formane en bokser med** hensyn til regelbrud.

F. Lægeundersøgelse.

En kampleder skal, før han fungerer i nogen international turnering undergivet AIBAs regler, gennemgå en lægeundersøgelse til kontrol af hans fysiske form til udøvelse af sine pligter i ringen. Hans syn skal være mindst 6 dioptrier på hvert øje. Det er ikke tilladt for en kampleder at bære briller under en kamp, men kontaktlinser er tilladt. Det er obligatorisk for en kampleder at deltage i et møde **arrangeret af legejuryen før** hvert mesterskab.

REGEL 15: DOMMERE

A. Pligter.

1. Hver dommer skal uafhængigt bedømme de to deltageres præstationer og skal udpege vinderen i henhold til reglerne.
2. Han må ikke under en kamp tale til en deltager eller til en anden dommer, eller til nogen anden med undtagelse af kamplederen, men kan om nødvendigt ved en omgangs slutning, gøre kamplederen opmærksom på en episode som kamplederen ikke syntes at have bemærket, såsom en sekundants forseelse, løse tove eller lignende.
3. Antallet af point, der er blevet tildelt hver deltager, skal af dommeren indføres på **dommersedlen** umiddelbart efter hver omgangs afslutning.
4. Efter kampen skal dommeren sammenlægge pointene, udpege en vinder, og underskrive sin dommerseddel, og hans afgørelse skal bekendtgøres for publikum.
5. Han må ikke forlade sin plads før afgørelsen er bekendtgjort for publikum.

B. Beklædning.

Dommere skal, når de fungerer, være iklædt hvidt tøj. Passende jakker kan benyttes, såfremt disse er godkendt.

REGEL 16:

TIDTAGEREN

A. Pligter.

1. Tidtagerens vigtigste opgaver er at kontrollere antallet og varigheden af omgangene samt pausen mellem disse. Pauserne mellem omgangene skal være af et fuldt minuts varighed.
2. 5 sekunder **før** hver omgangs start skal han rydde ringen ved at beordre: "Ringen fri".
3. Han skal starte og slutte hver omgang ved at slå på en gong-gong eller klokke.
4. Han skal annoncere nummeret for hver omgang umiddelbart før den begynder.
5. Han skal trække tid fra for midlertidige stop, eller hvis dette beordres af kamplederen.
6. Han skal regulere **alle** tidsperioder og tællinger med et ur (stopur).
7. Ved en "knock-down" skal han til kamplederen tydeligt markere hvert sekund med hånden, mens kamplederen tæller.
8. Hvis en bokser ved slutningen af en omgang er "nede" og kamplederen er i færd med at tælle, skal gong-gongen, der indicerer afslutningen af omgangens 3 minutter, ikke lyde. Kun når kamplederen har kommanderet "boks", der markerer, at kampen fortsætter, skal gong-gongen lyde. Dette gælder dog ikke i sidste omgang af finalerne ved OL, VM samt kontinentale mesterskaber.

B. Placering.

Tidtageren skal placeres direkte ved ringside.

REGEL 17; AFGØRELSER

A. Typer.

Afgørelser skal være som følger:

1. SEJR PÅ POINT:
Efter afslutningen af en kamp skal den bokser, som et flertal af dommerne peger på, erklæres som vinder. Hvis begge bokserne er skadet eller **knock-out'et** samtidigt, og ikke er i stand til at fortsætte kampen, skal dommerne sammenlægge hver bokseres opnåede points indtil kampens standsning, og den bokser der fører på points ved kampens faktiske slutning, udråbes som vinder.
2. SEJR VED OPGIVELSE (OPG.):
Hvis en bokser frivilligt trækker sig på grund af skade eller andet, eller han undlader at genoptage boksningen straks efter pausen mellem omgangene, skal hans modstander erklæres for vinder.
3. SEJR VED AT KAMPLEDEREN STANDSER KAMPEN (**RSC.**):
 - a) Underlegenhed.
"RSC" er den betegnelse, der benyttes for at stoppe en kamp, når en bokser er underlegen eller uegnet til at fortsætte kampen. Hvis en bokser efter kamplederens skøn er underlegen, eller lider hård overlast, skal kampen stoppes, og modstanderen erklæres for vinder.
 - b) Skader.
 - 1) Hvis en bokser, efter kamplederens skøn, er ude af stand til at fortsætte på grund af skade i en turnering eller af andre fysiske årsager, skal kampen stoppes, og hans modstander erklæres for vinder. Retten til at træffe denne afgørelse beror hos kamplederen, der kan rådføre sig med lægen.. Hvis kamplederen konsulterer lægen, skal han følge dennes råd. Det anbefales, at kamplederen ligeledes checker den anden bokser for skader, før han træffer sin afgørelse. **Stævne-**lægen har kompetence til at kræve en kamp suspenderet, hvis han anser at kampen af lægelige årsager ikke bør tillades at fortsætte. Han skal først informere juryformanden, og formanden skal informere kamplederen om, at kampen skal standses. Kamplederens suspendering må vare max. 1

minut til stævnelægens undersøgelse af bokseren. Ved stævnelæge forstås som regel formanden for Lægejuryen eller en læge, der har fået tildelt ansvaret for en kamp.

- 2) I tilfælde af at det drejer sig om en turnerings finalekamp, eller en enkeltstående kamp (f.eks. ved en landskamp), som har gået ud over første omgang, skal pointene, op til tidspunktet for den pågældende skade, tælles sammen af hver dommer, og den bokser som på det tidspunkt fører på points, skal kåres som vinder. Såfremt der opstår skade i den første omgang af en kamp ved et mesterskab eller en turnering, skal den uskadede bokser erklæres vinder. Ved enkeltstående kampe mellem to bokser, kan en skade i første omgang resultere i lodtrækning.
 - 3) Når en kampleder kalder lægen op i ringen for at undersøge en bokser, må kun disse to officials være til stede. Ingen sekundanter må komme ind i ringen eller befinde sig på ringkanten. Såfremt kamplederen ikke rådfører sig med lægen vedrørende en skade som ovenfor nævnt, og kampen ikke standses, skal 2 medlemmer af Lægekommisionen undersøge bokseren efter kampen, og hvis lægerne mener, at kampen burde have været standset, skal kamplederen indberettes til Dommer-* & Kamplederkommisionen eller til juryens formand,
 - c) Obligatorisk tællingsgrænse.
Når der har været foretaget tre obligatoriske tællinger i samme omgang eller 4 tællinger i samme kamp.
4. SEJR MED DISKVALIFIKATION (DISKV):
Bliver en bokser diskvalificeret, skal hans modstander erklæres for vinder. Såfremt begge bokserne bliver diskvalificeret, skal afgørelsen annonceres i overensstemmelse hermed. En diskvalificeret bokser har ikke ret til nogen præmie, medalje, trofæ, æresbevisning eller titel i forbindelse med en konkurrence, hvori han er blevet diskvalificeret. Under særlige omstændigheder kan det stå frit for Eksekutivkomitéen (eller ved dennes fravær juryen eller den fungerende jury, og hvor der ingen jury skal være, da den person eller de personer, der er ansvarlige for ledelse af arrangementet, i

- hvilket diskvalificeringen finder sted) at handle på anden måde, men alle sådanne afgørelser, der ikke er taget af Eksekutivkomitéen skal revurderes og bekræftes af denne efter modtagelsen af rapport om tilfældet.
5. SEJR VED "KNOCK-OUT" (K.O.):
Hvis en bokser er "nede" og undlader at genoptage boksningen inden 10 sekunder, skal hans modstander erklæres for vinder på "knock-out".
 6. INGEN KAMP (NO CONTEST):
En kamp kan standses af kamplederen inden det fastsatte tidsrum af årsager, der ligger udenfor bokserens ansvar, eller kamplederens kontrol, så som at ringen skades, belysningen svigter, ekstraordinære vejrforhold o.s.v. Under sådanne omstændigheder skal kampen stoppes, og der erklæres; "ingen kamp", og i tilfælde af mester-skaber skal juryen afgøre de yderligere forholds-regler, der nødvendigvis skal træffes.
 7. SEJR PÅ WALK-OVER (W.O.):
Såfremt en bokser indfinder sig i ringen korrekt påklædt og parat til at bokse, og hans modstander undlader at møde op efter at hans navn er bekendt-gjort over højttaleren, gong-gongen har lydt, og en maksimumperiode på 3 minutter er forløbet, skal kamplederen udråbe den første bokser som vinder ved "Sejr på walk-over". Han skal først informere dommerne om at notere dette på deres sedler, der indsamles, og indkalde bokseren til midten af ringen, og efter afgørelsen er annonceret løfte hans hånd og erklære ham for vinder.
 8. Lodtrækning (kun ved klub- eller landskampe).
To klubber eller to nationer kan ved venskabs- og landskampe aftale at trække lod om sejren, idet tilfælde at flertallet af dommerne har dømt kampen uafgjort. Ligeledes kan en skade i første omgang resultere i lodtrækning ved sådanne kampe.

REGEL 18: TILDELING AF POINTS

A. Direktiver.

Ved tildeling af point skal følgende direktiver følges:

1. Vedrørende stød.
 - a) **Pointgivende** stød.

Under hver omgang skal en dommer tildele hver bokser dennes respektive point i henhold til det antal stød, hver har opnået. For at have pointværdi skal hvert stød, uden at være blevet blokeret eller pareret, træffe direkte med en af de lukkede handskers knoflade på en hvilken som helst del af ansigtet eller kroppen over bælttestedet. Stød, der træffer som ovenfor beskrevet, er pointgivende stød. Værdien af stød i infight skal vurderes ved slutningen af en serie og skal godtgøres den bokser, der har haft den bedste udveksling svarende til graden af hans overlegenhed,

- b) Ikke pointgivende stød.
- Ikke pointgivende stød er stød som udføres af en bokser;
- 1) der bryder en eventuel regel, eller
 - 2) med siden, hælen, indersiden af handsken, eller med åben handske, eller med en anden del end knofladen på den lukkede handske, eller
 - 3) som træffer på armene, eller
 - 4) som blot berører, uden at kropsvægten eller skuldervægten ligger bag.

2. Vedrørende overtrædelse af reglerne (fouls)

- a) Kamplæders advarsel.
- Hvis en kamplæder giver en advarsel til en af deltagerne, kan dommeren tildele et point til modparten. Hvis en dommer beslutter at tildele et point til en deltager for en overtrædelse begået af hans modpart, for hvilket sidstnævnte har modtaget advarsel af kamplæderen, skal han skrive et "W" i den dertil beregnede rubrik ud for pointene for den bokser, der har fået advarselen for at vise, at han har gjort dette. Hvis han beslutter ikke at tildele et point, skal han i den rette rubrik skrive bogstavet "X" ud for pointene tildelt i pågældende omgang til den bokser, der har fået advarselen med oplysning om grunden hertil.
- b) Andet.
- Under hver omgang skal en dommer vurdere graden af, og pålægge en rimelig straf, for et hvilket som helst brud på reglementet, observeret af ham, ligegyldigt om kamplæderen har bemærket en sådan overtrædelse. Såfremt en dommer observerer en overtrædelse, der åbenbart ikke er bemærket af kamplæderen, og tildeler en passende straf til den

bokser, der har brudt reglerne, skal han tilkendegive, at han har gjort dette, ved i den rette rubrik at sætte bogstavet "J" udfor den bokseres points, der har overtrådt reglerne samt tilkendegive grunden hertil.

3. Vedrørende tildeling af points.

- a) Ved slutning af hver omgang skal der tildeles 20 point. Der må ikke gives brøkdele af points. Ved slutningen af hver omgang skal den bedste bokser tildeles 20 point, og hans modstander tilsvarende mindre. Når bokserne anses for jævnbyrdige, skal hver tildeles 20 points.
- b) Beregning af points.
Tildeling af points skal følge følgende principper: 1 point for tre korrekte stød, 1 point for advarsel fra kamplæder eller dommer, hvis antallet af stød afviger fra 3,6,9,12 etc, skal følgende tabel benyttes:

Antal stød:	1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14.
Tildelte points:	0,1,1,1,2,2,2,3,3, 3, 4, 4, 4, 5.

- c) Slutning af turneringskampe.
Hvis en dommer ved slutningen af en turneringskamp, og efter at have dømt hver omgang i overensstemmelse med direktiverne 1 og 2, finder, at bokserne står lige i point, skal han tildele sejren til den bokser som;
 - 1) har styret kampen eller som har vist bedste stil, eller hvis de begge står lige i den henseende, til den som
 - 2) har vist det bedste forsvar (blokering, parering, dukning, undvigelse etc.), hvorved modstanderens angreb er slået fejl.
 - 3) Der skal udpeges en vinder i alle turneringskampe. Ved enkeltstående kampe (klub-, landskampe) kan afgørelse ske ved lodtrækning.

D. Knock-downs.

Ingen ekstra point skal gives for et "KNOCK-DOWN".

REGEL 19: UREGLEMENTERET OPTRÆDEN (FOULS)

A. Henstillinger, advarsler, diskvalifikation.
En deltager, der ikke adlyder kamplederens instruktioner, optræder mod reglerne, bokser på en usportslig måde eller begår regelbrud, kan af en kampleder få en henstilling, advarsel eller blive diskvalificeret uden advarsel. En kampleder kan, uden at standse en kamp, give en bokser en henstilling ved en passende lejlighed under kampen. Hvis han agter at give en bokser en advarsel, skal han standse kampen og angive det pågældende brud på reglerne. Han skal derefter pege på bokseren og hen mod de fem dommere. En kampleder, der en gang har givet advarsel for en overtrædelse, f.eks. for at holde, kan ikke give en henstilling for samme type overtrædelse. En tredje henstilling for samme type overtrædelse vil automatisk medføre tildeling af en advarsel. Der må kun gives 3 advarsler til samme bokser i en kamp. Den tredje advarsel medfører automatisk diskvalifikation.

B. Eksempler på fouls.

Følgende er ureglementeret:

1. At slå under bæltestedet, at holde, spænde ben, sparke og støde med fod eller knæ.
2. Slag eller stød med hoved, skulder, underarm og albue, kvælertag på modstanderen, at presse med arm eller albue i modstanderens ansigt, at presse modstanderens hoved tilbage over tovene.
3. At støde med åben handske, indersiden af handsken, håndled eller siden af hånden.
4. Stød, der rammer modstanderens ryg, og især slag i nakken eller baghovedet samt nyreslag.
5. Pivot slag.
6. Angreb samtidig med holden i tovene eller at gøre unfair brug af disse.
7. Hænge over, brydes med eller skubbe en modstander i clinch.
8. Angreb på en modstander, som er "nede" eller som er i færd med at rejse sig.
9. Holde.
10. Holde og slå eller trække og slå.
11. Holde eller låse modstanderens arme eller hoved eller skubbe en arm under modstanderens arm.
12. Dukning under bæltestedet på modstanderen på en måde, der er farlig for denne.
13. Fuldstændig passivt forsvar ved dobbeltparade samt med vilje af lade sig falde for at undgå et stød.

14. Overflødige, aggressive eller krankende ytringer under omgangen.
15. Ikke at gå et skridt tilbage, når der er beordret "break".
16. Forsøge på at ramme modstanderen straks efter, at kamplederen har beordret "break", og før end der er trådt et skridt tilbage.
17. Angreb af eller aggressiv opførsel overfor kamplederen på et hvilket som helst tidspunkt.
18. Spytte tandbeskytter ud.

C. Sekundanter.

Hver bokser er ansvarlig på samme måde overfor sin sekundant.

D. Kamplederens rådspørgning hos dommere.

Hvis kamplederen har grund til at tro, at et regelbrud er blevet begået, som han ikke selv har set, kan han rådføre sig med dommerne.

REGEL 20;

"NEDE"

A. Definition.

En bokser betragtes som "nede":

1. Hvis han rører gulvet med en hvilken som helst del af kroppen undtagen fødderne, som følge af et stød eller en serie stød, eller
2. hvis han hænger hjælpeløst i tovene, som følge af et stød eller en serie stød, eller
3. hvis han er udenfor eller delvis udenfor tovene, som følge af et stød eller en serie stød, eller
4. hvis han efter et hårdt stød ikke er faldet og ikke hænger i tovene, men er i en halv bevidstløs tilstand og efter kamplederens skøn ikke er i stand til at fortsætte kampen.

B. Tælling.

I tilfælde af "knock-down" skal kamplederen straks begynde at tælle sekunderne. Når en bokser er nede, skal kamplederen tælle højt fra et til ti med et sekunds mellemrum og skal tilkendegive hvert sekund med hånden på en sådan måde, at den bokser, der er "nede", kan opfatte tællingen.

Fra det øjeblik en bokser er i gulvet, skal der være et sekunds interval, før man begynder at tælle fra et (1). Hvis modstanderen ikke går til det neutrale hjørne på kamplederens kommando, skal kamplederen standse tællingen, indtil dette sker. Derefter skal tællingen fortsættes, hvor den blev afbrudt.

1. Dommeren skal notere "KD" (Knock-Down) når kamplederen har talt over en af de to boksere.
2. Når bokseren er "nede" som følge af stød mod hovedet, skal dommeren notere "KD-H" (Knock Down-Head) på dommersedlen.

C. Modstanderens ansvar.

Når en bokser er "nede" skal modstanderen straks gå til det neutrale hjørne som anvist af kamplederen. Han må kun fortsætte boksningen mod en modstander, der har været "nede", efter at denne har rejst sig og efter at kamplederen har kommanderet "boks".

D. Obligatorisk tælling til 8.

Når en bokser er "nede" som følge af et stød, må kampen ikke fortsættes, før kamplederen har talt til 8, selv om bokseren måtte være klar til at fortsætte før.

E. K.O.

Efter kamplederen har sagt "ti", slutter kampen og skal afgøres som "knock-out". Ordet "out" bør ikke benyttes indenfor amatørboxning efter ordet "ti", men derimod et klart og tydeligt tegn på kampens afslutning.

F. "Nede" ved slutningen af en omgang.

I det tilfælde, at en bokser er "nede" ved slutningen af en omgang, men undtagelse af sidste omgang i finalerne ved OL, VM og kontinentale mesterskaber, skal kamplederen fortsætte med at tælle. Såfremt kamplederen tæller op til 10, skal en sådan bokser dømmes som taber af kampen på "knock-out". Hvis en bokser derimod er klar til at genoptage boksningen før 10, skal kamplederen straks kommandere "boks".

G. Nede for anden gang uden nyt stød.

Hvis bokseren er "nede" som følge af et stød, og kampen fortsætter efter tælling til 8, men bokseren så falder igen uden at være blevet ramt igen, skal kamplederen fortsætte tællingen fra 8, hvor han var stoppet.

H. Begge bokserne "nede".

Hvis begge bokserne går "ned" samtidig, vil tællingen blive fortsat ligeså længe en af dem stadig er nede. Bliver begge bokserne "nede", indtil 10 er talt, bliver kampen standset og skal da afgøres på de point, der er tildelt indtil tidspunktet for "knock-down".

I. Bokser der undlader at genoptage kampen.

En bokser, der undlader at genoptage boksningen straks efter pausen, eller som i tilfælde af, at han har været "nede" af et stød, undlader at genoptage kampen indenfor 10 sekunder, skal erklæres for taber af kampen.

J. Obligatorisk tællingsgrænse.

Når en bokser har modtaget tælling 3 gange i samme omgang eller 4 gange i hele kampen, skal kamplederen standse kampen (RSC eller RSC-H).

REGEL 21;

PROCEDURE EFTER "KNOCK-OUT" OG "RSC-H"

A. Bevidstløs bokser.

Hvis en bokser er bevidstløs, må kun kamplederen og den tilkaldte læge opholde sig i ringen, med mindre lægen behøver ekstra hjælp.

B. Lægehjælp.

En bokser, der er slået ud (knock-out'et) som følge af stød mod hovedet i en kamp, eller hvor kamplederen har stoppet kampen, fordi en bokser er ude af stand til at fortsætte kampen p.g.a. mange hårde stød mod hovedet, skal undersøges af en læge straks efter og ledsages til sit hjem eller

andet passende opholdssted af en af de fungerende officials ved arrangementet. Stævnelægen skal tilkalde en neurolog så hurtigt som muligt og indenfor 24 timer, der træffer afgørelse om den fremtidige behandling af bokseren, og som holder ham under observation for en periode af 4 uger.

C. Karantænebestemmelser.

1. 1. KO eller RSC-H.

En bokser, der har været slået ud (knock-out'et) som følge af stød mod hovedet under kampen, eller hvor kamplæderen har standset kampen p.g.a. mange hårde stød mod hovedet, der har gjort ham forsvarsløs eller ude af stand til at fortsætte, skal ikke have lov til at deltage i konkurrenceboksning eller sparring i en periode på mindst 4 uger efter hans "knock-out".

2. 2. KO eller RSC-H.

En bokser, der 2 gange i løbet af 3 måneder er blevet slået ud (knock-out'et) som følge af stød til hovedet, eller hvor kamplæderen har stoppet kampen, p.g.a. mange hårde stød mod hovedet, der har gjort ham forsvarsløs eller ude af stand til at fortsætte, skal ikke have lov til at deltage i konkurrenceboksning eller sparring i en periode på 3 måneder fra den 2. "knock-out" eller RSC-H.

3. 3. KO eller RSC-H.

En bokser, der har været slået ud (knock-out'et) som følge af stød til hovedet, eller hvor kamplæderen har stoppet kampen, p.g.a. mange hårde stød mod hovedet, der har gjort ham forsvarsløs eller ude af stand til at fortsætte, 3 på hinanden følgende gange i en periode på 12 måneder, skal ikke have lov til at deltage i konkurrenceboksning eller sparring i en periode af 1 år fra den 3. "knock-out" eller RSC-H.

D. Lægeundersøgelse efter karantæne.

Efter en hvilken som helst af de 3 ovennævnte afsnits omtalte karantæner må en bokser, før han igen begynder at bokse, få attest af en neurolog

på, at han er klar til at deltage i konkurrenceboksning, efterfulgt, om muligt, af en specialundersøgelse EEG og om muligt CCT.

E. RSC-H.

Kamplederen skal tilkendegive overfor juryen og dommerne, at disse skal skrive "RSC-H" på dommersedlerne, når han har stoppet kampen som følge af, at en bokser er ude af stand til at fortsætte efter stød mod hovedet. RSC-H er en betegnelse, der skal benyttes, når en bokser reddes for en KO efter at have modtaget hårde stød, der gør ham forsvarsløs og ude af stand til at fortsætte. (Betegnelsen RSC-H skal ikke benyttes, når en bokser ganske enkelt er underlegen og modtager alt for mange pointgivende træffere uden selv at score).

F. Beskyttelsesforanstaltninger.

Alle bokserne, der har tabt en hård kamp med mange stød mod hovedet, eller som har været "nede" adskillige gange i flere på hinanden følgende kampe, må ikke deltage i konkurrenceboksning eller i en periode på mindst 4 uger efter den sidste kamp, hvis juryen på anbefaling fra lægen, beslutter at dette er en nødvendig foranstaltning. Samtlige beskyttelsesforanstaltninger skal ligeledes være gældende, hvis KO indtræffer under træning.

REGEL 22;

HILSEN

A. Formål.

Før kampens start, ved begyndelsen af 3. omgang (sidste omgang) og efter en kamp, skal bokserne give hinanden hånden på en ordentlig måde som tegn på en ægte sportslig og venskabelig dyst i henhold til reglerne.

B. Godkendte tidspunkter.

Hilsenen finder sted før begyndelsen af første omgang, ved begyndelsen af sidste omgang, og efter bekendtgørelsen af resultatet. Yderligere hilsen mellem omgangene er forbudt.

REGEL 23: TILDELING AF STIMULANSER M.M. (Doping)

A. Doping.

Tildeling af stimulanser eller kemiske bestanddele, der ikke indgår i en bokseres sædvanlige kost (d.v.s. doping) er forbudt. AIBAs dopingregier, jvf. AIBA Medical Handbook, indgår i nærværende REGEL. Desuden indgår IOCs Lægeudvalgs liste over forbudte stoffer med eksempler og procedure for dopingkontrol i nærværende REGEL.

B. Straffe.

En bokser eller official, der trodser dette forbud, skal diskvalificeres eller suspenderes af AIBA. Enhver bokser, der nægter at underkaste sig en dopingprøve efter en kamp til sikring af, at han ikke har begået noget brud på reglementet, skal ligeledes diskvalificeres eller suspenderes. Det samme gælder en hvilken som helst official, der medvirker til et sådant afslag.

C. Midler til lokalbedøvelse.

Anvendelse af lokalbedøvelsesmidler er tilladt, dog kun efter skøn fra en læge i Lægekommissionen.

D. Forbudte stoffer.

IOC listen over forbudte stoffer skal gælde som værende AIBAs liste over forbudte stoffer. En hvilken som helst bokser, der indtager sådanne stoffer eller en hvilken som helst official, der tildeler sådanne stoffer skal kunne idømmes straf som nærmere anført i REGEL 13, B. AIBA kan kun tilføje listen yderligere stoffer på anbefaling af AIBAs Lægekommission.

REGEL 24: LÆGEUNDERSØGELSE

A. Lægegodkendelse.

En bokser må ikke deltage i en international konkurrence, med mindre han er undersøgt og fundet konkurrencedygtig. Lægen skal være godkendt af det forbund, under hvis jurisdiktion konkurrencen

skal finde sted eller ved OL, VM eller kontinentale mesterskaber af AIBAs Lægekommision.

B. Lægeattest.

Enhver bokser, der bokser udenfor sit eget land, skal være i besiddelse af et certifikat underskrevet af en autoriseret læge, der skal attestere, at han ved afrejsen fra sit land var i god fysisk kondition og ikke led af nogen skade, infektion eller svaghedstilstand, der kan påvirke hans egnethed til at bokse i det land, han besøger. En sådan attest kan være indklæbet i hans internationale startbog og skal fremvises ved lægeundersøgelsen, før indvejning finder sted.

C. **Arsager** til bokseforbud.

Arsager til bokseforbud er angivet i Håndbog for læger.

D. Sår og hudafskrabninger.

Ingen bokser må deltage i en kamp, hvis han bærer forbindelse på rifter, sår, hudafskrabninger eller blodansamlinger i hovedbund eller ansigtet samt i næse og ører. En bokser er tilladt at bokse, hvis hudafskrabningen er dækket af kolloidium eller steri-strip. Den læge der undersøger bokseren den dag, han skal i ringen, har afgørelsen om bokseren kan bokse.

E. Andre lægeregler.

Vedrørende andre lægeregler henvises til "Håndbogen for læger".

F. Lægekort.

G. Helbredstilstand.

Det er ønskeligt, om muligt, skal ingen bokser have tilladelse til at begynde at bokse uden at have en helbredsattest, der kun kan udstedes af en godkendt læge. Denne lægeundersøgelse skal, om muligt, indeholde følgende undersøgelser eller tilsvarende undersøgelser:

1. En tuldsiændiy klinisk undersøgelse især koncentreret om syn og hørelse, balancenerve og nervesystemet.
2. En biometrisk undersøgelse, der mindst omfatter højde og vægtangivelse.
3. En biologisk undersøgelse inkl. blod- og urinprøver.
4. En neurologisk undersøgelse inkl. elektroencephalogram.
5. Røntgenfotografering af kraniet.
6. En undersøgelse af hjertet inkl. et electrocardiogram.
7. En tomografi undersøgelse, om muligt.

Der bør foretages legeundersøgeIse mindst en gang om **året**, og den bør indeholde punkterne 1, 2 og 4.

H. Lægeligt bedømmelsesskema.

Indførelse af et lægeligt bedømmelsesskema til legelig bedønmng **af en kamp, før**, under og efter.

REGEL 25:

TILSTEDEVERELSE AF **LÆGE**

A. Krævet tilstedeværelse.

En kvalificeret læge, der er godkendt, skal være til stede under hele konkurrencen, og han må ikke forlade afholdelsesstedet før efter sidste kamp, og før han har set til de to boksere, der har **deltaget i denne kamp.**

REGEL 26:

MINIMUM OG MAXIMUM ALDER FOR BOKSERE

A. Minimum alder.

En bokser, der er under 17 år, må ikke deltage i OL, VM, kontinentale mesterskaber eller landskampe.

B. Maximum alder.

Den øvre aldersgrænse for boksere for deltagelse i internationale mesterskaber er 37 år.

REGEL 27: RAPPORF FRA OFFICIALS

A. Udtalelser til medierne.

Personer, der fungerer som officials ved VM, OL og kontinentale mesterskaber, må ikke komme med rapporter til pressen eller fremkomme med udtalelser i TV eller radio om spørgsmål, der har relation til boksningen eller dommere og kamplederens funktioner ved disse arrangementer.

REGEL 28: ENSARTEDE REGLER

A. Ensartethed.

Alle forbund, der er tilsluttet AIBA, bør tilpasse sine regler til AIBAs for derved at sikre, at reglerne bliver ensartet over hele verdenen (forudsat at pågældende forbunds regler ikke er mere **vidtgående end AIBAs**).

REGEL 29; INTER-NATIONS KAMPE

(Ved inter-nations kampe forstås kampe mellem hold fra to lande (landskamp) eller flere lande (turnering) (red.)).

A. Landskampe og inter-nationsturneringer.

Ved landskampe og inter-nations turneringer skal AIBAs love & reglementer anvendes, med mindre man på forhånd har aftalt anderledes.

B. Officials.

Kun neutrale officials må fungere ved inter-nations turneringer, med mindre der foreligger en gensidig indbyrdes aftale om andet mellem de implicerede nationer. Hver kamp skal ledes af en AIBA kampleder (eller kontinental), de 3 eller 5 dommere skal ligeledes være **AIBA** om praktisk muligt.

C. Omgangenes varighed.

Landskampe og inter-nations turneringer kan, hvis der foreligger forudgående aftale herom, arrangeres og afholdes med op til 4 omgange à 3 minutter, eller 6 omgange à 2 minutter. Landskampe og inter-nations turneringer kan ikke afholdes med mere end 6 omgange à 2 minutter.

D. Tildeling af points.

For hver vundet kamp skal hver bokser vinde 2 points til sit hold. For hver tabt kamp, skal hver bokser vinde 1 point til sit hold, undtagen i tilfælde af, at det drejer sig om en diskvalificeret bokser, der ikke tildeles points. For udregning af points til inter-nation pokaler eller vandrepokaler, se REGEL 30.

REGEL 30: INTER-NATIONSPOKALER ELLER VANDREPOKALER

A. Præmier.

Ved internationale konkurrencer kan der udsættes een eller flere ærespokaler eller ærespæmier.

B. Holdenes kvalifikation.

Holdenes klassifikation skal bestemmes på følgende måde:

1. Vinderen af hver kamp i de indledende kampe eller kvartfinalerne skal tildeles 1 point.
2. Vinderen af hver kamp i semifinalerne skal tildeles 2 points.
3. Vinderen af finalen skal tildeles 3 points.
4. Pointene skal tildeles - også selv om en kamp af en eller anden grund ikke kan finde sted.
5. I tilfælde af at to eller flere hold får lige antal point, afhænger placeringen af:
 - a) Antal sejre i finalerne - og hvis det står lige
 - b) antal andenpladser - og hvis det stadig står lige
 - c) antal tredjepladser

